

3. PROSTOROVÁ A CHARAKTEROVÁ DIFERENCIACE KRAJINY CHKO

Obsah části 3

3.1	Zásady diferenciací území z hlediska prostorové struktury a charakterové odlišnosti.....	110
3.1.1	Principy prostorové a charakterové diferenciací.....	110
3.1.1.1	Členění území Českého krasu z hlediska krajinného rázu.....	110
3.2	Delimitace hranic oblasti krajinného rázu A.....	113
3.2.1	OKR A - Karlštejn-Tetín.....	113
3.2.1.1	Přírodní charakteristika.....	113
3.2.1.2	Kulturní a historická charakteristika.....	113
3.2.1.3	Vizuální charakteristika interiéru a exteriéru oblasti.....	114
3.2.1.4	Cíle a rámcové podmínky ochrany KR v OKR A.....	114
3.2.2	Delimitace míst krajinného rázu uvnitř OKR A.....	115
3.2.2.1	MKR A.1 - Tetín.....	115
3.2.2.2	MKR A.2 - Koda.....	117
3.2.2.3	MKR A.3 - Karlštejn-Srbsko.....	119
3.2.2.4	MKR A.4 – NPR Karlštejn.....	120
3.2.2.5	MKR A.5 – Svatý Jan pod Skalou.....	122
3.2.2.6	MKR A.6 – Herinky.....	124
3.2.2.7	MKR A.7 – Hlásná Třebaň.....	125
3.3	Delimitace hranic oblasti krajinného rázu B.....	126
3.3.1	OKR B Koněprusy-Liteň.....	126
3.3.1.1	Přírodní charakteristika.....	126
3.3.1.2	Kulturní a historická charakteristika.....	126
3.3.1.3	Vizuální charakteristika interiéru a exteriéru oblasti.....	127
3.3.1.4	Cíle a rámcové podmínky ochrany KR v OKR B.....	128
3.3.2	Delimitace krajinných prostorů uvnitř OKR B.....	129
3.3.2.1	MKR B.1 – Zlatý kůň.....	129
3.3.2.2	MKR B.2 – Bykoš.....	130
3.3.2.3	MKR B.3 – Vinařice.....	131
3.3.2.4	MKR B.4 – Mramor.....	133
3.3.2.5	MKR B.5 – Měňany.....	134
3.3.2.6	MKR B.6 – Tobolka.....	135
3.3.2.7	MKR B.7 – Běleč.....	136
3.4	Delimitace hranic oblasti krajinného rázu C.....	137
3.4.1	OKR C Radotín-Karlík.....	137
3.4.1.1	Přírodní charakteristika.....	138
3.4.1.2	Kulturní a historická charakteristika.....	138
3.4.1.3	Vizuální charakteristika interiéru a exteriéru oblasti.....	138
3.4.1.3	Cíle a rámcové podmínky ochrany krajinného rázu v OKR C.....	139
3.4.2	Delimitace míst krajinného rázu uvnitř OKR C.....	139
3.4.2.1	MKR C.1 – Mořinka.....	139
3.4.2.2	MKR C.2 – Karlické údolí.....	140
3.4.2.3	MKR C.3 – Vonoklasy.....	141
3.4.2.4	MKR C.4 – Radotín.....	142
3.4.2.5	MKR C.5 – Černošice.....	143
3.5	Delimitace hranic oblasti krajinného rázu D.....	144
3.5.1	OKR D Třebotovská plošina.....	144
3.5.1.1	Přírodní charakteristika.....	145
3.5.1.2	Kulturní a historická charakteristika.....	145
3.5.1.3	Vizuální charakteristika interiéru a exteriéru oblasti.....	145
3.5.1.4	Cíle a rámcové podmínky ochrany krajinného rázu v OKR D.....	146
3.5.2	Delimitace krajinných prostorů uvnitř OKR D.....	146
3.5.2.1	MKR D.1 – Mořina.....	146
3.5.2.2	MKR D.2 – Třebotov.....	147
3.5.2.3	MKR D.3 – Kosoř.....	148

3.1 Zásady diferenciacie území z hlediska prostorové struktury a charakterové odlišnosti

3.1.1 Principy prostorové a charakterové diferenciacie

Na území CHKO Český kras jsou v rámci prostorové a charakterové diferenciacie vymezeny oblasti krajinného rázu (v předchozí aktualizaci krajinné celky – KC) a místa krajinného rázu (v předchozí aktualizaci krajinné prostory – KP). Pojmy oblasti a místa krajinného rázu (dále jen „KR“) navazují na pojmy uváděné v § 12 zákona č. 114/1992 Sb. byly definovány v metodickém postupu (VOREL, BUKÁČEK, MATĚJKA, CULEK, SKLENIČKA, Praha 2004) následovně:

Oblast krajinného rázu (OKR) – krajinný celek s podobnou přírodní, kulturní a historickou charakteristikou odrážející se v souboru jejích typických znaků, který se výrazně liší od jiného celku ve všech charakteristikách či v některé z nich a který zahrnuje více míst krajinného rázu. Je vymezena hranicí, kterou mohou být přírodní nebo umělé prvky nebo jiné rozhraní měnících se charakteristik.

Místo krajinného rázu (MKR) – krajinný prostor, část krajiny, homogenní z hlediska přírodních, kulturních a historických charakteristik a výskytu estetických a přírodních hodnot, které odlišují místo krajinného rázu od jiných míst krajinného rázu. Je nejmenším hodnoceným prostorem. Jedná se zpravidla o vizuálně vymezený krajinný prostor (konkávní nebo konvexní), který je pohledově spojitý z většiny pozorovacích stanovišť nebo o území vnímatelné díky své výrazné charakterové odlišnosti.

Z definice pojmů vyplývá, že principem delimitace charakterově odlišných segmentů krajiny (oblastí a míst krajinného rázu) je prostorová a charakterová diferenciacie krajiny.

V plošné a prostorové struktuře a vizuálních vztazích krajiny se projevuje zejména charakter georeliéfu, vegetačního krytu a charakteru osídlení a hospodářského využití krajiny. Základním rysem krajiny je její výšková členitost, tvary terénního reliéfu, dynamika terénu a výraznost terénních tvarů (terénní dominanty, horizonty, terénní hrany, tvary údolí a převýšení). Georeliéf předurčuje také měřítko krajiny – poměry dimenzí viditelných částí krajiny vzhledem k měřítku člověka. Měřítko krajiny je spoluurčováno charakterem vegetačního krytu, mozaikovitostí krajiny a velikostí prostorových jednotek krajinné struktury (velikost otevřených prostorů vůči prostorům se souvislým vegetačním krytem nebo vůči prostorům urbanizovaným, členění krajiny strukturními prvky nelesní zeleně).

Prostorové a charakterové členění území je odvozeno:

- od charakterových odlišností plošné a prostorové struktury krajiny
- od znaků této struktury pozorovatelných vizuálně v obrazu krajiny

Zatímco na úrovni oblastí krajinného rázu se jedná o základní charakteristické rysy prostorového uspořádání krajiny a znaků jednotlivých charakteristik, místa krajinného rázu jsou již vymežovány spíše jako v krajinně vnímatelné a vizuálně do jisté míry oddělené prostory nebo soustavy navazujících prostorů – např. koridory vodotečí se vzájemně propojenými prostory, konkávní prostory horských údolí nebo soustavy údolí a vymežujících svahů. Někdy je však místo krajinného rázu („krajinný prostor“) nutno vymežit jako konvexní prostor, vystupující charakteristicky z okolí a význačný svými znaky přírodními nebo kulturními.

Na základě dominantních rysů (souboru znaků) krajiny, doplněných o hydrografickou strukturu krajiny, bylo možno na území Českého krasu delimitovat poměrně výrazně odlišné oblasti a místa krajinného rázu s tím, že jejich rozloha vychází jednoznačně z krajinné struktury a z výraznosti vizuálně vnímaných prostorových vztahů vyjádřených v obrazu krajiny.

3.1.1.1 Členění území Českého krasu z hlediska krajinného rázu

Prostorové a charakterové členění území Českého krasu je odvozeno od charakterových odlišností pozorovatelných vizuálně v obrazu krajiny, zejména od georeliéfu, vegetačního krytu a charakteru osídlení.

OKR A Karlštejn - Tetín

MKR A.1 Tetín
MKR A.2 Koda
MKR A.3 Karlštejn-Srbsko
MKR A.4 NPR Karlštejn
MKR A.5 Svätý Jan pod skalou
MKR A.6 Herinky
MKR A.7 Hlásná Třebaň

OKR B Koněprusy - Liteň

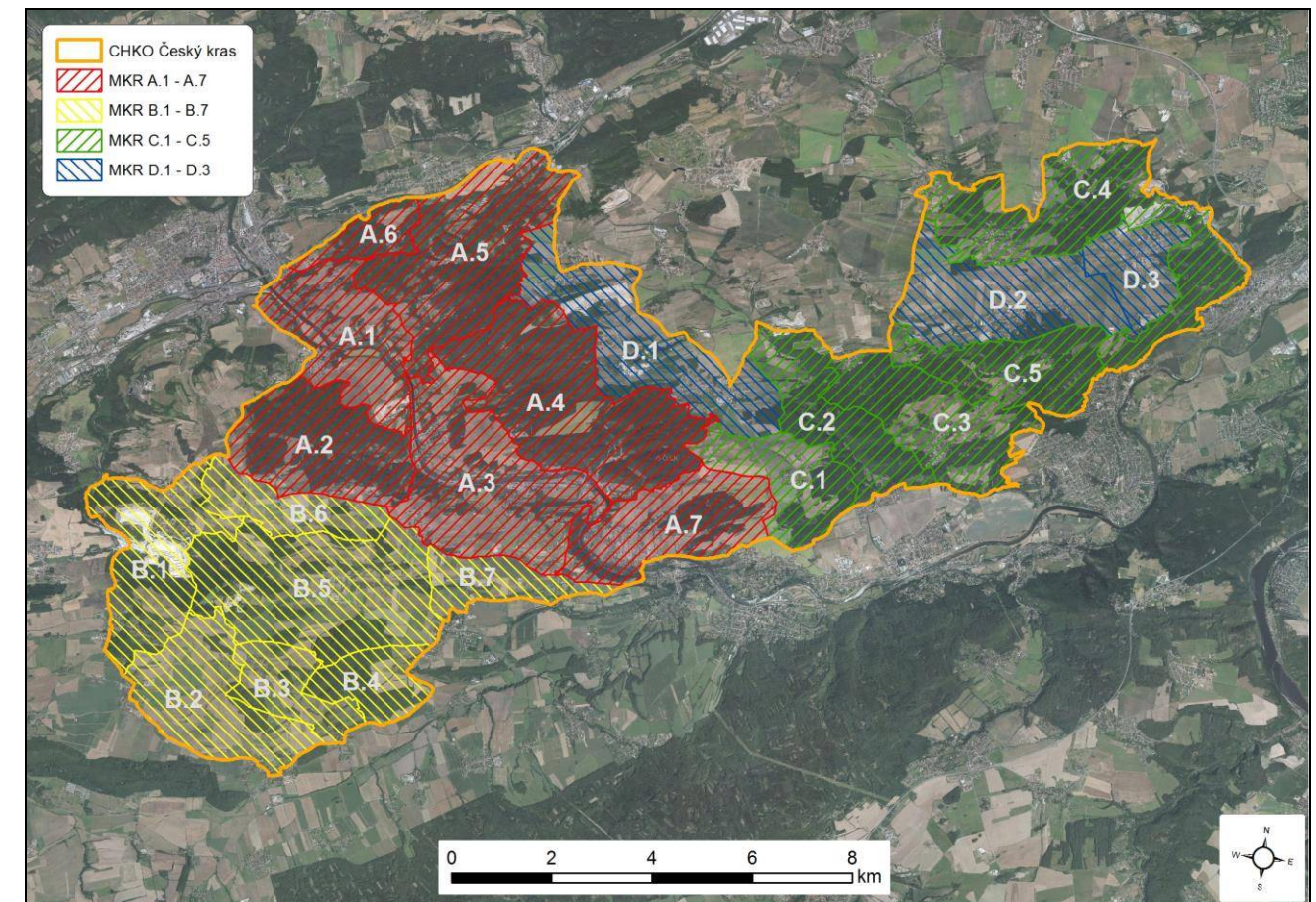
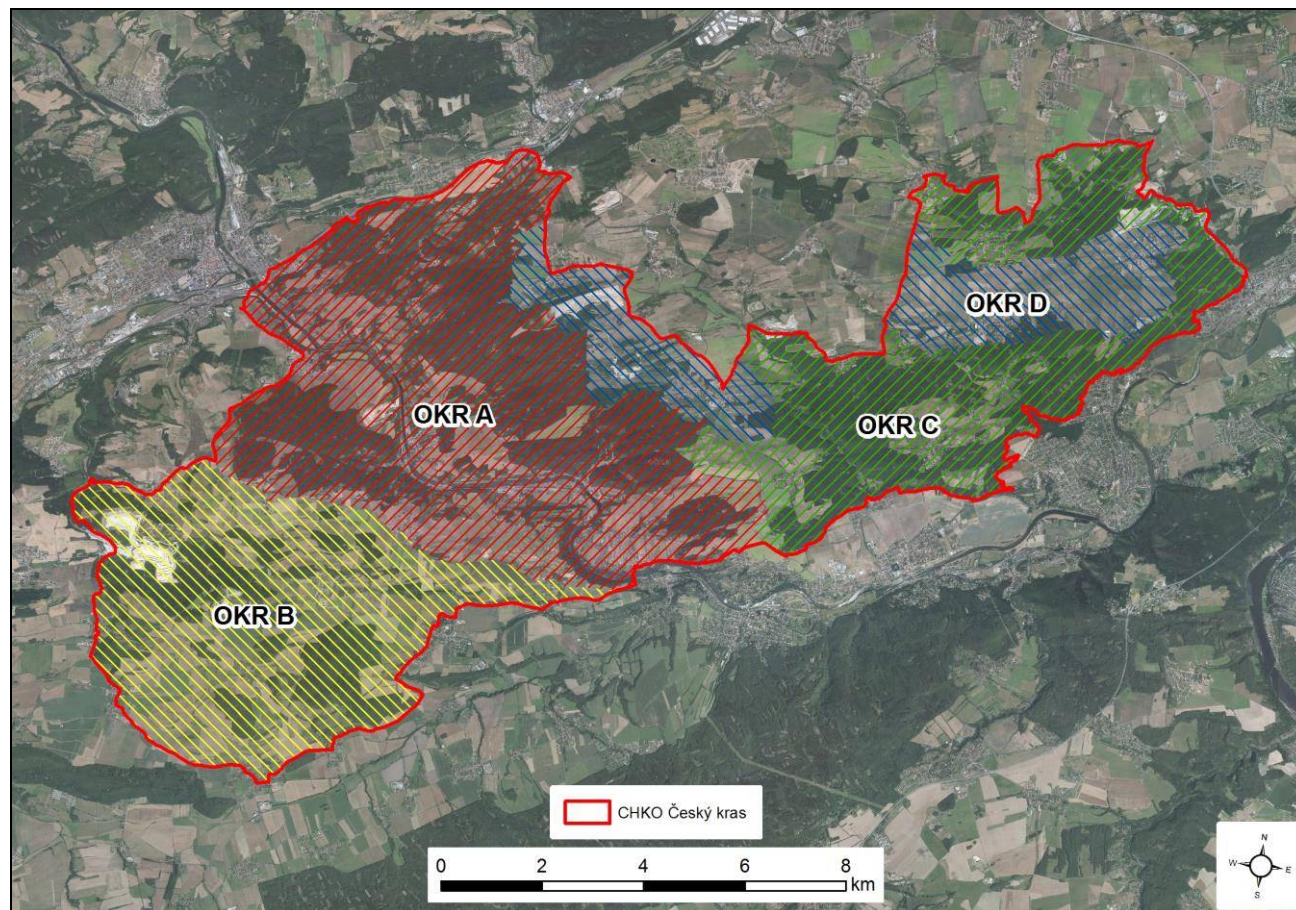
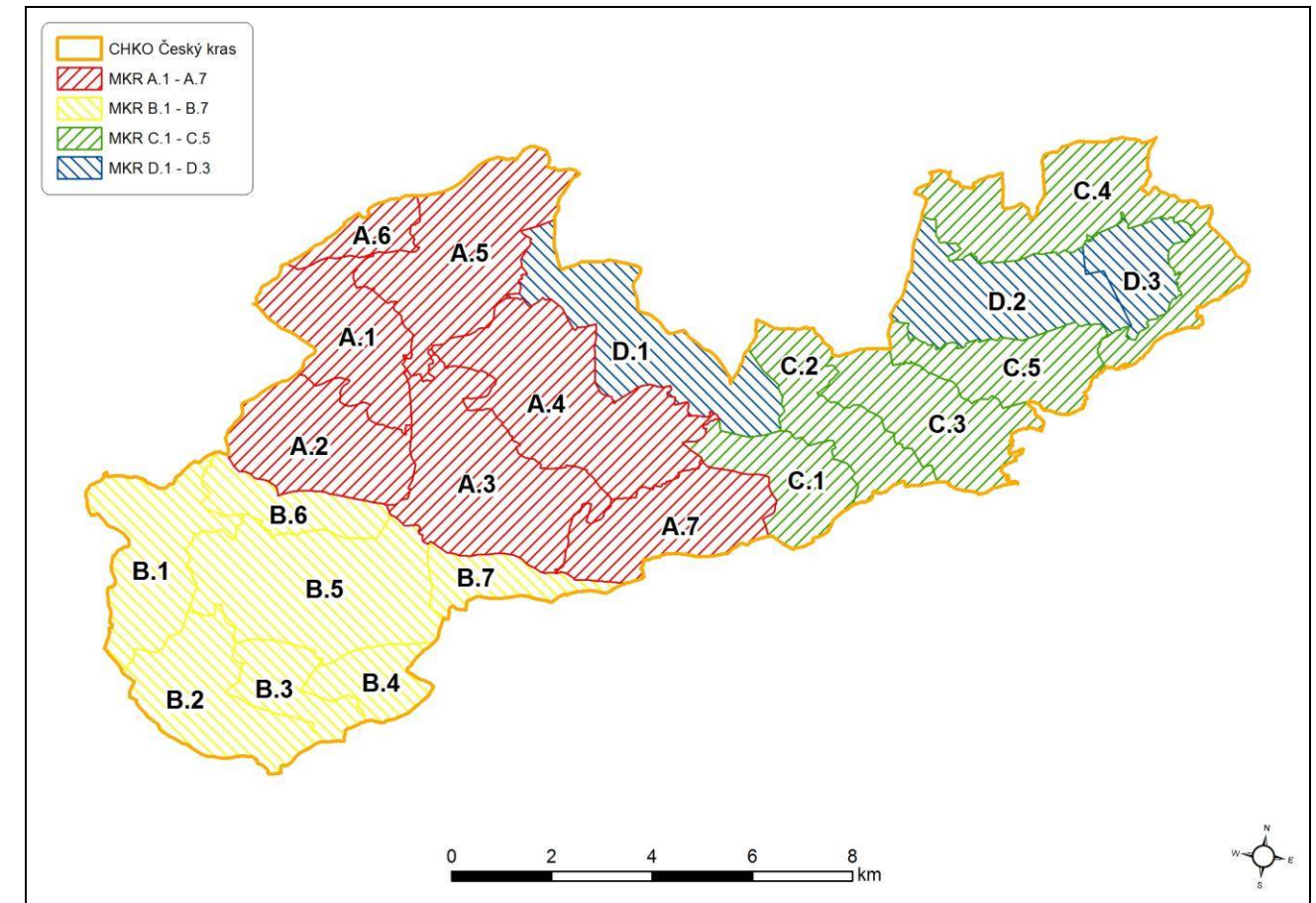
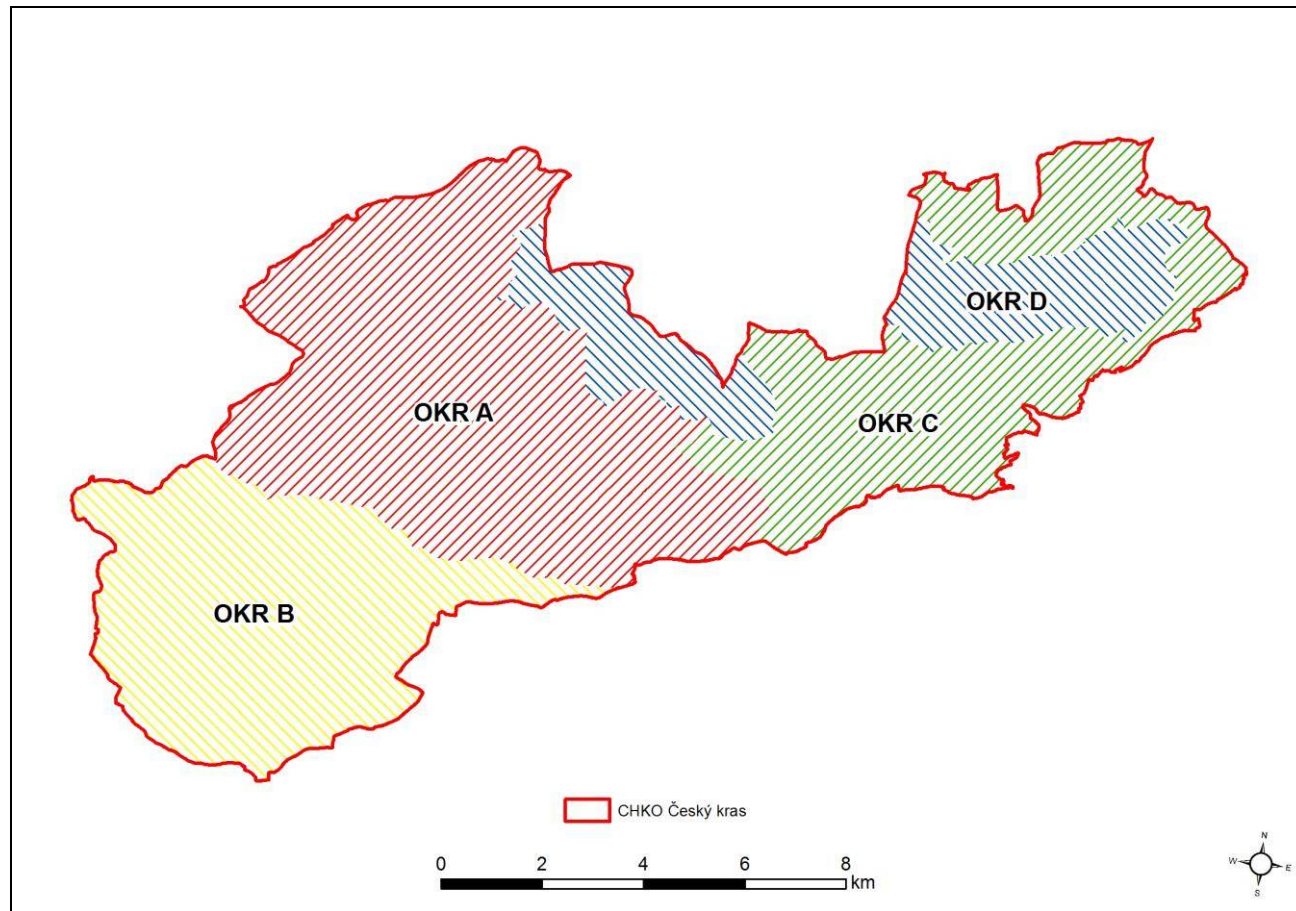
MKR B.1 Zlatý kůň
MKR B.2 Bykoš
MKR B.3 Vinařice
MKR B.4 Mramor
MKR B.5 Měňany
MKR B.6 Tobolka
MKR B.7 Běleč

OKR C Radotín - Karlík

MKR C.1 Mořinka
MKR C.2 Karlické údolí
MKR C.3 Vonoklasy
MKR C.4 Radotín
MKR C.5 Černošice

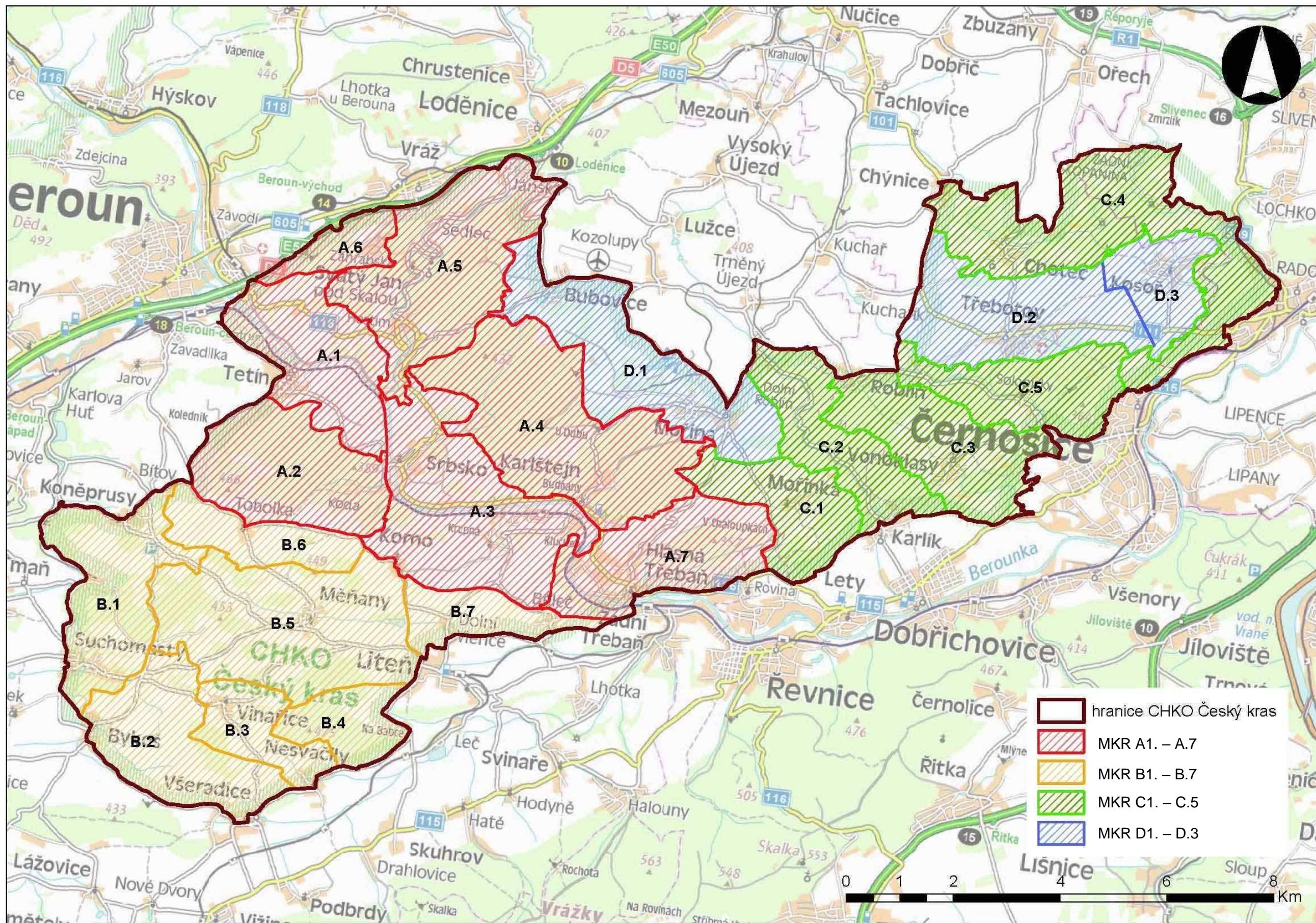
OKR D Třebotovská plošina

MKR D.1 Mořina
MKR D.2 Třebotov
MKR D.3 Kosoř

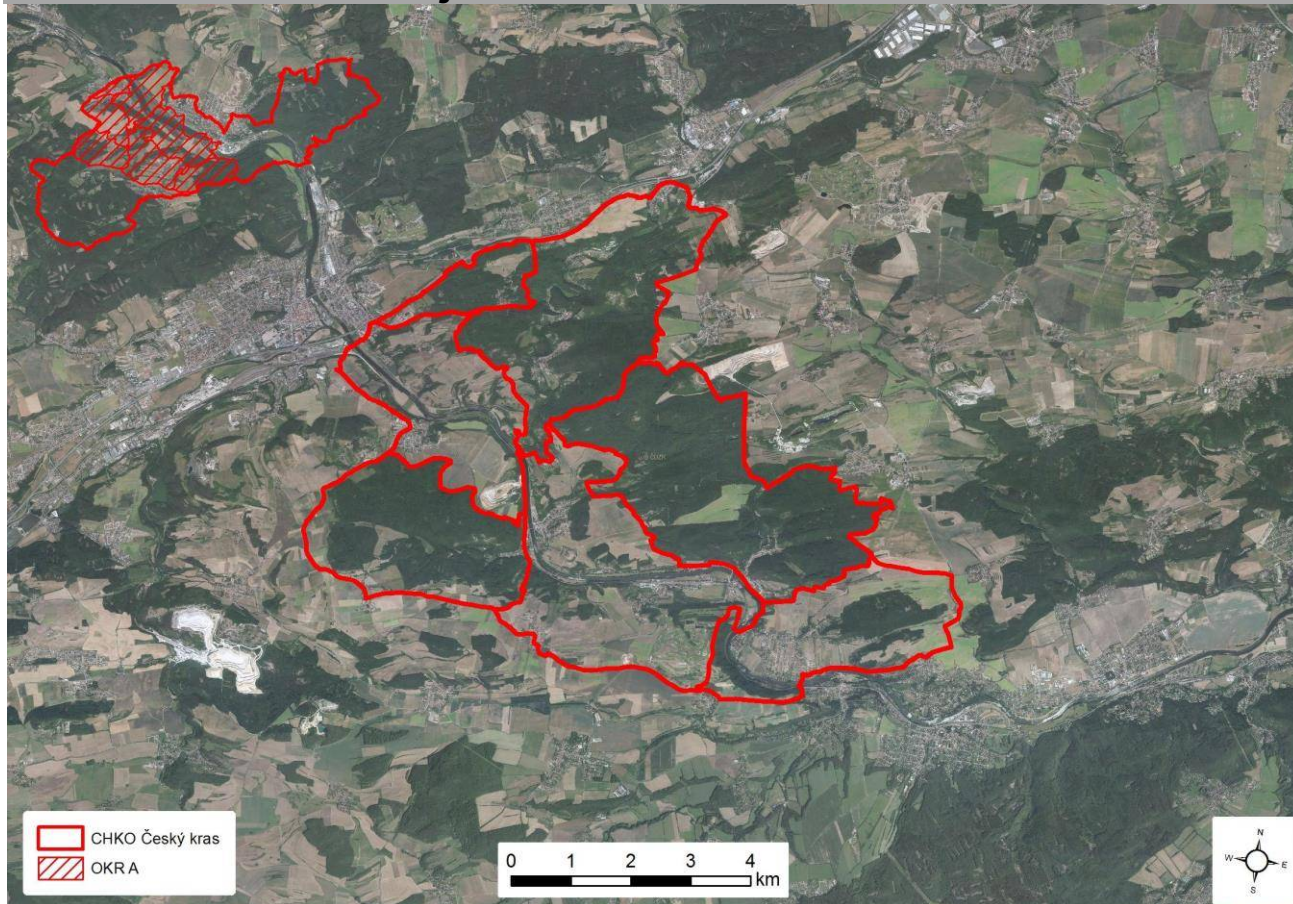
Obr. 3.1.1, 3.1.2: Delimitace OKR (Atelier V; upraveno L. Klouda)

Obr. 3.1.3, 3.1.4: Delimitace MKR (Atelier V; upraveno L. Klouda)

3.2 Delimitace hranic oblasti krajinného rázu A

3.2.1 OKR A - Karlštejn-Tetín

Obr. 3.2.1: Vymezení oblasti krajinného rázu A. (Atelier V; upraveno L. Klouda)

Obr. 3.2.2: Oblast krajinného rázu A. Simulace šikmého leteckého snímku z výšky 10 km. (Google Earth)

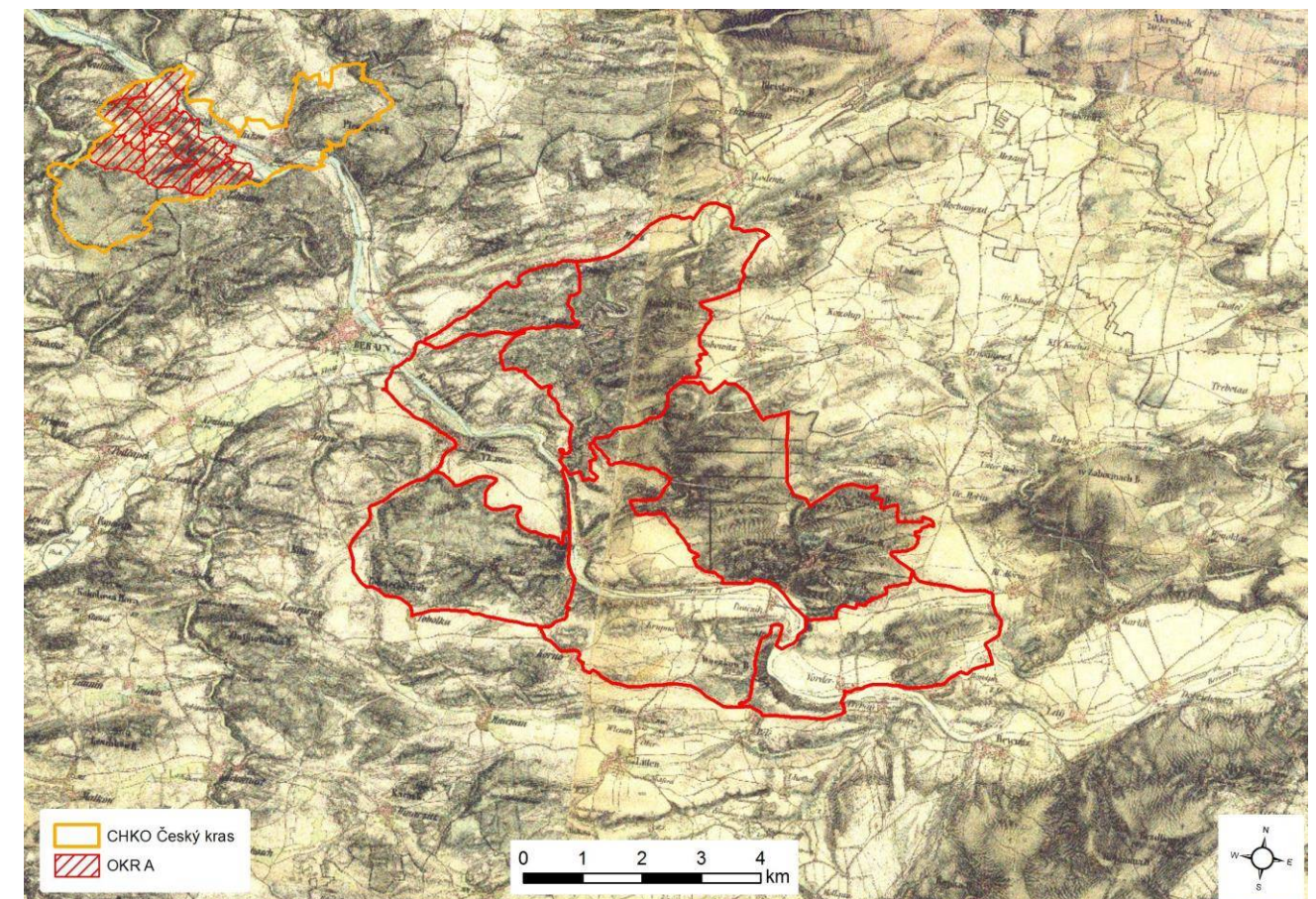
Oblast zaujímá střední a severozápadní část CHKO s velkými ucelenými masivy Karlštejska a Kody, obklopující kaňon Berounky a hluboce zaříznutá údolí na levém břehu – údolí Kačáku, údolí Bubovického potoka a Karlštejn.

3.2.1.1 Přírodní charakteristika

Území patří do Karlštejské vrchoviny s mírně zvlněným reliéfem se strmými svahy, s kaňonem Berounky a s hluboce zaříznutými přítoky (na levém břehu delšími). Profil kaňonu Berounky s terénními terasami dává krajině dramatický charakter a větší měřítko, umožňující dokonce delší pohledy ve směru toku. Měřítko krajiny se zmenšuje v prostorech kaňonů přítoků. Morfologie terénu a charakter terénních prvků je základem charakteru krajiny.

Charakter přírodních složek je dán nejvýznamnějšími MZCHÚ, vyplňujícími podstatnou část oblasti. Je to Národní přírodní rezervace Koda v jižní části krajinného celku, což je, podobně jako NPR Karlštejn v severní části OKR, území cenné geologicky, geomorfologicky, paleontologicky, archeologicky i biologicky. Vyskytují se zde jeskyně a další krasové jevy i cenné ekosystémy s šípákovými doubravami, s porosty třemdavy bílé a Kavylu Ivanova, na skalních hranách s jeřábem mukem a skalníkem celokrajným. Podobnými hodnotami a charakterem se vyznačuje Národní přírodní rezervace Karlštejn na levém břehu Berounky. Dubohabrové háje a teplomilné doubravy zde přecházejí ve skalní stepi na exponovaných jižních a jihozápadních svazích s vzácnou xerothermní květenou a dominantními travinami - kostřavou, kavylu a smělkami. Na stinných stránkách se vyskytují též dealpínské druhy rostlin.

3.2.1.2 Kulturní a historická charakteristika

Obr. 3.2.3: OKR A na historické mapě II. vojenského mapování. (Atelier V; upraveno L. Klouda)

Jedná se o cenné území jak z historického tak i archeologického hlediska. Dokladem toho jsou archeologické nálezy jeskynních sídlišť starší doby kamenné v Srbsku, Svatém Janu pod Skalou a Tetíně. Dále pak laténské hradiště u Korna, středohradištní hradiště „V Kozle“ u Hostimi a v neposlední v řadě historické hradiště Tetín.

Přestože se jedná o sídelně velice staré území, o němž první historické písemné zmínky sahají až do 10. století, kdy Tetín a Sedlec je připomínán už v roce 1000 a Svatý Jan pod Skalou v roce 1037, obce z hlediska zachování jejich původní urbanistické struktury, či dochované lidové architektury nevykazují přílišné hodnoty. Původní charakter zástavby si z urbanistického hlediska podržely spíše obce drobného půdorysu, ukryté v údolních prohlubních či kaňonech. Lze sem zařadit obec Hostim (významná zděná usedlost č.p. 30), Svatý Jan pod Skalou a Sedlec.

Historické jádro si dochovala obec Tetín, kde se nachází významné kulturní památkově chráněné objekty, jakými jsou areál kostela sv. Kateřiny, areál kostela sv. Ludmily, kostel sv. Jana Nepomuckého, panský dvůr č.1 a Mariánský sloup. Z archeologických lokalit je to Tetínské hradiště, jeskyně Koda a archeologický soubor jeskyní pod Tetínem. Pozůstatek usedlosti typu franckých dvorců lze nalézt v Srbsku č.p. 10.

Ve Svatém Janu pod Skalou patří mezi památkově chráněné objekty areál benediktinského kláštera, kaple sv. Maxmiliána, areál kaple sv. Kříže a sousoší Panny Marie. Dále je to pravěké hradiště a archeologická lokalita jeskynního areálu v Srbsku.

Zcela dominantním prvkem v krajině je areál hradu Karlštejn, spolu s ním jsou památkově chráněny obléhající husitská zařízení a pozice nad Hankovým dolem a na Kněží hoře, socha sv. Šebestiána, areál fary č.p. 11, areál kostela sv. Palmacia, Hostinec Karla IV., boží muka, šijový příkop. Cenný z památkového hlediska je areál statku č.p. 20 a kapličky, které jsou rovněž chráněny. Další kulturní památkou je hradiště „Na Brdláku“ a archeologická lokalita jeskyně nad vodopády.

Krajinný celek Karlštejn-Tetín zaujímá ústřední polohu v CHKO. Je protnutý osou Berounky s výraznou a frekventovanou železniční tratí. Na východě se stýká s poměrně intenzivní zástavbou urbanizovaného pásu Poberouní, charakteristického převahou vilové a chatové zástavby částečně v nivě (Dobřichovice), převážně však na svazích údolí Berounky (Všenory, Řevnice, Zadní Třebáň).

Na západě přiléhá k okrajům zástavby Berouna. Charakter krajiny, její značná nepřístupnost, absence komunikačního spojení obou břehů a přítomnost rozsáhlých Národních přírodních rezervací Koda a Karlštejn způsobuje poměrně řídké osídlení a malý rozvoj obcí, z nichž nejvýznamnější je Tetín s přímou vazbou na Beroun a Hlásná Třebáň - výběžek poberounského osídlení.

Charakter obcí je dán zejména jejich terénní polohou. Tetín leží ve významné dominantní poloze na terénní hraně Tetínských skal. Odpovídající jeho historickému významu a vývoji.

Další obce leží buď v údolí Berounky (Hlásná Třebáň, část Karlštejna) nebo v úzkých sevřených údolích přítoků Berounky (Srbsko, Hostim, Sv. Jan pod Skalou, Sedlec). Tyto obce se pohledově uplatňují většinou pouze blízkých pohledů a z nadhledů a mají poměrně kompaktní zástavbu, rozvíjející se do poloh, které umožňuje terén.

3.2.1.3 Vizuální charakteristika interiéru a exteriéru oblasti

Vizuální charakteristika – projev znaků přírodních, kulturních a historických charakteristik v krajině scéně – je v OKR A velmi výrazná a rozlišitelná. Základním rysem je rozdílnost charakteru krajiny kaňonu Berounky a jejích hluboce zaříznutých přítoků. Tyto mimořádně dynamické a rázovité (až bizarní) segmenty krajiny jsou provázány a sceleny velkými souvislými lesními celky, které lesnatými horizonty uzavírají prostor Berounky. I v tomto prostoru existují vzájemně vizuálně oddělené úrovně – úroveň říční nivy a strmých srázů nad oběma břehy rozbrzděnými skalními útvary a lomy a úroveň terasy, od které se zvedají svahy k terénním

horizontům. Oblast jižně od lesního masivu Kody přechází do další oblasti, odlišné georeliéfem i charakterem.

Obr. 3.2.4: OKR A. Pohled na Tetín ze severu. (Foto: Ivan Vorel)

Obr. 3.2.5: OKR A. Herinky v pohledu přes údolí Berounky. (Foto: Ivan Vorel)

Konfigurace výrazných prvků terénu, vegetace a zástavby vytváří dynamickou krajinou scénou s velkými terénními rozdíly, s uzavřenými prostory hlubokých údolí s výraznými horizonty a s prostorovou členitostí a s odlišností vyšších poloh teras nad Berounkou, kde je možno pozorovat výrazné horizonty ve více prostorových plánech. Scenérie zaříznutého kaňonu Berounky mezi Srbskem a Tetínem nebo Kačáku mezi Hostimí a Sv. Janem pod Skalou vynikají neopakovatelností a jedinečností a jsou jedním ze symbolů Středních Čech. Jedná se o krajinu s vysokými estetickými hodnotami, s harmonickým měřítkem a harmonickými prostorovými vztahy.

Hranice OKR A vůči okolní krajině jsou v severní části tvořeny zpravidla okrajem lesních porostů, v jižní přecházejí plynule do krajiny sousedícího krajinného celku.

3.2.1.4 Cíle a rámcové podmínky ochrany KR v OKR A

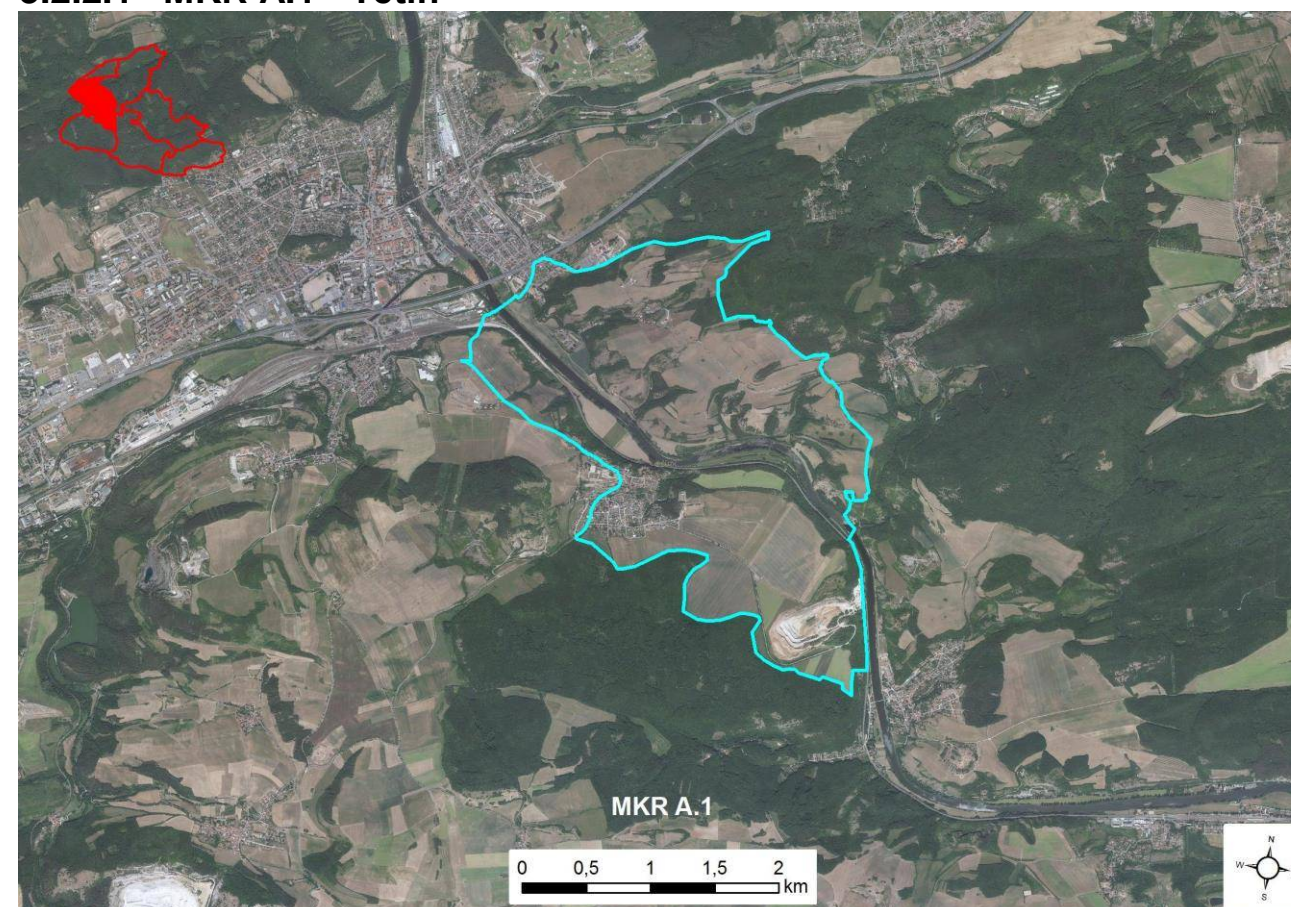
Oblast představuje ústřední prostor CHKO a zahrnuje jak významné přírodní hodnoty soustředěné v rozlehlých NPR Karlštejn a Koda včetně kaňonu Berounky, tak také nejvýznamnější kulturní a historické hodnoty CHKO – hrad Karlštejn a hradiště Tetín. Cílem péče o krajinný ráz v tomto celku je zachování výraznosti kulturních dominant a postupné odstraňování rušivých vlivů na ně. Zejména se jedná o uchování indiferentního charakteru zástavby obce Karlštejn bez měřítkově a hmotově vybočujících staveb a bez zásahů snižujících význam hradu v krajinných scénériích. Rovněž je třeba zachovat charakter, hmoty a výšky objektů historického středu Tetína

s cílem uchování dominance kostelů sv. Jana Nepomuckého, sv. Kateřiny a sv. Ludmily a zachování výrazu siluety sídla. Rovněž další sídla s významnými kulturními a historickými hodnotami (sv. Jan pod Skalou) a výjimečným zasazením do krajiny (Hostim) je třeba chránit z hlediska harmonie zapojení do krajinného rámce a harmonie měřítka.

znaky dle §12	cíle
	rámcové podmínky ochrany krajinného rázu
Ochrana znaků přírodní charakteristiky	Jsou chráněny dle některých ustanovení zák. č. 114/1992 Sb. (MZCHÚ, VKP, ÚSES, NATURA)
Ochrana znaků kulturní a historické charakteristiky	<p>Ochrana vizuálního projevu kulturních dominant, siluet a urbanistické struktury v krajinné scéně, ochrana archeologických lokalit a jejich prostředí</p> <ul style="list-style-type: none"> - Vyloučení takové výstavby v hlavních pohledových směrech, která by snižovala vizuální projev dominanty Karlštejna - Zachování siluety Tetína v pohledech ze severu a z jihozápadu - Přizpůsobení stavební činnosti v obcích odstupňovaným podmínkám ochrany z hlediska urbanistické struktury a charakteru zástavby a to zejména v obcích Karlštejn, Tetín, Sv. Jan pod Skalou, Korno, Krupná a Srbsko - Vyloučení záměrů vybočujících z harmonického vztahu zástavby a krajinného rámce ve vizuálně exponovaných polohách
Ochrana znaků estetických hodnot vč. harmonického měřítka a vztahů	<p>Zachování dominance přírodních prvků v krajinné scéně a projevu kulturních dominant</p> <ul style="list-style-type: none"> - Respektování harmonického vztahu zástavby a krajinného rámce - Vyloučení záměrů vybočujících z harmonického měřítka krajiny - Vyloučení výstavby mimo kontakt s existující zástavbou obcí - Omezení míry plošného rozšiřování existující zástavby

3.2.2 Delimitace míst krajinného rázu uvnitř OKR A

3.2.2.1 MKR A.1 - Tetín

Obr. 3.2.7: Vymezení MKR A.1 - Tetín. (Atelier V; upraveno L. Klouda)

Jedná se o krajinný prostor zaujímající údolí Berounky v nejzápadnější části toku v CHKO. Z úzkého skalnatého kaňonu řeky se prostor otevírá na vyvýšené říční terasy a stoupá k lesnatým horizontům, které jej vymezují na jihu (Koda) a na severu (Herinky). Na západě se prostor otevírá směrem k Berounu mimo hranice CHKO, na východě je spojen s navazujícím prostorem Karlštejn-Srbsko. Charakter krajinného prostoru je dán především tokem údolí Berounky s větším měřítkem, hluboce zaříznutými roklemi a skalnatými srázy, horizonty rozsáhlých lesních masívů a zástavbou obce Tetín s výraznou historickou siluetou v dominantní krajinné poloze.

Obr. 3.2.8: MKR A.1. Kaňon Berounky. (Foto: Ivan Vorel)

Obr. 3.2.9: MKR A.1. Levý břeh Berounky. (Foto: Ivan Vorel)

Obr. 3.2.12: MKR A.1. Kaňon Berounky pod Tetínem. (Foto: L. Klouda)

Obr. 3.2.12: MKR A.1. Lom Tetín. (Foto: L. Klouda)

Obr. 3.2.12: MKR A.1. Údolí Berounky pod Berounem. (Foto: L. Klouda)

Přehled znaků a hodnot KR – souhrnná tabulka			
Identifikované hlavní znaky a hodnoty KR		klasifikace znaků	
		dle významu	dle cennosti
A	Znaky a hodnoty přírodní charakteristiky KR	XXX zásadní XX spoluručující X doplňující	XXX jedinečný XX význačný X běžný
A.1	Tetínské skály a další skalní útvary, Tetínská rokle	XXX	XXX
A.2	Krasové jevy	XXX	XXX
A.3	Teplomilné rostlinstvo luk a stepí	XX	XXX
A.4	Přírodní charakter vodotečí	XX	XX
A.5	Regulovaný tok Berounky	XX	X
B	Znaky a hodnoty kulturní a historické charakteristiky KR	XXX zásadní XX spoluručující X doplňující	XXX jedinečný XX význačný X běžný
B.1	Kompaktní zástavba obce Tetín	X	XX
B.2	Rozvodna a trasy VVN na hranici prostoru	XX	X
B.3	Železnice v kaňonu Berounky	X	X
B.4	Orná půda scelená	XX	X
B.5	Opuštěné zarostlé lomy	XX	XX
B.6	Význam Tetína v historii národa	XXX	XXX
B.7	Archeologické a architektonické památky	XX	XXX
B.8	Tetínské hradiště	XXX	XXX
B.9	Archeologické lokality	XX	XX
B.10	Památkově chráněné objekty kostelů	XX	XXX
B.11	Areál panského dvora	XX	XX
C	Znaky estetických hodnot vč. harmonického měřítka a vztahů v krajině	XXX zásadní XX spoluručující X doplňující	XXX jedinečný XX význačný X běžný
C.1	Prostor s více prostorovými plány na horizontu	XX	X
C.2	Prostor s průhledem do dalšího prostoru	X	X
C.3	Uplatnění terénu v krajinné scéně	XX	X
C.4	Historická silueta s dominantou kostela sv. Jana Nepomuckého	XX	XX
C.5	Ucelené okraje zástavby s tvrdým přechodem do zemědělských ploch	X	X
C.6	Prostor lomu	X	X
C.7	Ruiny hradiště	X	XXX

Opatření k ochraně identifikovaných znaků a hodnot, ochranné podmínky

Z hlediska odstupňované ochrany krajinného rázu je MKR A.1 – Tetín zařazeno do pásma A – přísné ochrany krajinného rázu.

Při ochraně krajinného rázu v MKR A.1 je třeba zejména:

- Vyloučit zásahy do koryta a údolí Berounky (skalní tvary), údolí menších přítoků a jejich vegetačních doprovodů
- Zachovat stávající rozsah lesních ploch – porostních okrajů formujících hranice MKR
- Zachovat početnou hodnotnou krajinnotvornou mimolesní zeleň v okolí toku i na údolních svazích (meze ad.)
- Zachovat jedinečné působení historické zástavby Tetína s jedinečnými kulturně-historickými dominantami v exponované poloze na údolní hraně
- Nerozšiřovat zástavbu do volné krajiny, zejména pak exponovaných poloh výše v údolí a nivy toku
- Nerozšiřovat stávající síť elektrovedů (o nová nadzemní vedení)

Obr. 3.2.13: Tetín (Foto: Ivan Vorel)

3.2.2.2 MKR A.2 - Koda

Obr. 3.2.14: Vymezení MKR A.2 - Koda. (Atelier V; upraveno L. Klouda)

Jedná se o značně zalesněný krajinný prostor obklopující Kodsou a Císařskou roklí. Rozdíl od prostoru A.1 Tetín spočívá zejména ve vegetačním krytu. Charakter krajinného prostoru je totiž dán především rozlehlými zalesněnými plochami NPR Koda, hluboce zaříznutými roklemi a srázy a horizonty rozsáhlých lesních masívů. Území krajinného prostoru můžeme rozdělit do tří celků: hluboce zaříznutá údolí krasových potoků s hojnou tvorbou pěnvců, skalní výchozy s vegetací skalních stepí a šípákovými doubravami a zbylé území porostlé převážně doubravami, ale také vápencovými bučinami. Oblast jižně od lesního masivu Kody přechází do dalšího krajinného celku, odlišného georeliéfem i charakterem. Na východě se prostor vyústěním roklí otevírá do nivy Berounky s otevřenými prostory kolem obce Srbsko., na severu navazuje na vyvýšenou plošinu Tetína s otevřenými zemědělskými plochami.

Obr. 3.2.15, 3.2.16: MKR A.2. Kodsá rokle. (Foto: Ivan Vorel)

Obr. 3.2.17, 3.2.18, 3.2.19, 3.2.20: MKR A.2. NPR Koda. (Foto: <http://www.botany.cz>, <http://www.centralbohemia.cz>)

Obr. 3.2.21: MKR A.2. Tobolský vrch (Foto: L. Klouda)

Obr. 3.2.22: MKR A.2. Kodská rokle (Foto: L. Klouda)

Přehled znaků a hodnot KR – souhrnná tabulka			
Identifikované hlavní znaky a hodnoty KR		klasifikace znaků	
		dle významu	dle ceny
A	Znaky a hodnoty přírodní charakteristiky KR	XXX zásadní XX spoluručující X doplňující	XXX jedinečný XX význačný X běžný
A.1	Hluboce zaříznutá údolí krasových potoků, skalní výchozy	XXX	XXX
A.2	Kodská a Císařská rokle	XXX	XXX
A.3	Cenné lesní porosty v NPR Koda (šípákové doubravy, doubravy, vápencové bučiny)	XXX	XXX
A.4	Teplomilné rostlinstvo luk a stepí (vegetace skalních stepí)	XX	XXX
A.5	Přírodní charakter drobných vodotečí	XX	XX
B	Znaky a hodnoty kulturní a historické charakteristiky KR	XXX zásadní XX spoluručující X doplňující	XXX jedinečný XX význačný X běžný
B.9	Archeologické lokality	XX	XX
B.10	Rozptýlená zástavba osady Koda, tvořená klasicistními usedlostmi nepoznamenanými novodobými stavebními zásahy	X	XX
C	Znaky estetických hodnot vč. harmonického měřítka a vztahů v krajině	XXX zásadní XX spoluručující X doplňující	XXX jedinečný XX význačný X běžný
C.1	Prostor s více prostorovými plány na horizontu	XX	X
C.2	Prostor s průhledem do dalšího prostoru	X	X
C.3	Uplatnění terénu v krajině scéně	XX	XX
C.4	Převažující přírodní a přírodě blízký charakter	XXX	XXX
C.5	Uzavřené prostory drobného měřítka v interiéru oblasti	XX	X

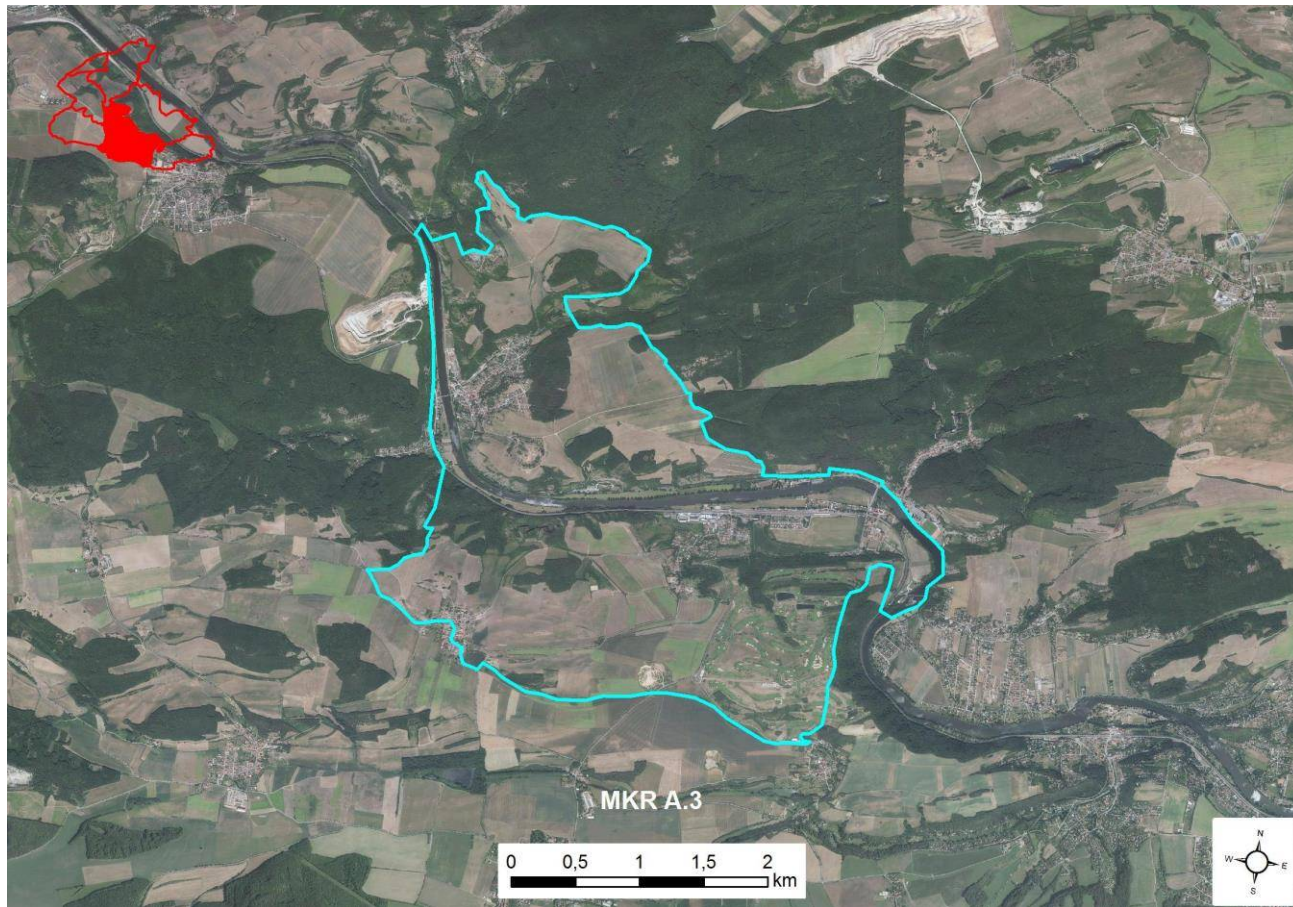
Opatření k ochraně identifikovaných znaků a hodnot, ochranné podmínky

Z hlediska odstupňované ochrany krajinného rázu je MKR A.2 – Koda zařazeno do pásma A – přísné ochrany krajinného rázu.

Při ochraně krajinného rázu v MKR A.2 je třeba zejména:

- Zachovat souvislý lesní pokryv jako krajinnou matici; udržet druhovou skladbu porostů s převahou stanovištně odpovídajících dřevin
- Nenarušovat jedinečné formy krasového reliéfu v bočních údolích Berounky (skalní tvary, jeskyně), působení dominant a zelených horizontů v krajině scéně (Tobolský vrch, pravobřežní svahy v údolí Berounky) a celkově převažující přírodní či přírodě blízký charakter území
- Zachovat dominantní rozsah lesních ploch včetně druhové skladby s převahou stanovištně odpovídajících dřevin
- Zachovat hodnotnou krajinnotvornou mimolesní zeleň v okrajových částech – na přechodu Kodského lesního komplexu do volné krajiny
- Udržet nízkou míru zastavěnosti v území; nerozšiřovat zástavbu vně stávajícího zastavěného území (rekreační objekty)

3.2.2.3 MKR A.3 - Karlštejn-Srbsko

Obr. 3.2.23: Vymezení MKR A.3 – Karlštejn-Srbsko. (Atelier V; upraveno L. Klouda)

Rozlehlé údolí s hlubokým zářezem Berounky mezi Srbskem a Hlásnou Třebání vytváří krajinný prostor, navazující na západě na prostor Tetína. Na východě se otevírá za soutěskou Zadní Třebáně do širokého údolí se zástavbou Řevnic. Východní hranice prostoru je na rozdíl od západní hranice velmi výrazná. Je to hranice CHKO, blízká hranici Karlštejnské vrchoviny a Řevnické brázdy. Podobně jako u prostoru Tetína i zde je prostor tvořen skalnatým kaňonem Berounky a vyvýšenou říční terasou, která se nalézá ale pouze na severním - levém břehu Berounky. Jižní břeh se zvedá k terénnímu hřbetu s výšinami Střevíc a Voškov, tvořícímu hranici dvou oblastí krajinného rázu (OKR A a OKR B). Severní hranici prostoru vytváří okraj lesních masivů NPR Karlštejn a vegetační kryt tak tvoří převážně menší lesní celky, v členitém terénu však velmi výrazné. Prostor má otevřený charakter (s výjimkou kaňonu Berounky) s převahou mírně svažitéch nečleněných zemědělských ploch.

Obr. 3.2.22: KP A.3. Údolí Berounky pod Srbskem. (Foto: Ivan Vorel)

Obr. 3.2.24: MKR A.3. Pohled od golfu ke Kornu. (Foto: Ivan Vorel)

Obr. 3.2.25: MKR A.3. Údolí Berounky v z výše položených partií na pravém břehu (severně od Korna). (Foto: L. Klouda)

Obr. 3.2.26: MKR A.3. Poučnik. (Foto: L. Klouda)

Obr. 3.2.27: MKR A.3. Údolí Berounky. (Foto: Ivan Vorel)

Přehled znaků a hodnot KR – souhrnná tabulka			
Identifikované hlavní znaky a hodnoty KR		Klasifikace znaků	
		dle významu	dle cennosti
A	Znaky a hodnoty přírodní charakteristiky KR	XXX zásadní XX spouštějící X doplňující	XXX jedinečný XX význačný X běžný
A.1	Kaňon Berounky pod terénní terasou	XXX	XX
A.2	Skalní útvary břehů Berounky	XX	XXX
A.3	Krasové jevy v kaňonu Berounky	X	XXX
A.4	Vegetace jižních skalních partií	XX	XX
A.5	Meze jižního svahu Voškova	XX	X
A.6	Suťové lesy v PR Voškov	XX	XX
A.7	Regulovaný tok Berounky	XX	X
A.8	Nečleněná pole	XX	X
B	Znaky a hodnoty kulturní a historické charakteristiky KR	XXX zásadní XX spouštějící X doplňující	XXX jedinečný XX význačný X běžný
B.1	Zástavba Srbska a Karlštejna, sevřená v ústích údolí	XX	X
B.2	Rozvolněná zástavba na pravém břehu Berounky	XX	X
B.3	Železnice v údolí Berounky	X	X
B.4	Vzdušná vedení VVN	X	X
B.5	Lomy a vápenky v údolí Berounky	XX	XX
B.6	Historický význam Karlštejna	XXX	XXX
B.7	Přítomnost NKP Karlštejn	XXX	XXX
B.8	Kostel sv. Palmacia	X	XX
B.9	Archeologické lokality v Srbsku	X	XX
C	Znaky estetických hodnot vč. harmonického měřítka a vztahů v krajině	XXX zásadní XX spouštějící X doplňující	XXX jedinečný XX význačný X běžný
C.1	Prostor s výrazným terénním horizontem	XX	XX
C.2	Prostor s průhledem do dalšího prostoru	X	X
C.3	Zřetelně vymezený prostor	XX	XX
C.4	Členité okraje lesů	X	X
C.5	Uplatnění terénu a skalních útvarů v krajině scéně	XX	XXX
C.6	Architektonická dominantu hradu Karlštejn v blízkých pohledech	XXX	XXX
C.7	Krajinná dominantu hradu Karlštejn	XXX	XXX

C.8	Kostel sv. Palmacia v dominantní poloze	X	XX
-----	---	---	----

Opatření k ochraně identifikovaných znaků a hodnot, ochranné podmínky

Z hlediska odstupňované ochrany krajinného rázu je MKR A.3 – Karlštejn-Srbsko zařazeno do pásma B – zprůšněné ochrany krajinného rázu.

Při ochraně krajinného rázu v MKR A.3 je třeba zejména:

- vyloučit zásahy do koryta a údolí Berounky jeho vegetačního doprovodu; ponechat nezastavěnost úzké údolní nivy
- zachovat stávající rozsah lesních ploch – porostních okrajů formujících hranice MKR (levobřežní část údolí Berounky)
- zachovat početnou hodnotnou krajinnotvornou lesní i mimolesní zeleň v okolí toku i na údolních svazích
- chránit pohledové uplatnění (nezastavěnost) bezlesých horizontů v pravobřežní části údolí Berounky; vyloučit zde záměry s potenciálem negativního ovlivnění prostorového uspořádání
- zachovat příznivé působení sídelní zástavby v obrazu krajiny (Korno, Krupná)
- nerozšiřovat zástavbu do volné krajiny, zejména pak exponovaných poloh výše v údolí a do nivy toku
- nerozšiřovat stávající plošný rozsah průmyslové zástavby (Poučnick)

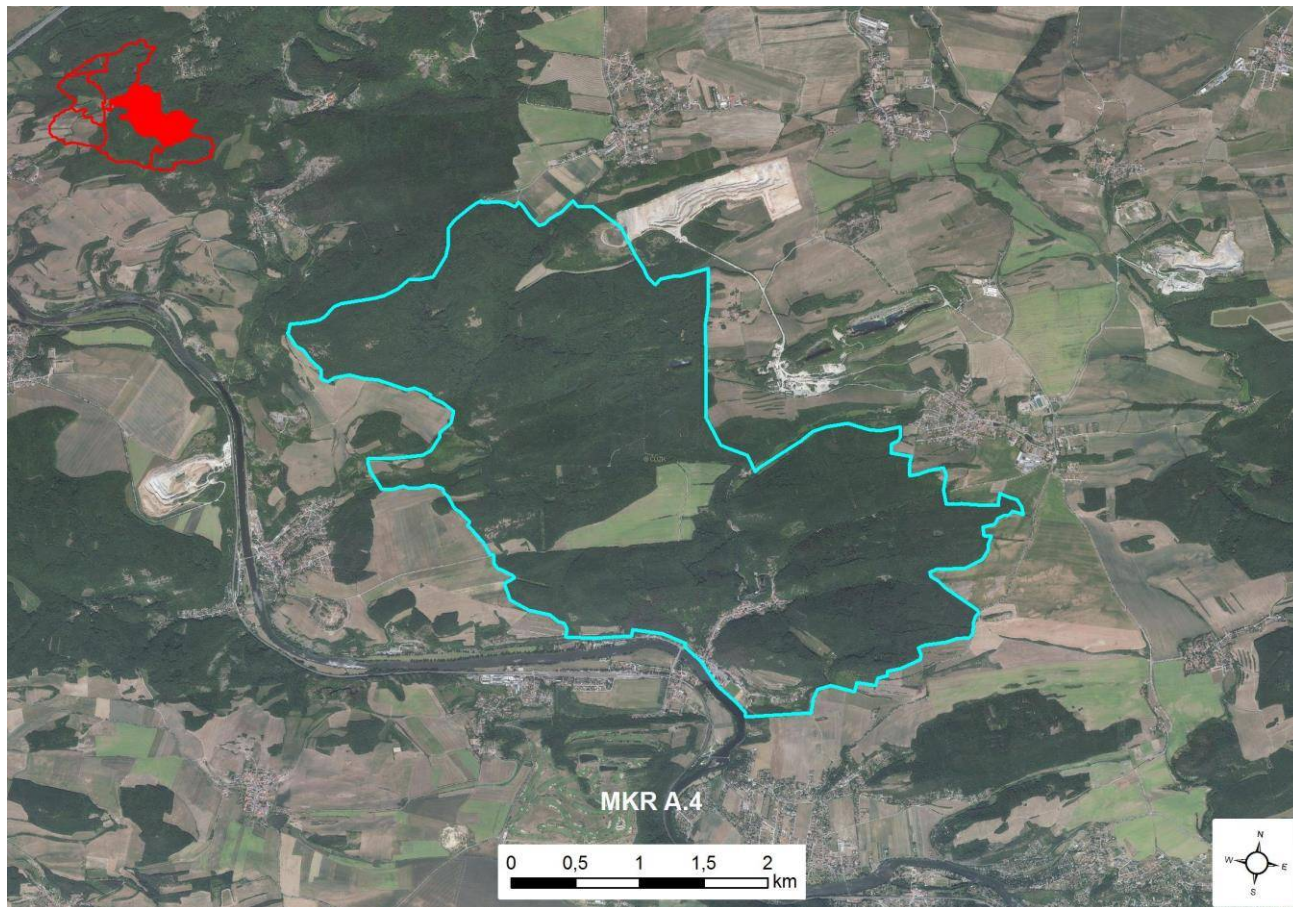

Obr. 3.2.28: MKR A.3. Vrch Voškov s golfovým hřištěm (Foto: L. Klouda)

Obr. 3.2.29: MKR A.3. Údolí Berounky a Srbsko z výše položených partií na levém břehu. (Foto: L. Klouda)

3.2.2.4 MKR A.4 – NPR Karlštejn

Obr. 3.2.30: Vymezení MKR A.4 – NPR Karlštejn. (Atelier V; upraveno L. Klouda)

Místo KR je tvořen východní částí NPR Karlštejn s jejími lesními porosty a výšinami a lesnatými stráněmi. Na severovýchodě i jihozápadě je prostor vymezen okraji lesů vůči říční terase nad Srbskem a vůči polím kolem Bubovic, přecházejícím do náhorní roviny Pražské plošiny. Na severozápadě navazuje MKR A.5 Svatý Jan pod skalou. Jedná se o území stejnorodé svým charakterem, bez možnosti jeho celkového vizuálního vnímání. Prostor se vyznačuje vysokými hodnotami přírodními a přírodně-estetickými, které určují jeho krajinný ráz.

Obr. 3.2.31: MKR A.4. Pohled na NPR Karlštejn přes Poučnick. (Foto: L. Klouda)

Obr. 3.2.32: MKR A.4. Pohled na NPR Karlštejn z výše položených partií na protější straně údolí. (Foto: L. Klouda)

Přehled znaků a hodnot KR – souhrnná tabulka			
Identifikované hlavní znaky a hodnoty KR		klasifikace znaků	
		dle významu	dle cennosti
A	Znaky a hodnoty přírodní charakteristiky KR	XXX zásadní XX spoluručující X doplňující	XXX jedinečný XX význačný X běžný
A.1	Členitá pahorkatina s hlubokými zářezy Bubovického a Budňanského potoka	X	XX
A.2	Skalní útvary, vápencové sutě	XX	XXX
A.3	Cenné lesní porosty (dubohabrové háje a teplomilné doubravy, chladnomilná společenstva v údolí Bubovického potoka)	XXX	XX
A.4	Lesostepní a křovinaté porosty	XX	XXX
A.5	Přírodní charakter toku Bubovického potoka	X	XX
A.6	Bubovické vodopády	X	XX
B	Znaky a hodnoty kulturní a historické charakteristiky KR	XXX zásadní XX spoluručující X doplňující	XXX jedinečný XX význačný X běžný
B.1	Lom Malá Amerika	X	XXX
B.2	Kulturní a historický význam Karlštejna	XX	XXX
C	Znaky estetických hodnot vč. harmonického měřítka a vztahů v krajině	XXX zásadní XX spoluručující X doplňující	XXX jedinečný XX význačný X běžný
C.1	Prostor s důležitými přírodními dominantami	XXX	XX
C.2	Prostor s výrazným přírodním charakterem	XXX	XX
C.3	Výrazné vybarvení porostů (podzim)	XX	X
C.4	Bohatě členěné okraje lesů	XX	X
C.5	Výrazné uplatnění vodního toku v dílčích scénách	X	X

Opatření k ochraně identifikovaných znaků a hodnot, ochranné podmínky

Z hlediska odstupňované ochrany krajinného rázu je MKR A.4 – NPR Karlštejn zařazeno do pásma A – přísné ochrany krajinného rázu.

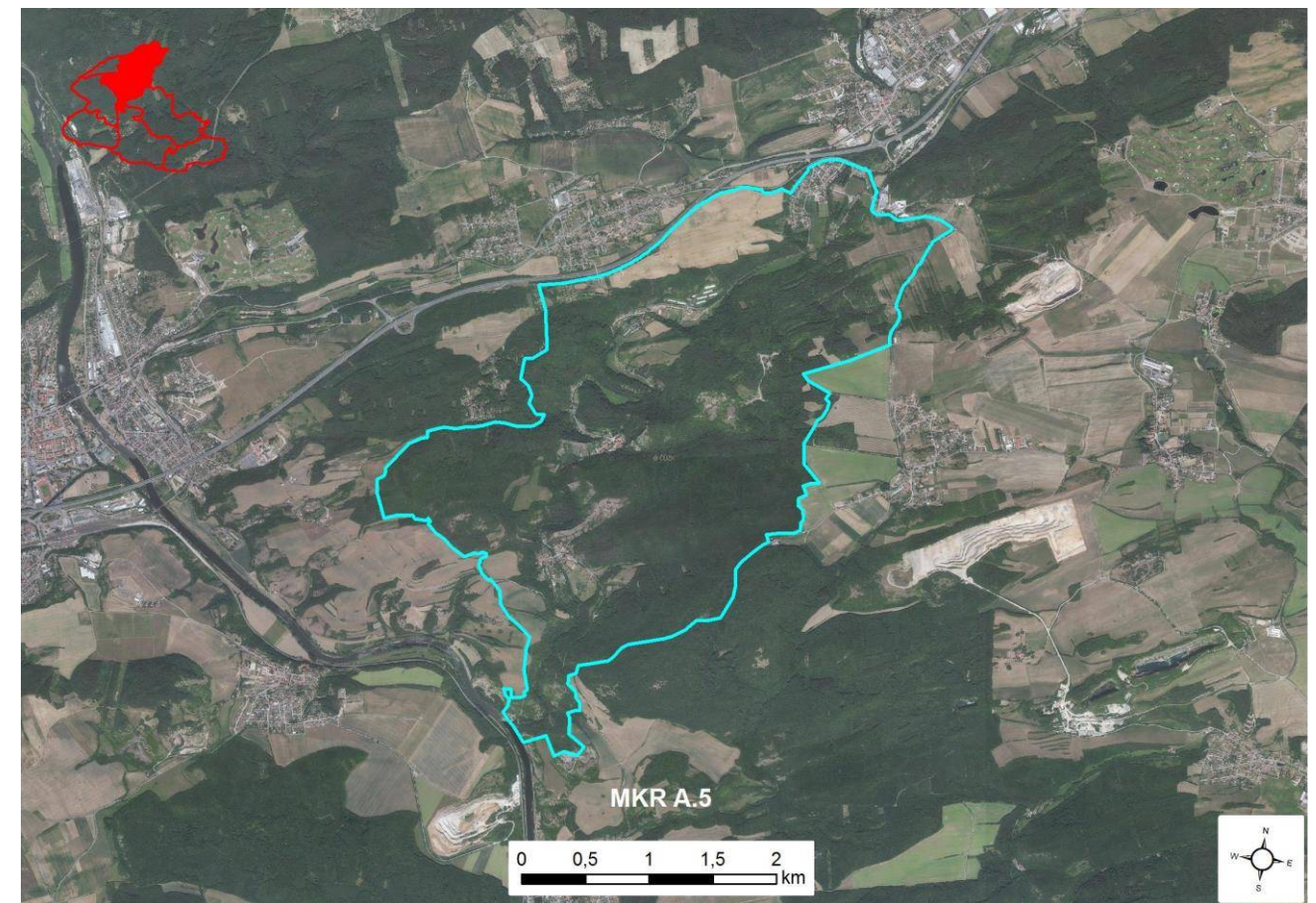
Při ochraně krajinného rázu v MKR A.4 je třeba zejména:

- Zachovat souvislý lesní pokrov jako krajinnou matici; udržet druhovou skladbu porostů s převahou stanovištně odpovídajících dřevin
- Nenarušovat jedinečné formy krasového reliéfu v bočních údolích Berounky (skalní tvary, jeskyně), působení dominant a zelených horizontů v krajinné scéně (Doutnáč, Javorka, Haknová, Plešivec, levobřežní svahy v údolí Berounky) a celkově převažující přírodní či přírodě blízký charakter území
- Zachovat zcela unikátní působení dominantu hradu Karlštejn v krajinné scéně; nesnižovat projev kostela sv. Palmácia v Budňanech v krajinné scéně
- Udržet stávající míru zastavěnosti v území s možností jejího omezeného doplnění ve vazbě na stávající zástavbu

Obr. 3.2.33: MKR A.4. Berounka a vrch Plešivec v pohledu ze silničního mostu v Karlštejně. (Foto: L. Klouda)

3.2.2.5 MKR A.5 – Svatý Jan pod Skalou

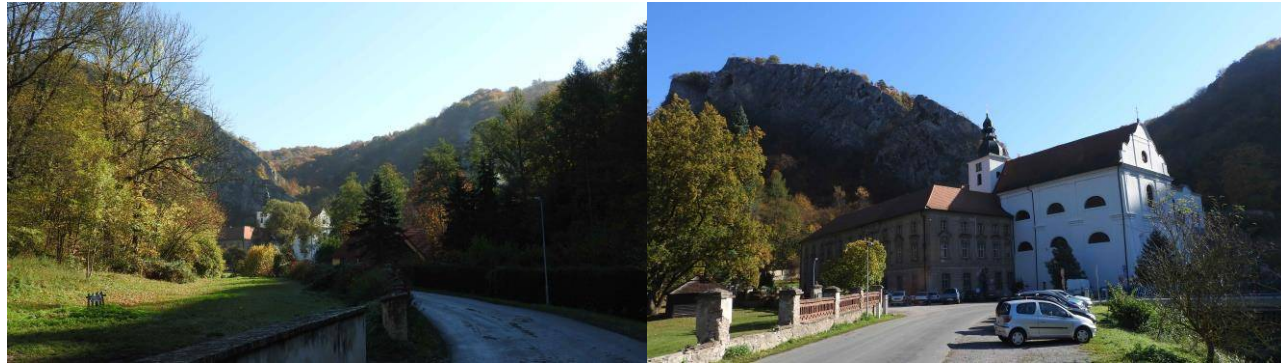

Obr. 3.2.34: Vymezení MKR A.5 – Svatý Jan pod Skalou. (Atelier V; upraveno L. Klouda)

Krajinný prostor zaujímá západní část NPR Karlštejn, ve které je nejvýraznějším prvkem hluboce zaříznuté údolí potoka Loděnice, známého jako Kačák. Na severu je prostor ohraničen hranicí CHKO, avšak v prostoru Jánská se otvírá do širokého údolí kolem Loděnice. Na východní straně pokračuje charakter náhorního lesnatého masivu od Vysoké stráně po Špičatý vrch. Na východě je hranicí okraj lesa k svažitém polím kolem Bubovic, přecházejících do náhorní planiny Pražské tabule. Charakteristickým jevem je prostor meandrujícího Loděnického potoka s loukami, stinnými stráněmi a skalami. Významnou roli hraje obec Sv. Jana pod Skalou a areálem kláštera.

Obr. 3.2.35: MKR A.5. Svatý Jan pod Skalou. (Foto: Ivan Vorel)

Obr. 3.2.36, 3.2.37: MKR A.5. Svatý Jan pod Skalou – areál kláštera. (Foto: L. Klouda)

Obr. 3.2.38: MKR A.5. Údolí Loděnice s klášterem. (Foto: L. Klouda)

Obr. 3.2.39: MKR A.5. Údolí Loděnice se zástavbou Sedlece. (Foto: L. Klouda)

Přehled znaků a hodnot KR – souhrnná tabulka			
Identifikované hlavní znaky a hodnoty KR		klasifikace znaků	
		dle významu	dle cennosti
A	Znaky a hodnoty přírodní charakteristiky KR	XXX zásadní XX spouštějící X doplňující	XXX jedinečný XX význačný X běžný
A.1	Hluboký zářez Loděnického potoka	XX	XX
A.2	Skalní útvary, krasové jevy	XX	XXX
A.3	Cenné lesní porosty (teplomilné i chladnomilné)	X	XX

A.4	Porosty v nivě Loděnického potoka	XX	XX
A.5	Barevnost druhově bohatých porostů	XX	X
A.6	Přirozený přírodní charakter toku Loděnického potoka	XX	XX
B	Znaky a hodnoty kulturní a historické charakteristiky KR	XXX zásadní XX spouštějící X doplňující	XXX jedinečný XX význačný X běžný
B.1	Charakter zástavby obce Sv. Jan pod Skalou	XX	XX
B.2	Kulturní význam místa	XX	XXX
B.3	Architektonicko-památkový význam areálu kláštera	XX	XXX
B.4	Hradiště Svatojánská Skála	XX	XX
B.5	Charakter zástavby obce Hostim	XX	XX
C	Znaky estetických hodnot vč. harmonického měřítka a vztahů v krajině	XXX zásadní XX spouštějící X doplňující	XXX jedinečný XX význačný X běžný
C.1	Uplatnění kláštera a skály v charakteristické scéně	XX	XX
C.2	Proměnlivé scenérie sevřeného údolí	XX	XX
C.3	Výrazné vymezení prostoru s členitými horizonty	XX	XX
C.4	Zapojení zástavby obce Hostim do krajinného rámce	XX	XX

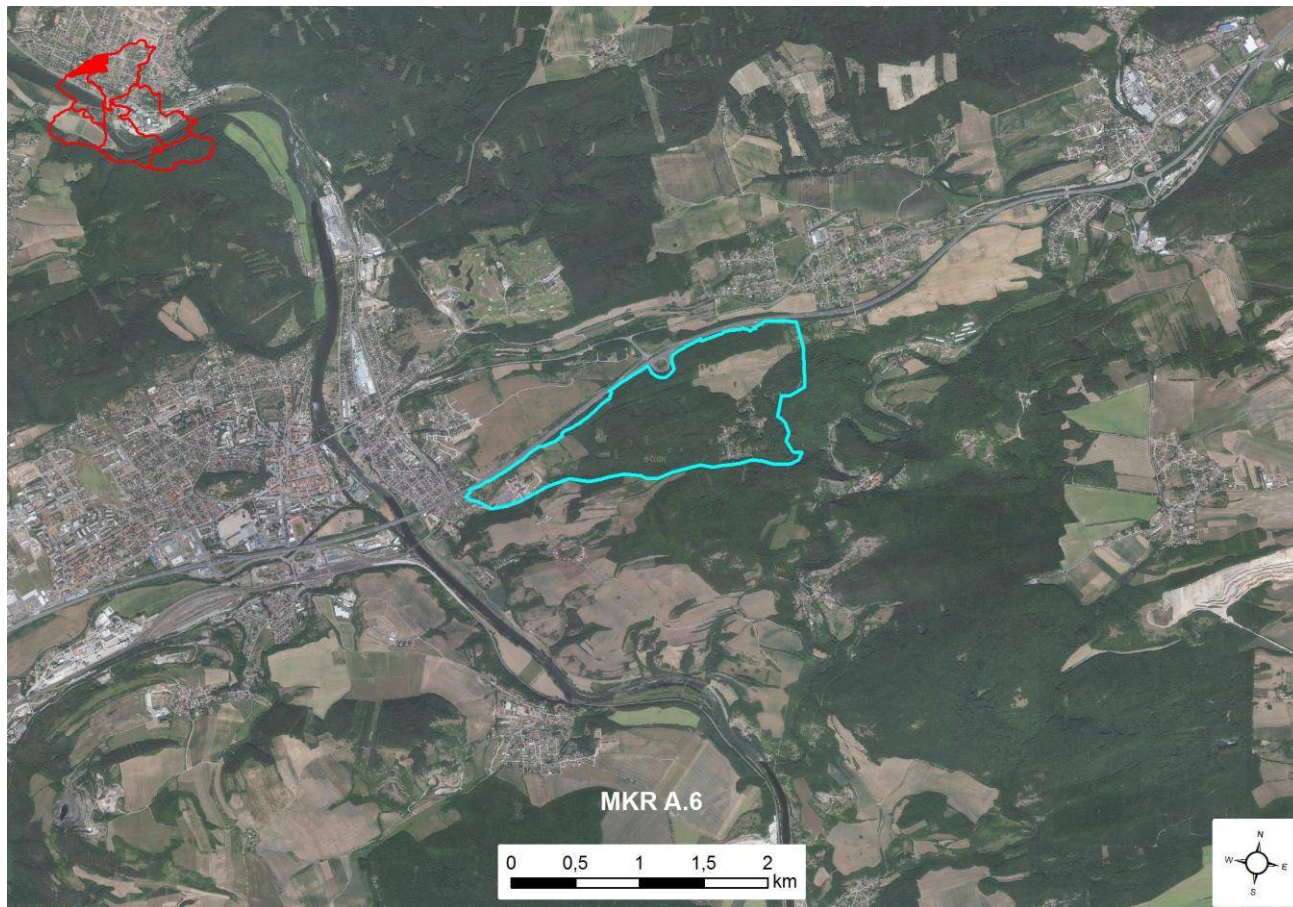
Opatření k ochraně identifikovaných znaků a hodnot, ochranné podmínky

Z hlediska odstupňované ochrany krajinného rázu je MKR A.5 – Svatý Jan pod Skalou zařazeno do pásma A – zpřísněné ochrany krajinného rázu.

Při ochraně krajinného rázu v MKR A.5 je třeba zejména:

- Zachovat souvislý lesní pokrov jako krajinnou matici; udržet druhovou skladbu porostů s převahou stanovištně odpovídajících dřevin
- Nenarušovat jedinečné formy krasového reliéfu v údolí Loděnice (skalní tvary, jeskyně), působení dominant a zelených horizontů v krajinné scéně a celkově převažující přírodní či přírodě blízký charakter území
- Vyloučit negativní zásahy do řečiště Loděnického potoka, jež by vedly k poškození jeho přírodních a estetických kvalit
- Zachovat určující postavení (význam) dominanty kláštera v kontextu svého mimořádně přírodně cenného a vizuálně působivého okolí
- Udržet stávající míru zastavěnosti v území s možností jejího omezeného doplnění ve vazbě na stávající zástavbu

3.2.2.6 MKR A.6 – Herinky

Obr. 3.2.40: Vymezení MKR A.6 – Herinky. (Atelier V; upraveno L. Klouda)

Drobný krajinný prostor při severozápadní hranici CHKO se vizuálně otevírá do terénního předělu mezi Karlštejnskou a Křivoklátskou vrchovinou. Hranici prostoru tvoří dálnice D5, na jihu a východně pak terénní lesnaté hřbety, které jsou výraznými terénními předěly k prostorům Tetína a sv. Jana pod Skalou. Dominantním prvkem je výšina Herinky (439,7 m n. m.), která hraje velkou prostorovou roli v údolí Berounky a v kotlině města Berouna. Prostor je většinou lesnatý (s výjimkou zástavby lokality Záhrabská) s cennými lesními porosty.

Obr. 3.2.41: MKR A.6. Herinky přes údolí. (Foto: Ivan Vorel)

Obr. 3.2.42: MKR A.6. (Foto: L. Klouda)

Přehled znaků a hodnot KR – souhrnná tabulka			
Identifikované hlavní znaky a hodnoty KR		klasifikace znaků	
		dle významu	dle cennosti
A	Znaky a hodnoty přírodní charakteristiky KR	XXX zásadní XX spoluručující X doplňující	XXX jedinečný XX význačný X běžný
A.1	Náhorní lesní masiv	XX	XX
A.2	Smíšené lesy, cenné porosty na severních okrajích	X	X
B	Znaky a hodnoty kulturní a historické charakteristiky KR	XXX zásadní XX spoluručující X doplňující	XXX jedinečný XX význačný X běžný
B.1	Zástavba chatové osady Záhrabská	X	X
C	Znaky estetických hodnot vč. harmonického měřítka a vztahů v krajině	XXX zásadní XX spoluručující X doplňující	XXX jedinečný XX význačný X běžný
C.1	Lesní masiv s přírodní dominantou Herinky	XX	X
C.2	Lesní porosty NPR Karlštejn	XX	XX
C.3	Výhledy z prostoru do údolí Berounky (Tetín, Beroun, kaňon Berounky)	XXX	XX

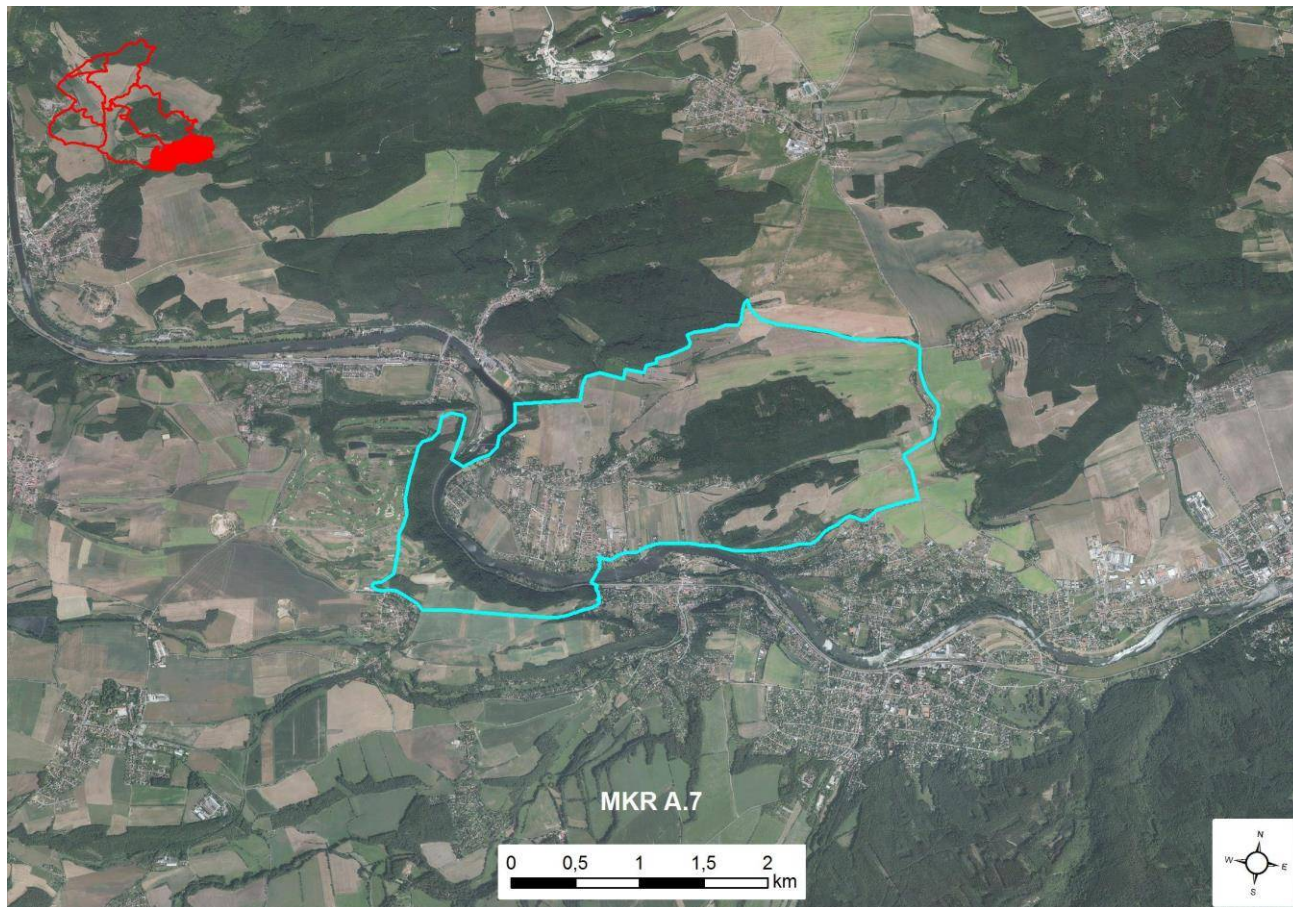
Opatření k ochraně identifikovaných znaků a hodnot, ochranné podmínky

Z hlediska odstupňované ochrany krajinného rázu je MKR A.6 – Herinky zařazeno do pásma C – běžné ochrany krajinného rázu.

Při ochraně krajinného rázu v MKR A.6 je třeba zejména:

- Zachovat převažující lesní pokryv
- Nerozšiřovat zástavbu mimo rozsah stávajících zastavěných ploch (výše nad Berounskou nemocnicí)

3.2.2.7 MKR A.7 – Hlásná Třebaň

Obr. 3.2.43: Vymezení MKR A.7 – Hlásná Třebaň. (Atelier V; upraveno L. Klouda)

Krajinný prostor zaujímá nejvýchodnější část oblasti krajinného rázu A. Z vyšších poloh lesnaté výšiny Políčko klesá terén k jihozápadu do mírných svahů a do nivy na levém břehu Berounky v místech, kde řeka vytváří velký meandr se strmými severními svahy Voškova. Prostor je výrazně vymezen lesnatými pravobřežními srázy, lesnatými dominantami Plešivec (362,3 m n.m.) a Haknová (401,8 m n.m.) na severu a na severovýchodě lesnatými horizonty Políčka. Prostor je silně zastavěn starou chatovou zástavbou s četnými novostavbami rekreačních a rodinných domů. Navzdory různorodé a poměrně intenzivní zástavbě prostor působí výrazností lesnatého vymezení a dramatickým terémem meandru Berounky.

Obr. 3.2.44: MKR A.7. Výše položené údolní partie Berounky na levém břehu. (Foto: L. Klouda)

Obr. 3.2.45, 3.2.46: MKR A.7. Tok Berounky u Třebeň. (Foto: Ivan Vorel)

Přehled znaků a hodnot KR – souhrnná tabulka			
Identifikované hlavní znaky a hodnoty KR		klasifikace znaků	
		dle významu	dle cennosti
A	Znaky a hodnoty přírodní charakteristiky KR	XXX zásadní XX spolupůrobující X doplňující	XXX jedinečný XX význačný X běžný
A.1	Suťové lesy PR Voškov	XX	XXX
A.2	Výrazný terén vymežující Meandr Berounky	XX	XX
A.3	Břehové porosty na obou březích	X	X
B	Znaky a hodnoty kulturní a historické charakteristiky KR	XXX zásadní XX spolupůrobující X doplňující	XXX jedinečný XX význačný X běžný
B.1	Chatová zástavba Hlásné Třebeň	XX	X
C	Znaky estetických hodnot vč. harmonického měřítka a vztahů v krajině	XXX zásadní XX spolupůrobující X doplňující	XXX jedinečný XX význačný X běžný
C.1	Výrazně vymezený prostor se zřetelnými horizonty	XX	X
C.2	Vizuální projev lesních porostů PR Voškov	XX	XX

Opatření k ochraně identifikovaných znaků a hodnot, ochranné podmínky

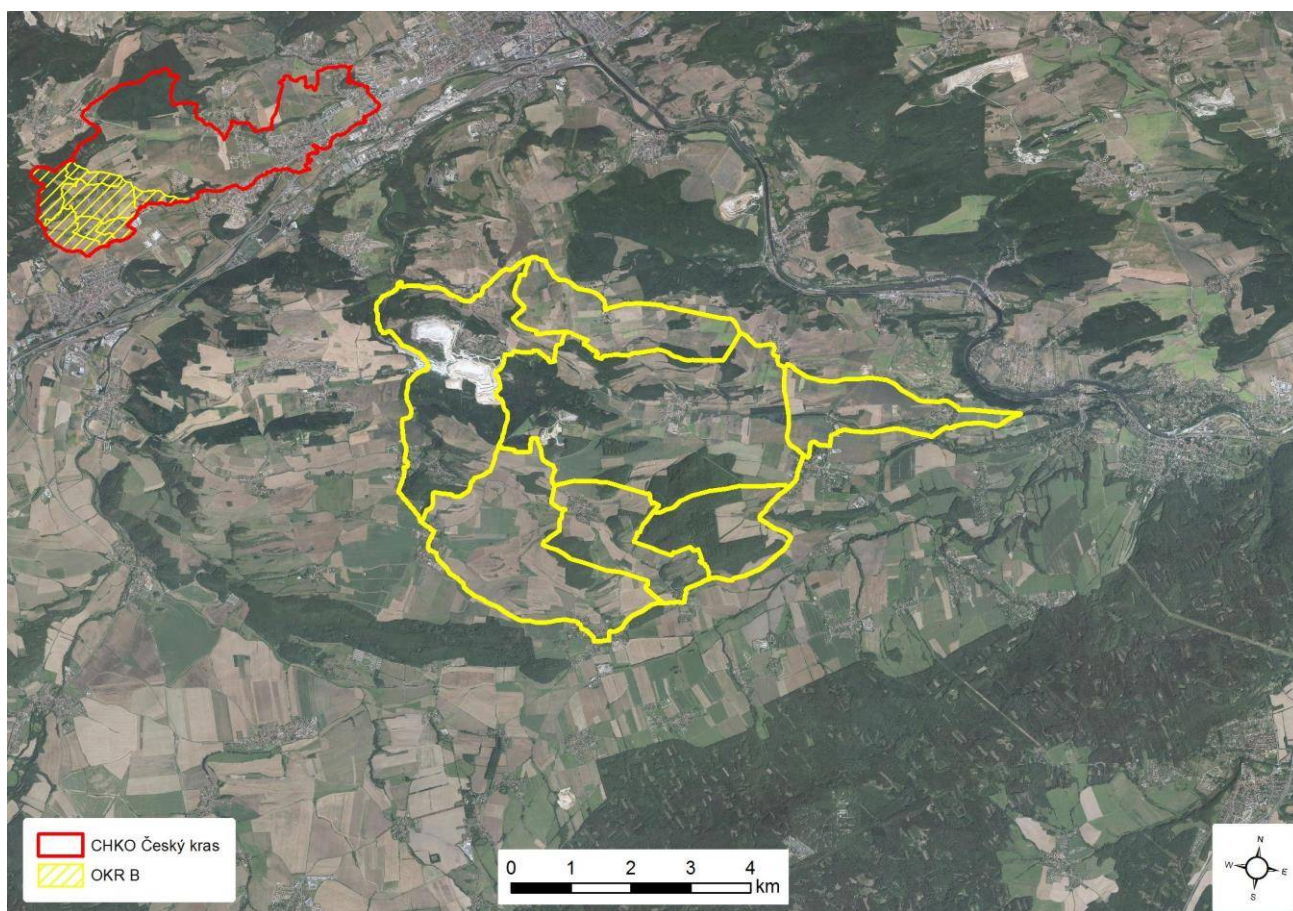
Z hlediska odstupňované ochrany krajinného rázu je MKR A.7 – Hlásná Třebaň zařazeno do pásma C – běžné ochrany krajinného rázu.

Při ochraně krajinného rázu v MKR A.7 je třeba zejména:

- Vyloučit zásahy či záměry ve vrcholové části MKR – na odlesněném horizontu a vyšších partiích údolních svahů s potenciálem poškození obrazu krajiny
- Zachovat či posílit formace mimolesní zeleně ve volné krajině (vyšší partie svahů)
- Nerozšiřovat zástavbu objektů individuální rekreace

3.3 Delimitace hranic oblasti krajinného rázu B

3.3.1 OKR B Koněprusy-Liteň

Obr. 3.3.1: Vymezení oblasti krajinného rázu B. (Atelier V; upraveno L. Klouda)

Obr. 3.3.2: Oblast krajinného rázu B. Simulace šikmého leteckého snímku z výšky cca 10 km. (Google Earth)

Oblast krajinného rázu zaujímá jihozápadní část Karlštejnské vrchoviny od hranic CHKO po masiv Kody. Je to území, které má náhorní charakter s vystupujícími výšinami, patřícími k nejvyšším bodům Českého krasu – Bacín (499 m n.m.), Kobyla (470 m n.m.), Šamor (481 m n.m.), Mramor (470 m n.m.), Strážiště (450 m n.m.). Na jihovýchodní straně běží hranice CHKO zhruba po rozhraní Karlštejnské vrchoviny a snížené Hostomické kotliny. Vymezení oblasti krajinného rázu je zde proto velmi zřetelné. Na severu je oblast vymezena prostorovou hranicí – spojnici Tobolský vrch (466,7 m n.m.) a Voškov (368,9 m n.m.), za kterou se otevírá prostor toku Berounky se severní lesnatou částí Karlštejnské vrchoviny.

3.3.1.1 Přírodní charakteristika

Charakter přírodních složek souvisí v první řadě s charakterem členité zemědělské krajiny v území silně zvrásněných silurských břidlic a silurských a devonských vápenců s polohami diabasů při okrajích. Tím je ovlivněn jak mírně zvlněný terén s vystupujícími strmými svahy výšin a hřbetů, tak i vegetační kryt smíšených lesů s duby s příměsí buku a modřínu, místy se smrkovými a borovými porosty. V některých územích se vyskytují teplomilná společenstva svahových a skalních stepí (Zlatý kůň, Kotýz).

Nejcennější přírodní hodnoty se nalézají v maloplošných chráněných územích. Jsou to Národní přírodní památky Zlatý kůň a Kotýz, přírodní památka Lom na Kobyle a Národní přírodní památka Klonk u Suchomast. Vyskytují se zde unikátní geologické jevy s paleontologickým významem - komplex Koněpruských jeskyň, paleontologická a archeologická lokalita Kotýz, přírodní památka Lom na Kobyle s odkrytou významnou tektonickou poruchou - Očkovským přesmykem. Tyto lokality, vedle oblasti Srbska nejvýraznější krasové oblasti CHKO, jsou i lokalitami cenné vegetace, která se vyvinula nejenom přirozeně, ale i v důsledku lidské činnosti. Odlesnění svahů, pastva, zarůstání opuštěných lomů přineslo šíření teplomilných a suchomilných druhů rostlin, vznik svahových a skalních stepí, přirozený vývoj osidlování lomových stěn průkopnickými dřevinami.

3.3.1.2 Kulturní a historická charakteristika

Obce tohoto krajinného celku jsou rozloženy podél poměrně husté komunikační sítě a svým založením spadají do středověku. K nejraněji založeným obcím patří historické Suchomasty (první písemná zmínka je z roku 1088), které mají v současnosti poměrně dochovanou zástavbu v jádru bez vážnějších novodobých úprav. V jižní části obce se nachází renesanční zámek ze 16. století, který byl v 18. století zbarokizován a ve 20. století upraven novobarokně. Z památkového hlediska je zde hodnotný objekt školy z roku 1817 a pozdně barokní kaple na rozcestí. V 19. století zde vznikl velký krajinářský park.

Obce Bykoš a Vinařice jsou zmiňovány již v roce 1170, přičemž Vinařice se vyznačují nejen zachovanou urbanistickou strukturou, ale velice kvalitní původní zástavbou lidového charakteru. Lze se zde setkat s příklady roubených stavení i s klasicistními zděnými objekty soustředěnými kolem návsi s barokní kapličkou z 18. století.

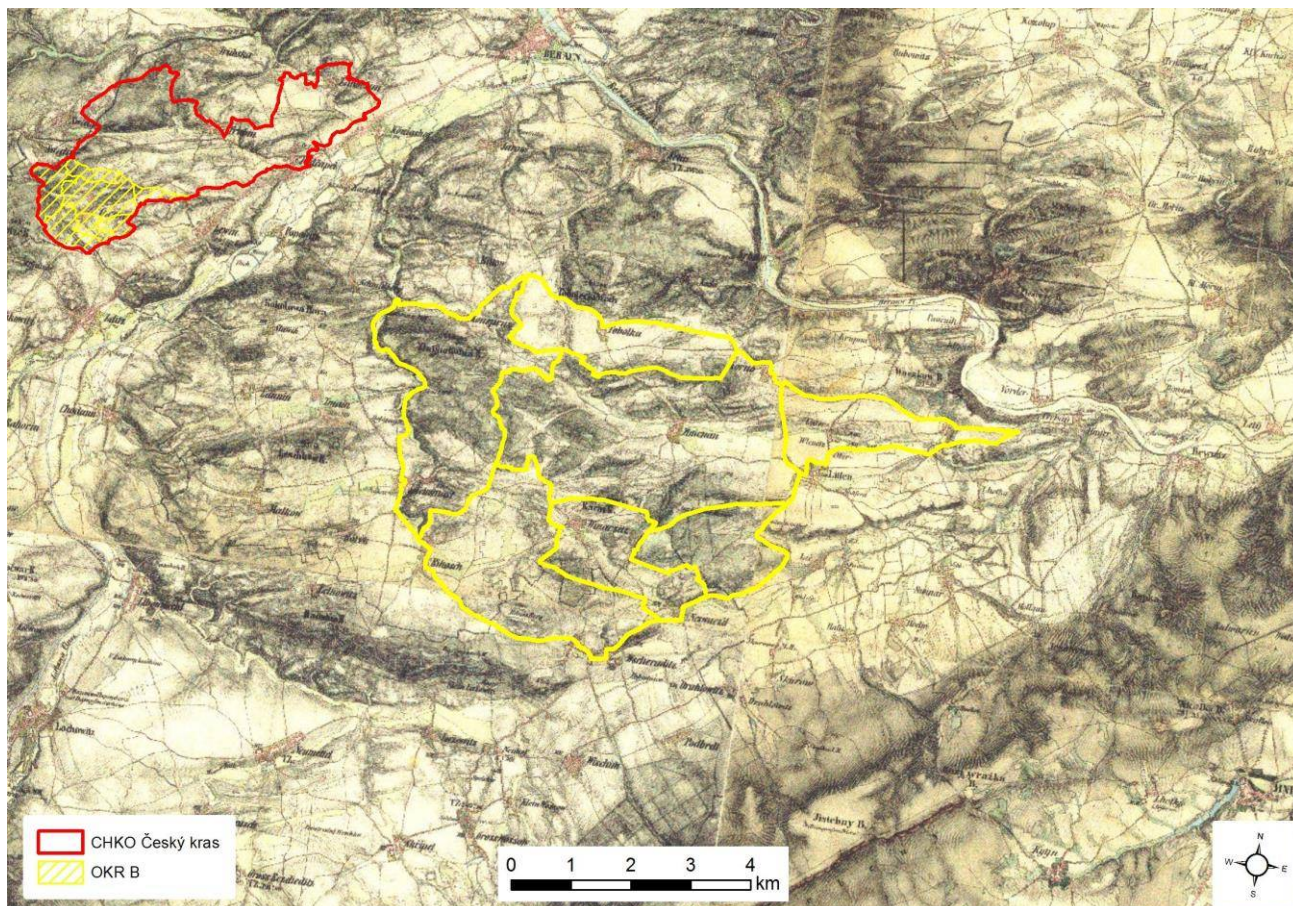
Další významnou obcí jak po stránce urbanistické tak i z hlediska lidové architektury je Korno. Původní zástavba z 19. století je soustředěna především na severním okraji horní návsi s pseudorománskou kaplí z 19. století. Vzhledem k architektonickým a urbanistickým hodnotám, bylo Korno prohlášeno za VPZ.

K obcím středověkého založení náleží i Běleč (první písemná zmínka je z roku 1333), kde lze původní zástavbu ojediněle nalézt v severní části obce. Památkově chráněn je areál chalupy č.p. 15 (obytné stavení s bránou). Z památkového hlediska je hodnotný areál statku č.p. 24 s dochovanou barokní bránou a požární zbrojnice z roku 1888. Ohlasem secesní tvorby na vesnici je stavení č.p. 15 s datací 1910.

Obec Tobolka je významná především z hlediska urbanistického. Vyznačuje se poměrně kompaktně uspořádanou zástavbou kolem návsi, která není narušena novodobými objekty.

Stopy původní lidové zástavby jsou prokazatelně v Nesvačilech, kde se kromě příkladů roubených stavení dochovaly i pozůstatky usedlosti franckého dvorce (č.p. 8.).

Ani vliv Berouna jako významného ekonomického centra Pražské aglomerace není příliš zřetelný. S výjimkou západního okraje CHKO v prostoru Koněprusy-Suchomasty-Tmaň se jedná o zemědělské osídlení bez výrazných urbanistických hodnot, charakteristické pro západní část Středních Čech.

Obr. 3.3.3: OKR B na historické mapě II. vojenského mapování. (Atelier V; upraveno L. Klouda)

Charakteru krajiny, členité modelací terénu a menšími lesnatými celky, které vymezují ucelené plochy zemědělské půdy, odpovídá charakter zemědělských obcí. Jsou většinou jasně ohraničené obklopující zemědělskou půdou, mají kompaktní zástavbu s vnitřními prostory návsi a dostatkem vysoké zeleně v intravilánu. Kompaktní podoba zůstává nejenom u obcí ležících v rovném terénu (Tobolka, Měňany, Bykoš), ale i u obcí postavených v členitějším terénu (Vinařice, Korno, Koněprusy).

Z hlediska prostorového se zástavba neuplatňuje výrazně dominantně, nýbrž je patrná spíše v kratších pohledech, umožněných členitostí terénu. Zástavba rovněž není situována v dominantních terénních polohách, s výjimkou obce Korno, ležící na terénním zlomu a obcí Liteň a Nesvačily na rozhraní Karlštejnské vrchoviny a Hostomické kotliny. Některé obce je možno vnímat uprostřed otevřeného prostoru (Měňany, Tobolka), jiné jakoby sevřené terénem (Koněprusy, Suchomasty).

Osídlení v tomto krajinném celku (oblasti krajinného rázu) již nese stopy odtržení od sídelního pásu Poberouní.

3.3.1.3 Vizuální charakteristika interiéru a exteriéru oblastí

Krajina v této oblasti má otevřený náhorní charakter, umožňující daleké pohledy do území Českého krasu i do obklopující krajiny nižších poloh Hořovické brázdy (Hostomicko). Velké měřítko krajiny je zdobně členitostí terénu a menším měřítkem dílčích krajinných prostorů.

Kombinace dálkových pohledů a vnímání menších jasně vymezených prostorů s členitými horizonty a průhledy do sousedních prostorů je charakteristickým rysem prostorové scény tohoto krajinného celku. Terénní konfigurace, charakter geomorfologických tvarů a vegetačního krytu dávají obrazu krajiny rysy jedinečnosti, což je významná charakteristika krajinného rázu. Krajina této oblasti je možno celkově charakterizovat jako hospodářsky upravenou, avšak s vyrovnaným uplatněním přírodních a civilizačních složek.

Členitost krajiny, živost terénního reliéfu, střídání měřítka otevřených a uzavřených partií krajiny vytváří ve střední části prostoru – ve vyvýšených polohách s lesními porosty – střední „zrnitost“ krajinné struktury – relativní vyrovnanost podílu malých a velkých ploch. Tento charakter se však mění na jihozápadním okraji CHKO a na jižním okraji masivu Kody, kde výrazně zemědělský charakter využití krajiny přináší větší nečleněné plochy polí (okolí Bykoše, Měňan, Tobolky). Větší ucelené masivy lesů se nalézají ve vyšších polohách území v prostoru Zlatý kůň-Kobyly, Šamor-Mramor.

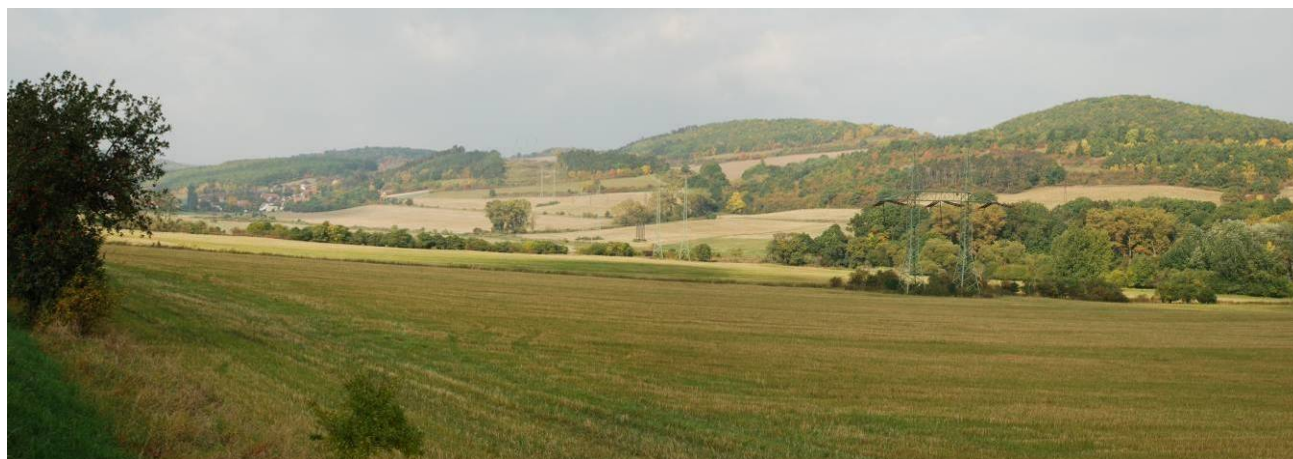
Zemědělský charakter vnáší do obrazu krajiny určitý geometrický řád členění pozemků mezemi, cestami s ovocnými alejemi a polními cestami. Tato geometrizace ovšem nijak zvlášť nevyniká v členitém terénu se střídáním ploch polí a lesů. Jako silný civilizační prvek působí nadzemní vedení vysokého napětí, vedené z rozvodny u Tetína. Stožáry tvoří výraznou součást krajinné scény a jejich účinek je zmírněn do určité míry výše zmiňovanou členitostí reliéfu a prostorovým rozdělením krajinného celku do menších prostorů.

Významným civilizačním zásahem jsou lomy v prostoru Zlatého koně a Kobyly, které svým rozsahem vytvářejí šokující negativní krajinnou dominantu. V těchto partiích má krajinný celek zcela přetvořený charakter. Tento charakter se však výrazněji neuplatňuje v pohledech ze severu, kde je prostor velkolomu chráněn horizontem Zlatého koně, ani z jihu, kde je cloněn lesnatým hřbetem Újezdem (474 m n.m.).

Krajinářsko-estetické hodnoty tkví v několika významných rysech této krajinné oblasti. Je to členitost a výraznost pohledových horizontů, vymezujících zřetelné prostory uvnitř OKR. Dále je to členitost krajinného obrazu daná mozaikou ploch a vytvářející barevnost a živost krajinné struktury. Vyšší poloha území poskytuje možnost dálkových pohledů s vícenásobnými horizonty. Poloha na okraji vyvýšené Karlštejnské vrchoviny vytváří možnost pohledů mimo území Českého krasu. To ovšem umožňuje i pohledové vnímání okraje - siluety Českého krasu z Hořovické brázdy. Tyto skutečnosti spoluvytvářejí estetický výraz krajinné scény a rozmanitost krajinářsko-estetických hodnot.

Obr. 3.3.4: OKR B. Krajina pod Strážištěm – enkláva zemědělských ploch v členitém terénu mezi lesními porosty výšin oddělujících vizuální prostor severní a jižní části CHKO (Foto: L. Klouda)

Obr. 3.3.5: OKR B. Údolí Stříbrného potoka a Meňany. Rozlehlý prostor údolí tvoří výrazný krajinný interiér s hřbetem Strážiště (450 m n.m.). Výraznost horizontů a množství lesních i nelesních porostů vytváří estetickou atraktivnost krajinné scény (Foto: Ivan Vorel)

Obr. 3.3.6: OKR B. Západní část údolí Stříbrného potoka. Krajina která se blíží k náhorním polohám hřbetů a výšin se vyznačuje větší diverzitou prvků krajinné scény a výraznou estetickou atraktivností (foto I. Vorel)

Obr. 3.3.7: OKR B. Krajina pod Housinou - území těsně za hranicemi CHKO tvoří jeden vizuální prostor s krajinou Bykoše (KP B.2). Je patrný pozitivní význam zbytků nelesní rozptýlené zeleně podél cest a hranic pozemků (Foto: L. Klouda)

3.3.1.4 Cíle a rámcové podmínky ochrany KR v OKR B

Oblast krajinného rázu zahrnuje jihozápadní cíp CHKO od okraje lesních masivů Kody po hřbet Housiny, přičemž okrajová poloha vůči Hostomické kotlině již do CHKO nepatří. Jedná se o zemědělskou krajinu, ve které se ve specifické členitosti terénu střídají lesní celky se scelenými plochami zemědělské půdy. Obce jsou kompaktní a díky intenzivní zemědělské činnosti jsou značně změněné jak v urbanistické struktuře tak i v architektonickém výrazu jednotlivých staveb.

Cílem péče o krajinný ráz v tomto celku je zachování charakteru zemědělské krajiny s venkovskými sídly ve výrazném krajinném rámci (výšiny Bacín, Šamor, Mramor, Zlatý kůň). Chráněny budou siluety obcí v krajinných panoramatech, resp. snaha bude směřovat k odstranění rušivých prvků (výraznost a měřítko některých zemědělských staveb). V rámci pozemkových úprav je třeba věnovat pozornost doplnění zemědělských ploch soustavou strukturních prvků nelesní zeleně a ochraně existujících strukturních prvků. Pozornost v ochraně zástavby a urbanistické struktury bude věnována obcím na rozhraní oblastí KR (Korno, Tobolka), obcím s jedinečným zasazením do krajiny (Vinařice) a obcím s vysokou kulturní a historickou hodnotou (Všeradice na okraji krajinné památkové zóny Osovsko).

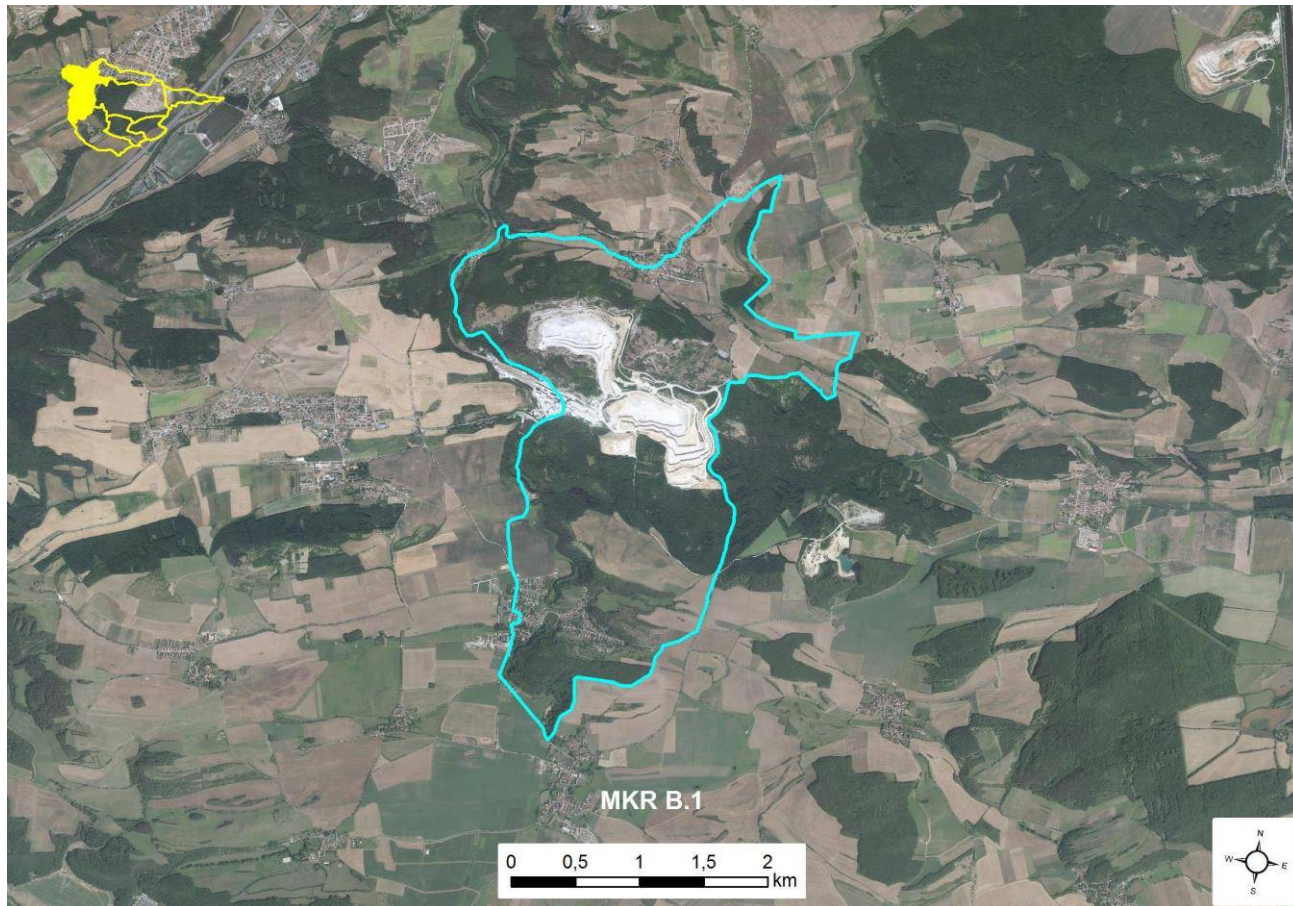
znaky dle §12	cíle
	rámcové podmínky ochrany krajinného rázu
Ochrana znaků přírodní charakteristiky	Jsou chráněny dle některých ustanovení zák. č. 114/1992 Sb. (MZCHÚ, VKP, ÚSES, NATURA)
Ochrana znaků kulturní a historické charakteristiky	Ochrana siluet a urbanistické struktury sídel v krajinné scéně, zachování měřítka a forem zástavby <ul style="list-style-type: none"> - Omezení záměrů výstavby, která by se mohla nepříznivě projevit v siluetách venkovských sídel - Přizpůsobení stavební činnosti v obcích odstupňovaným podmínkám ochrany z hlediska urbanistické struktury a charakteru zástavby (zejména Korno, Tobolka, Vinařice, Koněprusy) - Vyloučení záměrů výstavby ve vizuálně exponovaných polohách otevřené zemědělské krajiny
Ochrana znaků estetických hodnot vč. harmonického měřítka a vztahů	Zachování charakteru zemědělské krajiny a zachování a zlepšení vztahu zástavby a krajinného rámce, posílení podílu nelesní zeleně v prostorové struktuře zemědělské krajiny <ul style="list-style-type: none"> - Respektování harmonického vztahu zástavby a krajinného rámce (Korno, Tobolka, Vinařice, Koněprusy) - Vyloučení záměrů vybočujících z harmonického měřítka krajiny - Vyloučení výstavby mimo kontakt s existující zástavbou obcí - Omezení míry plošného rozšiřování existující zástavby - Posílení prvků nelesní rozptýlené zeleně s cílem dotvoření a drobnění prostorové struktury členění krajiny

Obr. 3.3.8: Krajina v jihozápadní části CHKO (Foto: L. Klouda)

3.3.2 Delimitace krajinných prostorů uvnitř OKR B

3.3.2.1 MKR B.1 – Zlatý kůň

Obr. 3.3.10: Vymezení MKR B.1 – Zlatý kůň. (Atelier V; upraveno L. Klouda)

Jedná se o místo krajinného rázu rozkládající se v nejzápadnější části CHKO Český kras, jehož charakter je dán postupně se zahlubujícím údolím Suchomastského potoka s výraznými terénními tvary masivů Újezdce, Kobyly, Zlatého koně a skalního ostrohu Kotýz. Na severu bylo do tohoto prostoru zahrnuto území Koněprus až po výrazný terénní horizont Velký vrch (441,4 m n. m.) - Kosov (450,8 m n. m.). Mimořádný význam tohoto území tkví především v geologických hodnotách (světový standardní stratotyp hranice mezi silurem a devonem v NPP Klonk) a krasových jevech (NPP Zlatý kůň, NPP Kotýz). Významná jsou rovněž teplomilná společenstva svahových a skalních stepí. I když se jedná o prostor nepřilíživě jasně vymezený s rozsáhlými partiemi devastovanými těžbou a zpracováním vysokoprocenních vápenců na pravém břehu Suchomastského potoka a s neatraktivní zemědělskou krajinou na jeho levém břehu, přesto patří významem a ojedinělostí přírodních hodnot k nejcennějším a nejcharakterističtějším částem Českého krasu.

Obr.3.3.11: MKR B.1. Koněprusy (v pozadí) (Foto: L. Klouda)

Obr.3.3.12: MKR B.1. Zlatý kůň a Velkolom Čertovy Schody. (Foto: Ivan Vorel)

Přehled znaků a hodnot KR – souhrnná tabulka

Identifikované hlavní znaky a hodnoty KR		klasifikace znaků	
		dle významu	dle cennosti
A	Znaky a hodnoty přírodní charakteristiky KR	XXX zásadní XX spoluručující X doplňující	XXX jedinečný XX význačný X běžný
A.1	Zahloubené údolí	XX	X
A.2	Krasové jevy, paleontologická naleziště	XXX	XXX
A.3	Cenná rostlinná společenstva (Kotýz, Zlatý kůň) stepních a skalních partií	XX	XXX
A.4	Přirozený tok Suchomastského potoka s doprovodnou zelení	X	XX
B	Znaky a hodnoty kulturní a historické charakteristiky KR	XXX zásadní XX spoluručující X doplňující	XXX jedinečný XX význačný X běžný
B.1	Kompaktní zástavba Suchomast v mělkém údolí	X	X
B.2	Zástavba se zřetelným okrajem a přechodem do zemědělských ploch	X	X
B.3	Význam místa pravěkého osídlení (Kotýz, Zlatý kůň)	XX	XXX
B.4	Přítomnost archeologických lokalit	XX	XXX

B.5	Architektonicky cenné objekty (Suchomasty)	X	XX
C	Znaky estetických hodnot vč. harmonického měřítka a vztahů v krajině	XXX zásadní XX spolupůsobící X doplňující	XXX jedinečný XX význačný X běžný
C.1	Prostor s výrazným a členitým horizontem	XX	XX
C.2	Neurčitě vymezený prostor s přechodem mimo hranice CHKO	X	X
C.3	Uplatnění terénních tvarů a skalních tvarů v krajině scéně	XX	XX
C.4	Uplatnění přirozeného vodního toku v krajině scéně	XX	X
C.5	Estetické uplatnění svahových a skalních porostů	XX	XX
C.6	Lomy a vápenka Čertovy schody	XXX	XX
C.7	Vzdušné vedení VN	X	X
C.8	Uplatnění zámku v zástavbě Suchomast	X	XX

Opatření k ochraně identifikovaných znaků a hodnot, ochranné podmínky

Z hlediska odstupňované ochrany krajinného rázu je MKR B.1 – Zlatý kůň zařazeno do pásma B – zprísňené ochrany krajinného rázu.

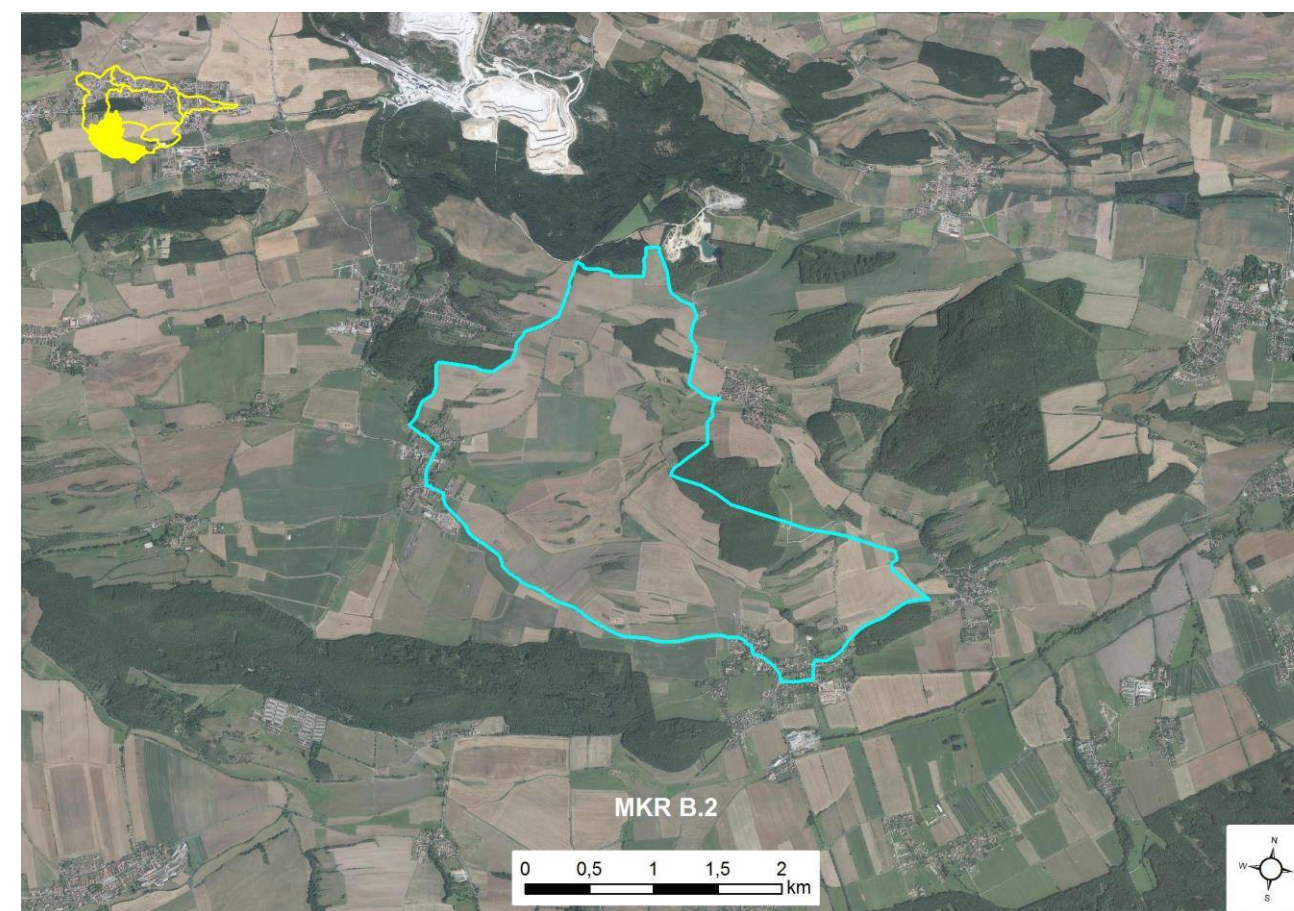
Při ochraně krajinného rázu v MKR B.1 je třeba zejména:

- Vyloučit negativní zásahy do unikátních přírodních hodnot (krasové jevy, cenná rostlinná společenstva), kulturně-historických hodnot a krajinných dominant (Zlatý Kůň, Kotýz, Újezdce)
- Zachovat příznivé působení – začlenění sídelní zástavby v krajině (Koněprusy)
- Plošně konsolidovat těžbou zasažené území (stanovit max. rozsah dobývání)
- Posílit (doplnit) vegetační složku mimo lesní pokryv – prvky rozptýlené zeleně
- Doplnění zástavby realizovat ve vazbě na stávající zastavěné území; zástavbu nerozšiřovat do partií výše do svahů nad sídly

Obr.3.3.13: MKR B.1. Okrajová část zdviženého vápencového masívu nad Suchomastským potokem zasažená těžbou. (Foto: L. Klouda)

3.3.2.2 MKR B.2 – Bykoš

Obr. 3.3.14: Vymezení MKR B.2 – Bykoš. (Atelier V; upraveno L. Klouda)

Místo krajinného rázu je součástí rozsáhlého náhorního prostoru, svažujícího se nečleněnými poli od lesnatých hřebenů Housiny a Vysoké skály k mělkému údolí horního toku Suchomastského potoka. Takto vymezený prostor, vytvářející vyvýšenou terasu okraje Karlštejnské vrchoviny oproti sníženině Hořovické brázdy, je zhruba uprostřed rozdělen hranicí CHKO, běžící od Všeradic do Bykoše.

Je to rozlehlá zemědělská krajina, vymezená vzdálenými lesnatými horizonty. Její střed se za Bykoší zanořuje do údolí Suchomastského potoka, tvořící osu sousedního krajinného prostoru. Členitost horizontů a tvar výšin, možnost průhledů do dalších prostorů, výrazné dominanty zadních plánů prostorových horizontů (Zlatý kůň, Bacín) a možnost výhledů do Hostomické kotliny dávají krajině specifickou podobu, náležející charakteru Českého krasu.

Obr.3.3.15: MKR B.2. Severní část prostoru nad hranou Suchomastského údolí. Otevřená zemědělská krajina s neobvyklými horizonty a drobnými prvky nelesní zeleně. (Foto: Ivan Vorel).

Obr. 3.3.16: MKR B.2. Krajina východně od Bykoše. Rozlehlá zemědělská krajina s velmi zajímavými, ale málo výraznými horizonty vnáší do obrazu Českého krasu velké měřítko a vizuální otevřenost (Foto: L. Kloudal).

Přehled znaků a hodnot KR – souhrnná tabulka			
Identifikované hlavní znaky a hodnoty KR		Klasifikace znaků	
		dle významu	dle cennosti
A	Znaky a hodnoty přírodní charakteristiky KR	XXX zásadní XX spouštějící X doplňující	XXX jedinečný XX význačný X běžný
A.1	Nečleněná pole s malým podílem rozptýlené zeleně	X	X
A.2	Přirozený tok části Suchomastského potoka	XX	XX
B	Znaky a hodnoty kulturní a historické charakteristiky KR	XXX zásadní XX spouštějící X doplňující	XXX jedinečný XX význačný X běžný
B.1	Kompaktní obce v zemědělské krajině	XX	X
B.2	Kostel sv. Bartoloměje ve Všeradicích	X	XX
C	Znaky estetických hodnot vč. harmonického měřítka a vztahů v krajině	XXX zásadní XX spouštějící X doplňující	XXX jedinečný XX význačný X běžný
C.1	Otevřený prostor se vzdálenými členitými horizonty ve více plánech	XX	X
C.2	Uplatnění harmonické siluety Všeradic	X	XX
C.3	Uplatnění architektonické dominanty kostela ve Všeradicích	X	XX

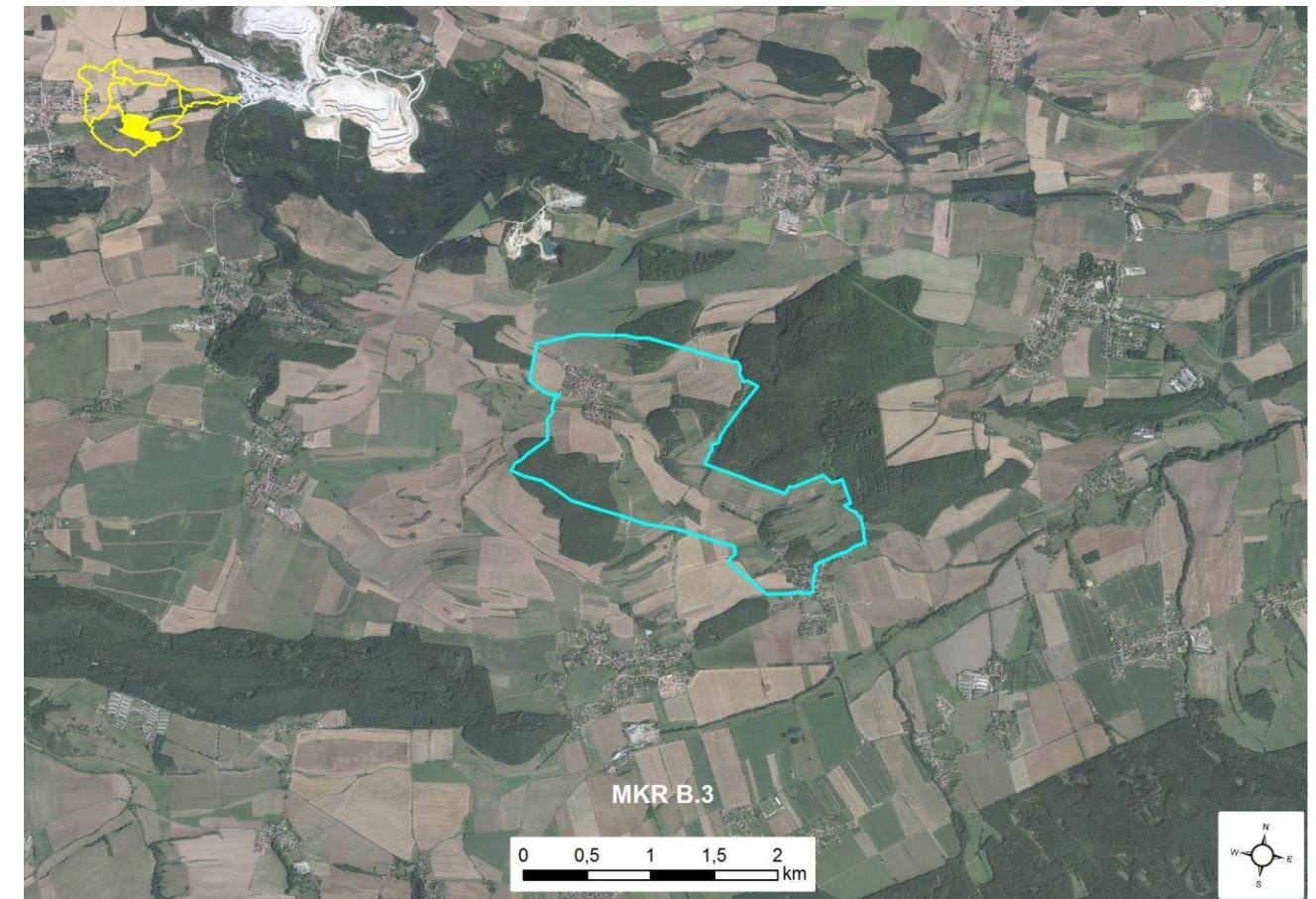
Opatření k ochraně identifikovaných znaků a hodnot, ochranné podmínky

Z hlediska odstupňované ochrany krajinného rázu je MKR B.2 – Bykoš zařazeno do pásma C – běžné ochrany krajinného rázu.

Při ochraně krajinného rázu v MKR B.2 je třeba zejména:

- Udržovat krajinnotvornou mimolesní zeleň (doprovody cest); posílit (doplnit) vegetační složku mimo lesní pokryv – prvky rozptýlené zeleně
- Doplnění zástavby realizovat ve vazbě na stávající zastavěné území; zástavbu nerozšiřovat do partií výše do svahů nad sídly

3.3.2.3 MKR B.3 – Vinařice

Obr. 3.3.17: Vymezení MKR B.3 – Vinařice. (Atelier V; upraveno L. Klouda)

Jasně vymezený prostor, sevřený svahy Šamoru (481 m n.m.), Bacína (499 m m.m) a Vysoké skály (472 m m.m.), tedy skupinou nejvyšších návrší Českého krasu, se svažitém údolím, klesajícím od Vinařic k Nesvačilům, se otevírá do sníženiny Hořovické brázdy (Hostomicka). Je to kultivovaná krajina drobnějšího měřítka s výraznými lesnatými horizonty, členitými okraji lesů a malebně usazenou vesnicí Vinařice.

Měřítka, dynamika scény daná členitostí a složitostí terénu a harmonické zapojení zástavby do přírodního prostředí - to jsou charakteristické rysy, spouštějící ráz této krajiny.

Obr. 3.3.18: MKR B.3. Pohled na masiv Šamoru a Bacína od jihu ukazuje kontrast velkého měřítka nečleněných zemědělských ploch a lesních porostů (Foto: Ivan Vorel)

Obr. 3.3.19: MKR B.3. Harmonická kulturní krajina v údolí Vinařic (Foto: L. Klouda)

Přehled znaků a hodnot KR – souhrnná tabulka			
Identifikované hlavní znaky a hodnoty KR		klasifikace znaků	
		dle významu	dle cennosti
A	Znaky a hodnoty přírodní charakteristiky KR	XXX zásadní XX spouštějící X doplňující	XXX jedinečný XX význačný X běžný
A.1	Členitý terén s výraznými vápencovými kopci	XX	XX
A.2	Lesní celky na výšinách a hřebtech	XX	X
A.3	Členité okraje lesů	XX	X
A.4	Menší plochy polí	X	X
B	Znaky a hodnoty kulturní a historické charakteristiky KR	XXX zásadní XX spouštějící X doplňující	XXX jedinečný XX význačný X běžný
B.1	Kompaktní zemědělské vesnice Vinařice a Nesvačily v členitější terénní poloze	X	XX
B.2	Harmonické zapojení obcí do přírodního prostředí	X	XX
B.3	Architektonicky cenné objekty lidové architektury	X	XX
C	Znaky estetických hodnot vč. harmonického měřítka a vztahů v krajině	XXX zásadní XX spouštějící X doplňující	XXX jedinečný XX význačný X běžný
C.1	Výrazně vymezený uzavřený prostor Vinařic s menším měřítkem	XX	XX
C.2	Možnost dalekého výhledu na vzdálené horizonty Hřebenů	XX	X
C.3	Uplatnění siluety obcí v krajině scéně	XX	X
C.4	Zástavba s vysokým podílem zeleně v intravilánu	XX	X

Opatření k ochraně identifikovaných znaků a hodnot, ochranné podmínky

Z hlediska odstupňované ochrany krajinného rázu je MKR B.3 – Vinařice zařazeno do pásma B – zpřísněné ochrany krajinného rázu.

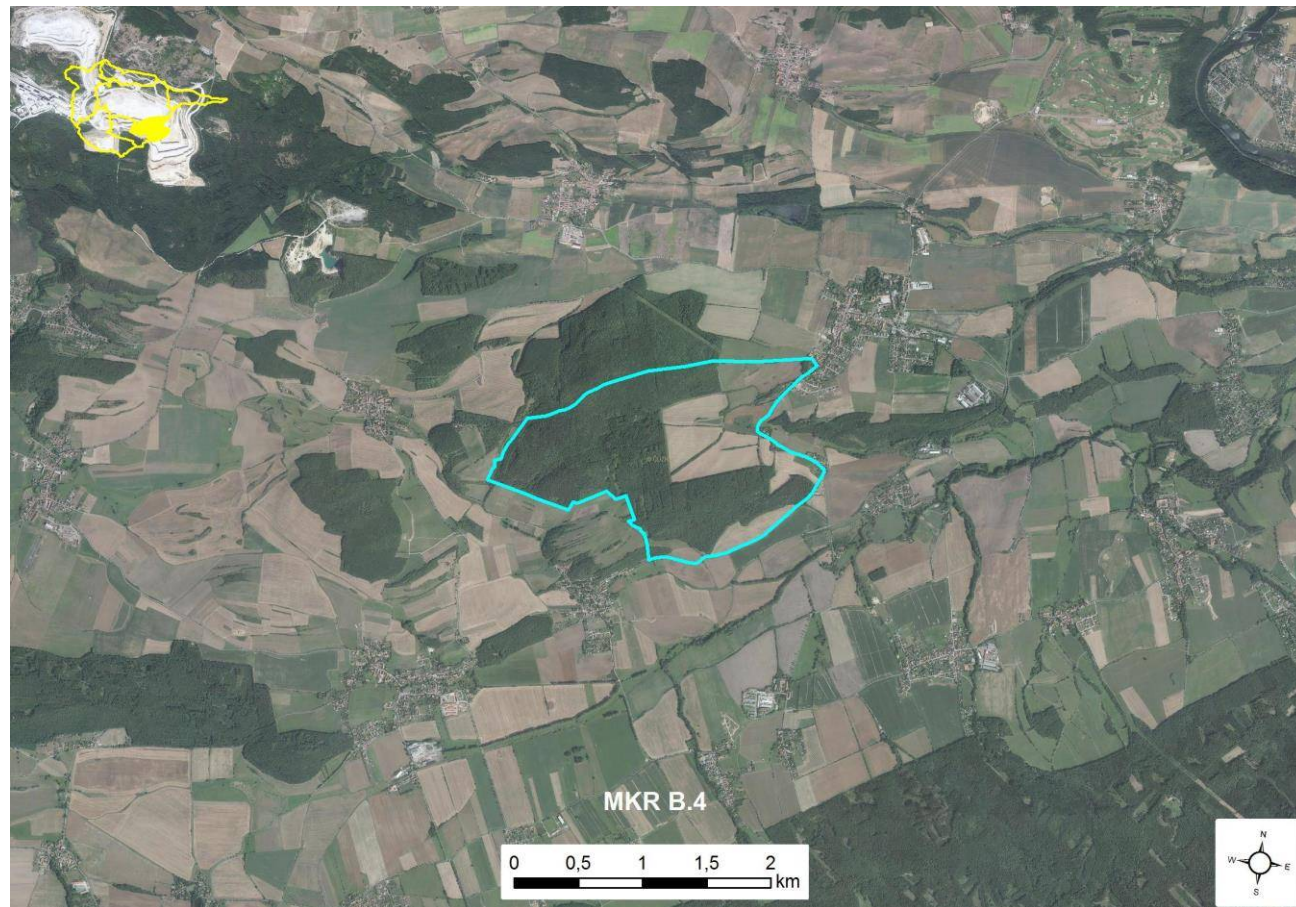
Při ochraně krajinného rázu v MKR B.3 je třeba zejména:

- Zachovat příznivé působení – začlenění sídelní zástavby v krajině s bohatou okrajovou zelení
- Zachovat hodnotný projev přírodních dominant vymezujících prostor (zalesnění okrajových elevací)
- Posílit (doplnit) vegetační složku mimo lesní pokryv – prvky rozptýlené zeleně
- Doplňování zástavby realizovat v omezeném rozsahu ve vazbě na stávající zastavěné území

Obr. 3.3.20: MKR B.3. Údolí Vinařic s dominantou Bacína (vpravo) vytváří jeden z nejpůsobivějších prostorů Českého krasu. (Foto: L. Klouda)

3.3.2.4 MKR B.4 – Mramor

Obr. 3.3.21: Vymezení MKR B.4 – Mramor. (Atelier V; upraveno L. Klouda)

Místo krajinného rázu menšího rozsahu při hranici CHKO, otevírající se za tuto hranici do údolí Svinařského potoka (do Hostomické kotliny), tvoří krajina mezi sevřeným prostorem Vinařic a rozlehlým prostorem Měňany - Liteň. Jeho charakter je dán lesnatými svahy kopců Šamor (481 m n.m.) a Mramor (470 m n.m.), tvořících v krajině výrazný prostorový předěl. Prvky osídlení jsou zde zanedbatelné.

Přehled znaků a hodnot KR – souhrnná tabulka			
Identifikované hlavní znaky a hodnoty KR		klasifikace znaků	
		dle významu	dle cennosti
A	Znaky a hodnoty přírodní charakteristiky KR	XXX zásadní XX spoluručující X doplňující	XXX jedinečný XX význačný X běžný
A.1	Terénní vápencový masiv tvořící hranu Karlštejnské vrchoviny	XX	XX
A.2	Ucelený lesní masiv	XX	X
A.3	Menší enklávy luk a polí na okraji lesních celků	XX	X
B	Znaky a hodnoty kulturní a historické charakteristiky KR	XXX zásadní XX spoluručující X doplňující	XXX jedinečný XX význačný X běžný
B.1	Orná půda s malým podílem rozptýlené zeleně	X	X

C	Znaky estetických hodnot vč. harmonického měřítka a vztahů v krajině	XXX zásadní XX spoluručující X doplňující	XXX jedinečný XX význačný X běžný
C.1	Neurčitě vymezený prostor bez zřetelných hranic na jihovýchodní straně	X	X
C.2	Prostor s průhledem do dalšího prostoru	XX	XX

Opatření k ochraně identifikovaných znaků a hodnot, ochranné podmínky

Z hlediska odstupňované ochrany krajinného rázu je MKR B.4 – Mramor zařazeno do pásma B – zpřísněné ochrany krajinného rázu.

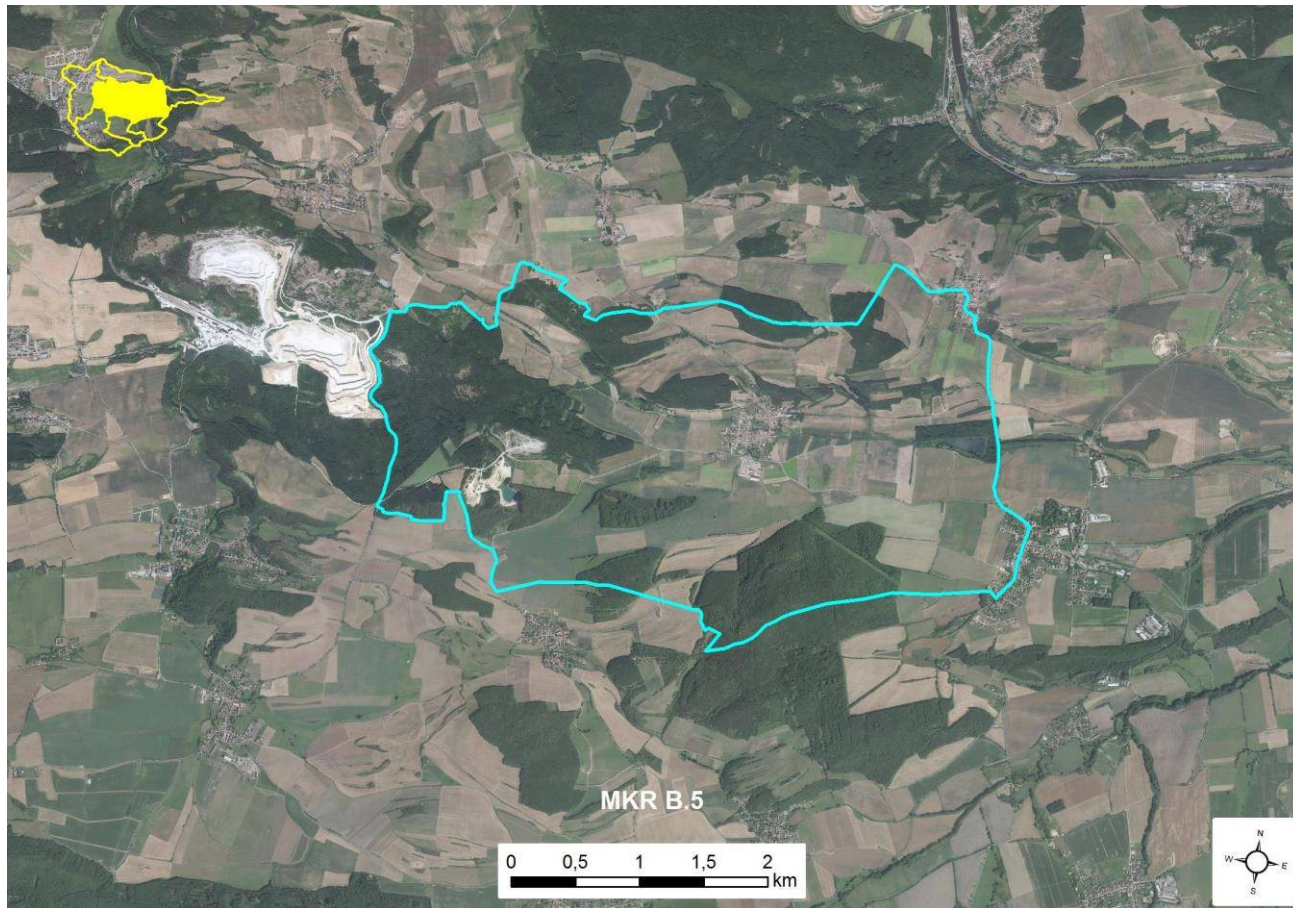
Při ochraně krajinného rázu v MKR B.4 je třeba zejména:

- Zachovat převažující lesní pokryv
- Zachovat dominantní projev – charakteristickou siluetu vrchu Šamor v krajině scéně;
- Nerozšiřovat obytnou zástavbu

Obr. 3.3.22: MKR B.4. Zalesněné vrcholy Šamoru a Mramoru tvoří výraznou dominantní a předělovou strukturu v jihozápadní části CHKO Český kras. (Foto: L. Klouda)

3.3.2.5 MKR B.5 – Měňany

Obr. 3.3.23: Vymezení MKR B.5 – Měňany. (Atelier V; upraveno L. Klouda)

Místo krajinného rázu Měňany je největším prostorem v oblasti krajinného rázu B – Koněprusy - Liteň. Zaujímá zvlněnou sníženinu jižní části Karlštejnské vrchoviny, vymezenou poměrně strmými a výraznými výšinami a hřbety. Na západě je to masiv Kobyly, na jihu masiv Bacína a Mramoru, na severu pak hřbet Strážiště (449,7 m.n.m.). Tato návrší jsou většinou zalesněna a tvoří výrazné pohledové horizonty. Skladba lesů, polí a luk vytváří mozaiku ploch se zemědělskou obcí Měňany na dně údolí Stříbrného potoka. Měřitko prostoru je velké s možností dalekých pohledů zejména východním směrem.

Prostor má charakter vyvážené zemědělské krajiny v živém přírodním rámci. V harmonickém charakteru tkví i hodnoty krajinného rázu.

Obr. 3.3.24: MKR B.5. Liteň v pohledu z východního úbočí Mramoru. (Foto: L. Klouda)..

Obr. 3.3.25: Měňany v pohledu ze svahů Stříbrného potoka pod Kornem. (Foto: L. Klouda)

Přehled znaků a hodnot KR – souhrnná tabulka			
Identifikované hlavní znaky a hodnoty KR		klasifikace znaků	
		dle významu	dle cennosti
A	Znaky a hodnoty přírodní charakteristiky KR	XXX zásadní XX spoluručující X doplňující	XXX jedinečný XX význačný X běžný
A.1	Rozlehlá sníženina s výrazným terénním vymezením	XX	XX
A.2	Celky smíšených lesů na kopcích a hřbetech	X	X
A.3	Orná půda scelená s prvky rozptýlené zeleně	X	X
A.4	Přirozený přírodní tok Stříbrného potoka	X	XX
A.5	Rybník Obora na Stříbrném potoce	X	XX
B	Znaky a hodnoty kulturní a historické charakteristiky KR	XXX zásadní XX spoluručující X doplňující	XXX jedinečný XX význačný X běžný
B.1	Kompaktní zástavba Měňan v údolí potoka, rozvolněnější ve svazích Strážiště	XX	X
B.2	Vzdušné vedení VN	X	X
B.3	Zemědělský závod ve významné poloze	X	X
B.4	Orná půda scelená	X	X
B.5	Silueta obce Korno	XX	X
B.6	Památková zóna Korno	XX	XX
B.7	Hradiště u Korna	XX	XX
C	Znaky estetických hodnot vč. harmonického měřítka a vztahů v krajině	XXX zásadní XX spoluručující X doplňující	XXX jedinečný XX význačný X běžný
C.1	Zřetelně vymezený rozlehlý prostor většího měřítka	X	X
C.2	Výrazný přírodní horizont	XX	XX
C.3	Průhledy do dalších krajinných prostorů	XX	XX

C.4	Bohatě členěné okraje lesů	X	X
C.5	Nevýrazná zástavba bez charakteristické siluety	XX	X
C.6	Uplatnění zástavby obce Korno v krajinné scéně	XX	X

Opatření k ochraně identifikovaných znaků a hodnot, ochranné podmínky

Z hlediska odstupňované ochrany krajinného rázu je MKR B.5 – Měňany zařazeno do **pásma B – zpřísněné ochrany krajinného rázu**.

Při ochraně krajinného rázu v MKR B.5 je třeba zejména:

- Vyloučit negativní zásahy do přírodních hodnot (krasové jevy, cenná rostlinná společenstva v PR Kobyly)
- Zachovat hodnotný projev přírodních dominant vymezujících prostor s typickými siluetami (zalesnění okrajových elevací – Bacín, Šamor, Strážiště)
- Udržet či podporovat členitou krajinnou strukturu a krajinnou heterogenitu
- Zachovat příznivé působení – začlenění sídelní zástavby v krajině (Korno)
- Doplnění zástavby realizovat v omezeném rozsahu ve vazbě na stávající zastavěné území; nerozšiřovat zástavbu Litně hlouběji do CHKO
- Realizovat eliminační opatření za účelem snížení negativního vizuálního projevu výrobního areálu v Měňanech
- Nerozšiřovat stávající síť elektrovedů (o nová nadzemní vedení)

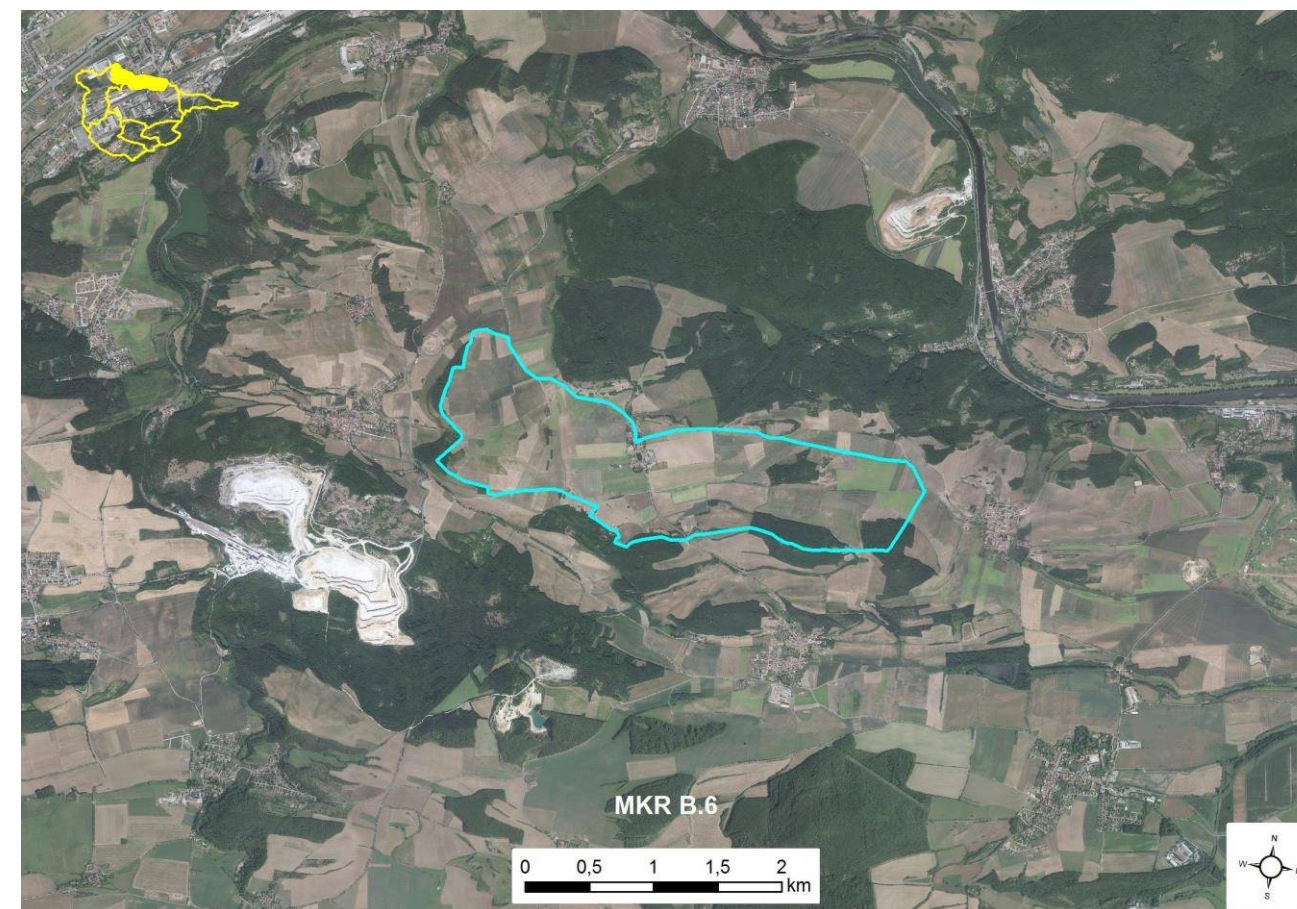

Obr. 3.3.26: MKR B.5. Harmonické dílčí (polo)uzavřené prostory s výrazným projevem lesních okrajů. (Foto: L. Klouda).

Obr. 3.3.27: MKR B.5. Pohled od údolí Stříbrného potoka z Měňanského průhonu. (Foto: L. Klouda).

3.3.2.6 MKR B.6 – Tobolka

Obr. 3.3.28: Vymezení MKR B.6 – Tobolka. (Atelier V; upraveno L. Klouda)

Drobnější krajinný prostor uvnitř jihozápadní části Karlštejnské vrchoviny je protáhlou mělkou sníženinou, ležící mezi pásem hřbetů Strážiště (449,7 m n.m.) na jihu a masivem Tobolského vrchu (466,7 m n.m.) na severu. Je to jakási náhorní rovina se scelenými poli a loukami na svazích ohraničujících hřbetů. Svažuje se mírně k východu k terénnímu zlomu u obce Korno a svažuje se i severozápadně do širokého údolí pod Koledníkem.

Přehled znaků a hodnot KR – souhrnná tabulka

Identifikované hlavní znaky a hodnoty KR		klasifikace znaků	
		dle významu	dle cennosti
A	Znaky a hodnoty přírodní charakteristiky KR	XXX zásadní XX spouštějící X doplňující	XXX jedinečný XX význačný X běžný
A.1	Rozlehlá sníženina s mírnými horizonty	X	X
A.2	Lesní masiv NPR Koda na severu, menší lesní celky na jihu	XX	XX
B	Znaky a hodnoty kulturní a historické charakteristiky KR	XXX zásadní XX spouštějící X doplňující	XXX jedinečný XX význačný X běžný
B.1	Kompaktní zástavba obce s jasnou hranou vůči zemědělským plochám	X	X

B.2	Vzdušné vedení VN	X	X
B.3	Viditelná síť silnic provázených ovocnými alejemi	XX	X
B.4	Zástavba bez památek a s průměrnou hodnotou vesnické zástavby	X	X
C	Znaky estetických hodnot vč. harmonického měřítka a vztahů v krajině	XXX zásadní XX spouštějící X doplňující	XXX jedinečný XX význačný X běžný
C.1	Výrazné dominanty Tobolského vrchu a Strážiště na horizontu	XX	XX
C.2	Zástavba bez architektonických dominant	X	X

Opatření k ochraně identifikovaných znaků a hodnot, ochranné podmínky

Z hlediska odstupňované ochrany krajinného rázu je krajinný prostor MKR B.6 – Tobolka zařazeno do pásma B – zpřísněné ochrany krajinného rázu.

Při ochraně krajinného rázu v MKR B.6 je třeba zejména:

- Zachovat hodnotný projev přírodních dominant vymezujících prostor (zalesnění okrajových elevací – Tobolský vrch, Strážiště)
- Posílit (doplnit) vegetační složku v otevřeném prostoru zemědělsky využitě krajiny – prvky rozptýlené zeleně
- Doplnění zástavby realizovat v minimálním rozsahu ve vazbě na stávající zastavěné území
- Nerozšiřovat stávající síť elektrovedů (o nová nadzemní vedení)

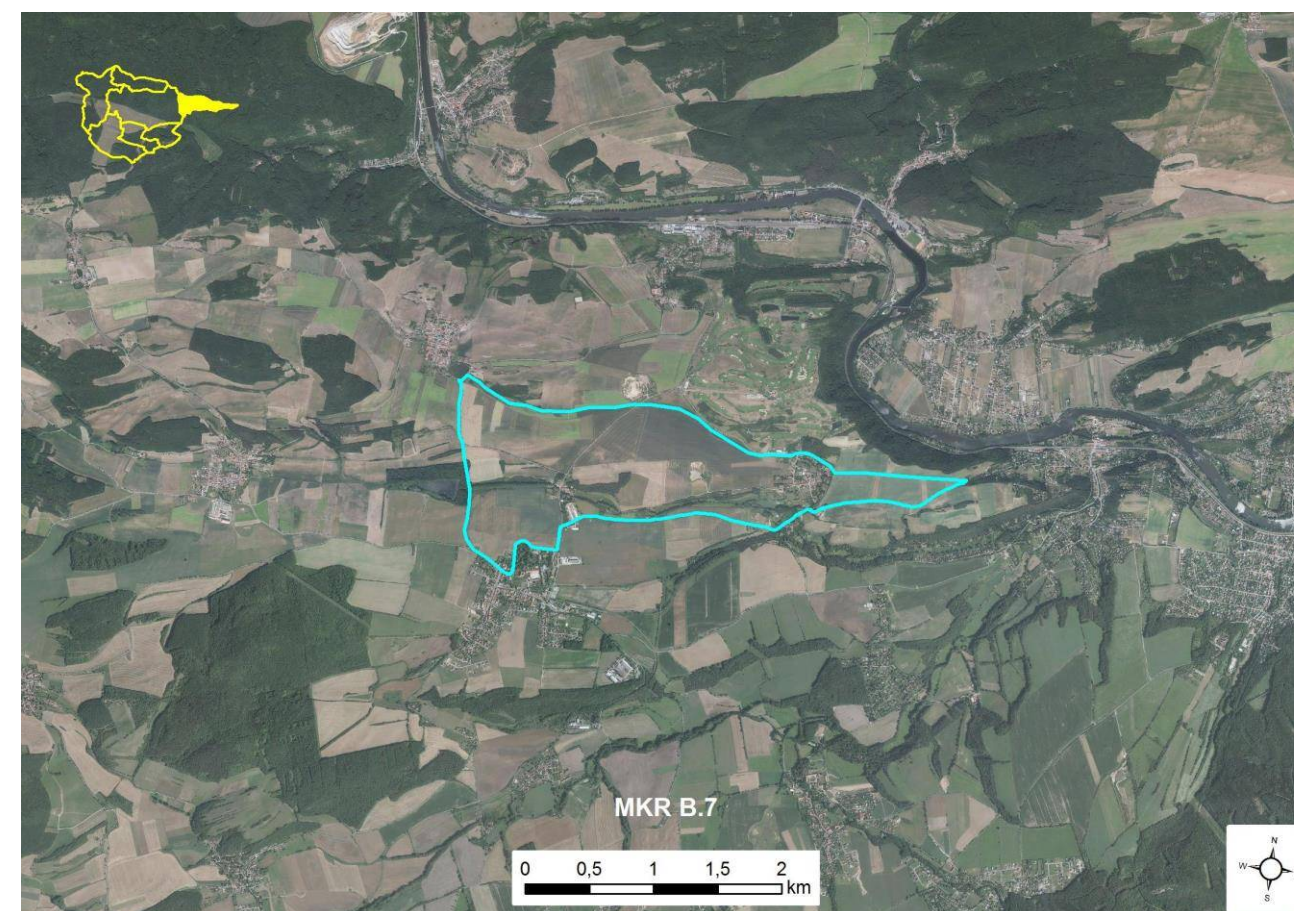

Obr. 3.3.29: MKR B.6. Zemědělská krajina v plochem terénu v okolí Tobolky s dominantou Tobolského vrchu (Foto: L. Klouda)

Obr. 3.3.30: MKR B.6. Větší část MKR tvoří větší bloky zemědělské půdy bez zřetelnějšího členění (Foto: L. Klouda).

3.3.2.7 MKR B.7 – Běleč

Obr. 3.3.31: Vymezení MKR B.7 – Běleč. (Atelier V; upraveno L. Klouda)

Jedná se o protáhlé území při jižní hranici CHKO. Je tvořeno dvěma paralelními údolními Bělečského a Stříbrného potoka, která se stýkají v prostoru obce Běleč. Jižně od Stříbrného potoka terén stoupá a uzavírá prostor z jihu (avšak hranice CHKO probíhá podél Stříbrného potoka). Výrazné vymezení prostoru na severu tvoří svah Voškova se zarostlými mezemi, v současné době narušovaný aktivitami golfového hřiště. Charakter prostoru je dán právě charakterem svahů Voškova, přírodním charakterem obou vodotečí, provázených břehovou zelení a charakterem obce se značným množstvím vysoké zeleně v intravilánu a se zástavbou zapojenou do členitého terénu.

Obr. 3.3.32: MKR B.7. Poloha obce Běleč pod dominantou Voškova vytváří působivou scénérii. Vyniká výraznost horizontu, porosty mezi na jižním svahu Voškova a navazující terénní dominanty na západě (Foto: L. Klouda).

Přehled znaků a hodnot KR – souhrnná tabulka			
Identifikované hlavní znaky a hodnoty KR		Klasifikace znaků	
		dle významu	dle cennosti
A	Znaky a hodnoty přírodní charakteristiky KR	XXX zásadní XX spoluurčující X doplňující	XXX jedinečný XX význačný X běžný
A.1	Širší údolí vymezená vysokými svahy (Voškov)	X	XX
A.2	Uplatnění tvaru terénu (Voškov)	XX	XX
A.3	Meze a jejich porost	XX	XX
A.4	Přírodní forma vodních toků	X	XX
B	Znaky a hodnoty kulturní a historické charakteristiky KR	XXX zásadní XX spoluurčující X doplňující	XXX jedinečný XX význačný X běžný
B.1	Zástavba obce Běleč zapojená v členitém terénu	XX	X
B.2	Velký podíl vysoké zeleně v intravilánu	XX	XX
B.3	Technické úpravy golfového hřiště	X	X
B.4	Architektonicky cenné objekty lidové architektury	X	XX
C	Znaky estetických hodnot vč. harmonického měřítka a vztahů v krajině	XXX zásadní XX spoluurčující X doplňující	XXX jedinečný XX význačný X běžný
C.1	Výrazně vymezený prostor, otevírající se do dalších prostorů	XX	XX
C.2	Uplatnění rozptýlené a doprovodné zeleně	X	XX
C.3	Uplatnění zástavby v krajině scéně	X	X

Opatření k ochraně identifikovaných znaků a hodnot, ochranné podmínky

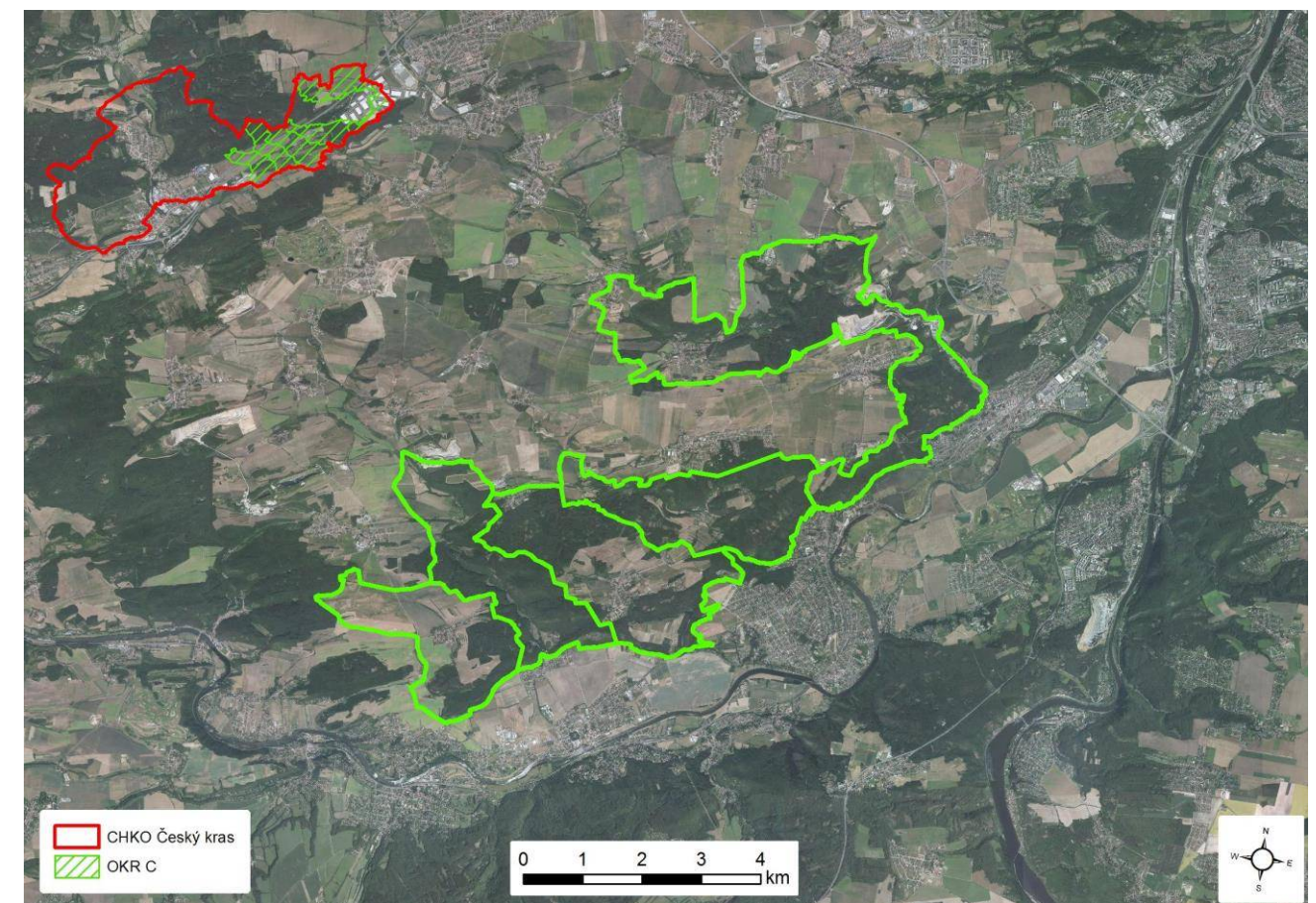
Z hlediska odstupňované ochrany krajinného rázu je MKR B.7 – Běleč zařazeno do **pásma B – zpřísněné ochrany krajinného rázu**.

Při ochraně krajinného rázu v MKR B.7 je třeba zejména:

- Zachovat příznivé působení – začlenění sídelní zástavby v krajině s bohatou okrajovou zelení (Běleč)
- Vyloučit záměry na severním odlesněném horizontu s potenciálem zásahu do prostorového uspořádání či poškození obrazu krajiny
- Zachovat krajinnotvornou mimolesní zeleň – vegetační doprovod Stříbrného potoka; posílit (doplnit) vegetační složku v otevřeném prostoru zemědělsky využitě krajiny – prvky rozptýlené zeleně
- Doplnění zástavby realizovat v omezeném rozsahu ve vazbě na stávající zastavěné území
- Nerozšiřovat výrobní zástavbu většího měřítka v Dolních Vlencích

3.4 Delimitace hranic oblasti krajinného rázu C

3.4.1 OKR C Radotín-Karlík

Obr. 3.4.1: Vymezení krajinného celku C. (Atelier V; upraveno L. Klouda)

Obr. 3.4.2: Oblast krajinného rázu C. Simulace šikmého leteckého snímku z výšky cca 10 km. (Google Earth)

Území leží převážně ve strmých svazích levého břehu údolí Berounky, kde geomorfologický celek Řevnické brázdy z široké nivy Berounky přechází do náhorní polohy Třebotovské plošiny. Výškový rozdíl je cca 195 m – od výšky hladiny Berounky 199,1 m n.m. v Radotíně po Kulivou horu (389,5 m n.m.) u Třebotova. Svahy jsou rozříznuty hlubokými skalnatými údolními toků Karlického potoka a Švarcavy, které pramení v Třebotovské plošině a jejichž délky jsou cca 8-10 km. Výraznějším tokem je Radotínský potok, pramenící až u Rudné (délka toku cca 20 km), tvořící výraznou severovýchodní hranici CHKO.

3.4.1.1 Přírodní charakteristika

Charakter přírodních složek je dán převahou lesních porostů na svazích údolí Berounky a řadou významných maloplošných chráněných území. Lesy jsou převážně smíšené s příměsí borovice, místy se objevují dubové nebo smrkové porosty, přecházející místy v šípákové doubravy a dubohabrové háje. Takovými příklady jsou PR Radotínské údolí a Karlické údolí s dalšími lokalitami suťových lesů a enklávami skalních stepí. V přírodní rezervaci Karlické údolí je chráněn sled lesních společenstev, přecházejících až přes lesostepi k stepním porostům. Na degradovaných půdách se objevují kyselé doubravy.

Pro jižně exponované svahy údolí Berounky je výstižným příkladem přírodní rezervace Staňkovka jihozápadně od Radotína s uceleným porostem teplomilné doubravy.

Charakteristické jsou i geologické a krasové cennosti s významem geomorfologickým, paleontologickým i stratigrafickým. Jedná se o stratigrafické a geologické profily Cikánka, Hvíždalka, Lochkovský profil, Ortocerový lůmek, Černá rokle nebo skalní výchozy Kulivé hory.

Tyto přírodní hodnoty se výrazně podílejí na typickém rázu tohoto krajinného celku a jsou také typické pro český kras. V přírodních hodnotách spočívá působivost, bizarnost a neopakovatelnost krajinné scény a výraznost krajinařsko-estetických hodnot.

3.4.1.2 Kulturní a historická charakteristika

Obce na území tohoto krajinného celku náležejí svým založením plně rannému středověku, první písemná zmínka o Chotči je již z roku 1115 a Vonoklasy, které si bohužel nezachovaly svůj původní charakter, jsou zmiňovány v roce 1227. Tato obec je silně poznamenána nevhodnou novodobou výstavbou z období po 2. světové válce. Z lidové architektury se v původním stavu dochovala pouze usedlost č.p. 12, která má ve dvoře patrové roubené stavení s pavlačí. Celé usedlosti dominuje barokní zděná brána.

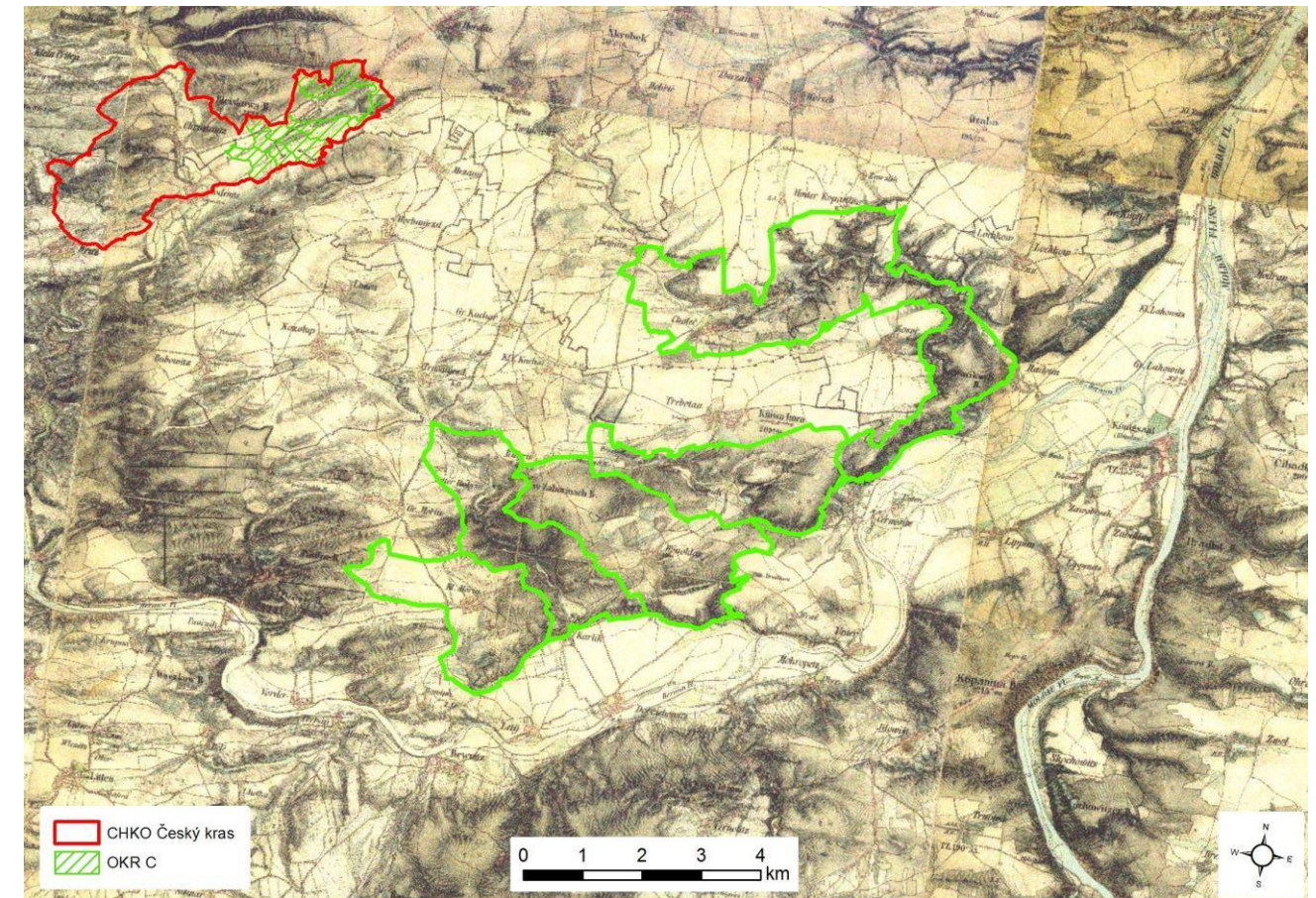
Obec Choteč (první písemná zmínka je z roku 1115) je cenná pouze díky návesnímu jádru, kde se ve dvoře návesního statku dochovaly zbytky původní renesanční tvrze se 16. století. Nad obcí se v dominantní poloze vypíná barokní kostel sv. Kateřiny z let 1697-99 (údajně od J.B. Matheye).

Za nejhodnotnější obec jak z hlediska urbanistického, tak z hlediska lidové architektury lze považovat obec Mořinku, která je typickým příkladem středoečeské vesnice 19. století. Původní zástavba je zde dochována téměř intaktně a urbanistická struktura nebyla ničím narušena. Památkově chráněna je roubená rolnická usedlost č.p. 7 a č.p. 61 a dále pak kaplička sv. Pauluse na návsi. Hodnotný je rovněž statek č.p. 2, č.p. 24 a č.p. 4. Mořinka je vyhlášena za vesnickou památkovou zónu (VPZ).

Charakter terénu a dalších přírodních složek silně ovlivnil charakter osídlení v úzkých hlubokých údolích nebo rozevřenějších polohách údolí. Ve všech těchto případech se jedná o izolované, od ostatních sídel dosti odtržené obce rozvinuté v závislosti na terénu. Jsou to kompaktnější obce v otevřenějších polohách - Mořinka, Vonoklasy, Choteč, do jisté míry i Solopisky. V sevřených údolích jsou izolované samoty a drobné lokality Kalinův a Rutický mlýn, Cikánka a Kala.

Zcela odlišný charakter mají obce ležící na hranicích této oblasti, event. k ní přiléhající. Jsou to buď kompaktní struktury zástavby na hraně Třebotovské plošiny (Kosoř, Třebotov) nebo kobercově

plošné zastavení svahů při vyústění údolí Švarcavy a Radotínského potoka (Černošice, Radotín). V těchto partiích je již zřejmá blízkost urbanizovaných území jihozápadních částí Prahy. Tento vliv je pozorovatelný do určité míry i u obcí Kosoř a Třebotov, dobře dopravně připojených k Radotínu.

Obr. 3.4.3: OKR C na historické mapě II. vojenského mapování. (Atelier V; upraveno L. Klouda)

3.4.1.3 Vizuální charakteristika interiéru a exteriéru oblasti

Charakter prostorové scény je dán tím, že se jedná o pás strmých lesnatých svahů, umožňujících výhled pouze jedním směrem - k jihovýchodu do širokého, hustě osídleného údolí Berounky s výrazným horizontem Hřebenů, vymezujících Řevnickou brázdu na pravém břehu Berounky.

Do charakteru scény tohoto krajinného celku se tudíž promítá charakter okolní krajiny, což zdůrazňuje okrajovou polohu CHKO a blízkost silně urbanizované příměstské zóny velkoměsta. V této souvislosti je třeba považovat lesnatý přírodní charakter tohoto krajinného celku s výrazným horizontem za významnou hodnotu krajinné scény příměstské krajiny.

Oblast má však i vnitřní krajinné prostory hluboce zaříznutých údolí potoků s členitými toky, skalnatými svahy a charakteristickým vegetačním krytem. Charakter prostorů je uzavřený s drobnějším měřítkem a dramatickým účinkem skalnatých záhybů.

Převažující přírodní charakter krajiny, prakticky kompaktní zalesnění a terénní konfigurace vytváří tzv. hrubou zrnitost krajinných složek, ve které se výrazně uplatňují terénní horizonty - hrany svahů a výšiny na hraně Třebotovské plošiny.

Charakter terénu a vegetačního krytu neumožňuje v tomto krajinném celku výraznější zemědělské využití, které by se projevilo ve vizuálně vnímatelné geometrizaci krajiny. Převažující přírodní složky, technické a civilizační složky se uplatňují zástavbou v oddělených nevelkých lokalitách, ležících v údolích. Vyústění údolí všech tří potoků do údolí Berounky jsou již silně

zastavena (s výjimkou Karlického údolí). Silným civilizačním prvkem je cementárna a okolní lomy v Radotínském údolí.

Vzhledem k převažujícímu přírodnímu charakteru a dramatické terénní konfiguraci jsou zde přítomny četné krajinářsko-estetické hodnoty, tkvící v drobnějších, oddělených scénériích s převážně přírodním charakterem. Výjimkou je prostor Chotče, kde v rozlehlejších a mělčím údolí se uplatňuje v mnoha pohledových směrech dominanta kostela sv. Kateřiny.

Obr. 3.4.4: OKR C. Homogenizovaná zemědělská krajina severně od Mořinky ohraničená měkkým lesnatým horizontem Karlického údolí

3.4.1.3 Cíle a rámcové podmínky ochrany krajinného rázu v OKR C

Krajinný celek zaujímá okrajové polohy Českého krasu vůči Řevnické brázdě a vůči okraji Prahy (Lochkov, Slivenec). Tyto polohy vynikají četnými hodnotami přírodě blízkých partií krajiny. Jedná se o hluboké zářezy Radotínského a Karlického potoka a o svahové porosty strmých nepřístupných okrajů Třebotovské plošiny. Tyto cenné polohy je třeba chránit před silnými vlivy okrajů urbanizovaného území. Vzhledem k přítomnosti cenných hodnot zástavby je třeba věnovat pozornost ochraně urbanistické struktury a dochované cenné architektury.

znaky dle §12	cíle
	rámcové podmínky ochrany krajinného rázu
Ochrana znaků přírodní charakteristiky	Jsou chráněny dle některých ustanovení zák. č. 114/1992 Sb. (MZCHÚ, VKP, ÚSES, NATURA)
Ochrana znaků kulturní a historické charakteristiky	Ochrana kulturních hodnot cenné zástavby - Ochrana charakteru zástavby obcí - přizpůsobení stavební činnosti v obcích odstupňovaným podmínkám ochrany z hlediska urbanistické struktury a charakteru zástavby a to zejména v obcích Mořinka a Choteč - Vyloučení záměrů vybočujících z harmonického vztahu zástavby a krajinného rámce ve vizuálně exponovaných polohách
Ochrana znaků estetických hodnot vč. harmonického měřítka a vztahů	Ochrana lesnatých horizontů levobřežních svahů nad nivou Berounky, ochrana estetických hodnot a přírodního charakteru zařízených údolí Radotínského a Karlického potoka - Omezení možnosti výstavby v blízkosti terénních horizontů pozorovatelných z údolí Berounky - Respektování harmonického vztahu zástavby a krajinného rámce - Vyloučení záměrů vybočujících z harmonického měřítka krajiny - Vyloučení výstavby mimo kontakt s existující zástavbou obcí - Omezení míry plošného rozšiřování existující zástavby

3.4.2 Delimitace míst krajinného rázu uvnitř OKR C

3.4.2.1 MKR C.1 – Mořinka

Obr. 3.4.5: Vymezení MKR C.1 – Mořinka. (Atelier V; upraveno L. Klouda)

Místo krajinného rázu Mořinka je součástí určitého pásu, začínajícího u Bubovic a končícího v nivě Berounky u Řevnic. Tento pás poněkud indiferentní krajiny svým charakterem i prostorovou návazností jakoby patřila již k navazující Pražské plošině, resp. k Řevnické brázdě. Tvoří tak předěl mezi západní částí CHKO Český kras s těžištěm kolem kaňonu Berounky a mezi východní svažitou částí CHKO, rozrytou zářezy potoků.

Jedná se o široký pás polí mezi lesními masivy Karlického údolí a Haknové, svažující se k jihu a pohledově oddělený příkrou hranou Políčko (357 m.n.m.) – Skalice (308,2 m.n.m.) v prostoru Hlásné Třebáně. Nevýrazný charakter prostoru je v kontrastu se zástavbou Mořinky a Chaloupek – velmi zajímavých a cenných lokalit.

Přehled znaků a hodnot KR – souhrnná tabulka			
Identifikované hlavní znaky a hodnoty KR		klasifikace znaků	
		dle významu	dle cennosti
A	Znaky a hodnoty přírodní charakteristiky KR	XXX zásadní XX spoluurčující X doplňující	XXX jedinečný XX význačný X běžný
A.1	Lesní horizonty s členitými okraji	XX	X

A.2	Zemědělské plochy bez rozptýlené zeleně	XX	X
B	Znaky a hodnoty kulturní a historické charakteristiky KR	XXX zásadní XX spoluurčující X doplňující	XXX jedinečný XX význačný X běžný
B.1	Zástavba s velkým podílem vysoké zeleně v intravilánu	XX	XX
B.2	Zástavba harmonicky zapojená do přírodního prostředí	X	XX
B.3	Cenné objekty lidové architektury	X	XX
C	Znaky estetických hodnot vč. harmonického měřítka a vztahů v krajině	XXX zásadní XX spoluurčující X doplňující	XXX jedinečný XX význačný X běžný
C.1	Neurčitě vymezený prostor	X	X
C.2	Průhledy mimo CHKO do dalších prostorů	XX	XX
C.3	Struktura historického jádra obce v krajinném rámci (Mořinka)	XX	XXX

Opatření k ochraně identifikovaných znaků a hodnot, ochranné podmínky

Z hlediska odstupňované ochrany krajinného rázu je MKR C.1 - Mořinka zařazeno do pásma B – zpřísněné ochrany krajinného rázu.

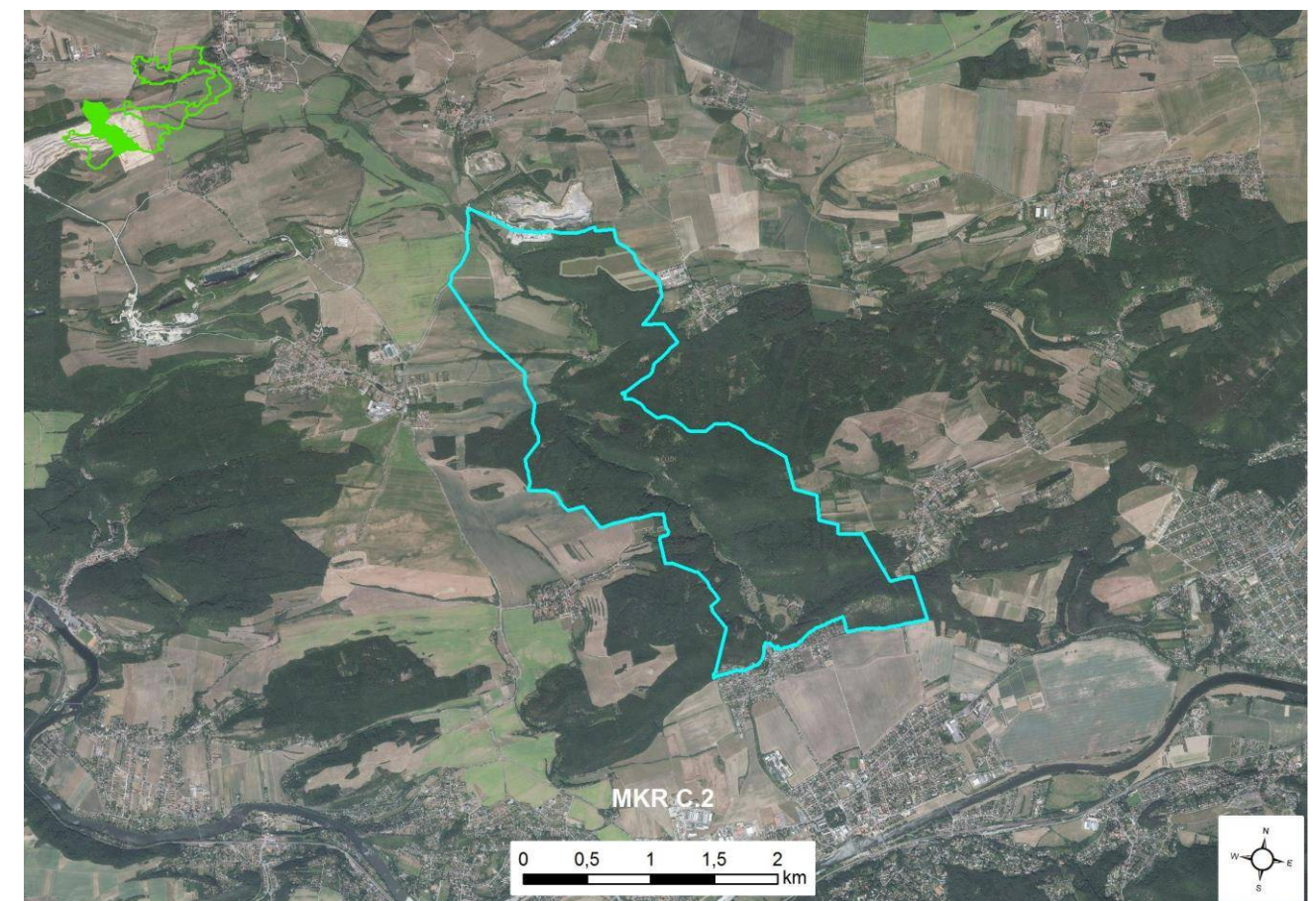
Při ochraně krajinného rázu v MKR C.1 je třeba zejména:

- Zachovat příznivé působení – začlenění sídelní zástavby v krajině s bohatou okrajovou zelení (Mořinka)
- Chránit pohledově exponovaný odlesněný horizont v severní části MKR – vyloučit zásahy s potenciálem negativního ovlivnění prostorového uspořádání či poškození obrazu krajiny
- Posílit (doplnit) vegetační složku v otevřeném prostoru zemědělsky využitě krajiny – prvky rozptýlené zeleně
- Doplnění zástavby realizovat v omezeném rozsahu ve vazbě na stávající zastavěné území; vyloučit zásahy poškozující urbanistickou strukturu a hodnotnou lidovou architekturu Mořinky
- Nerozšiřovat stávající síť elektrovedů (o nová nadzemní vedení).

Obr. 3.4.6: MKR C.1. Mořinka (enkláva v Chaloupkách) v pohledu od jihu. (Foto: L. Klouda)

3.4.2.2 MKR C.2 – Karlické údolí

Obr. 3.4.7: Vymezení MKR C.2 – Karlické údolí. (Atelier V; upraveno L. Klouda)

Jedná se o krajinný prostor výrazně zaříznutého údolí Karlického potoka a jeho strmých lesnatých strání. Západní a východní hranice jsou vedeny na horizontech terénních hřbetů, severní hranicí je hranice CHKO u Dolního Roblína, jižní leží na hranici CHKO při vyústění Karlického údolí do široké nivy údolí Berounky u Dobřichovic.

Terénní reliéf a cenný vegetační kryt s dubohabrovými háji a šípákovými doubravami na vápencovém podloží, kdy společenstva přecházejí přes lesostepi ke stepním porostům a sled lesních společenstev, ve kterých se vyskytují i kyselé doubravy a břehové doubravy - to jsou charakteristické rysy krajinného rázu tohoto krajinného prostoru.

Přehled znaků a hodnot KR – souhrnná tabulka			
Identifikované hlavní znaky a hodnoty KR		klasifikace znaků	
		dle významu	dle cennosti
A	Znaky a hodnoty přírodní charakteristiky KR	XXX zásadní XX spoluurčující X doplňující	XXX jedinečný XX význačný X běžný
A.1	Výrazný terénní útvar	XX	XX
A.2	Skalní útvary	X	XX
A.3	Významná rostlinná společenstva	X	XX

A.4	Přírodní charakter Karlického potoka s doprovodnou zelení	XX	XX
A.5	Přírodní rezervace	XX	XX
B	Znaky a hodnoty kulturní a historické charakteristiky KR	XXX zásadní XX spoluručující X doplňující	XXX jedinečný XX význačný X běžný
B.1	Zástavba obce Karlík usazená do členitého terénu	XX	XX
B.2	Architektonické památky - kostel, tvrz	X	XX
C	Znaky estetických hodnot vč. harmonického měřítka a vztahů v krajině	XXX zásadní XX spoluručující X doplňující	XXX jedinečný XX význačný X běžný
C.1	Uzavřený prostor s výraznými lesnatými horizonty	XX	XX
C.2	Bohatě členěné okraje lesů	XX	X
C.3	Výrazná barevnost bohatého druhového složení porostů	X	XX
C.4	Uplatnění kostela sv. Martina a sv. Prokopa v obrazu krajiny	X	XX

Opatření k ochraně identifikovaných znaků a hodnot, ochranné podmínky

Z hlediska odstupňované ochrany krajinného rázu je MKR C.2 – Karlické údolí zařazeno do pásma **A – přísné ochrany krajinného rázu**.

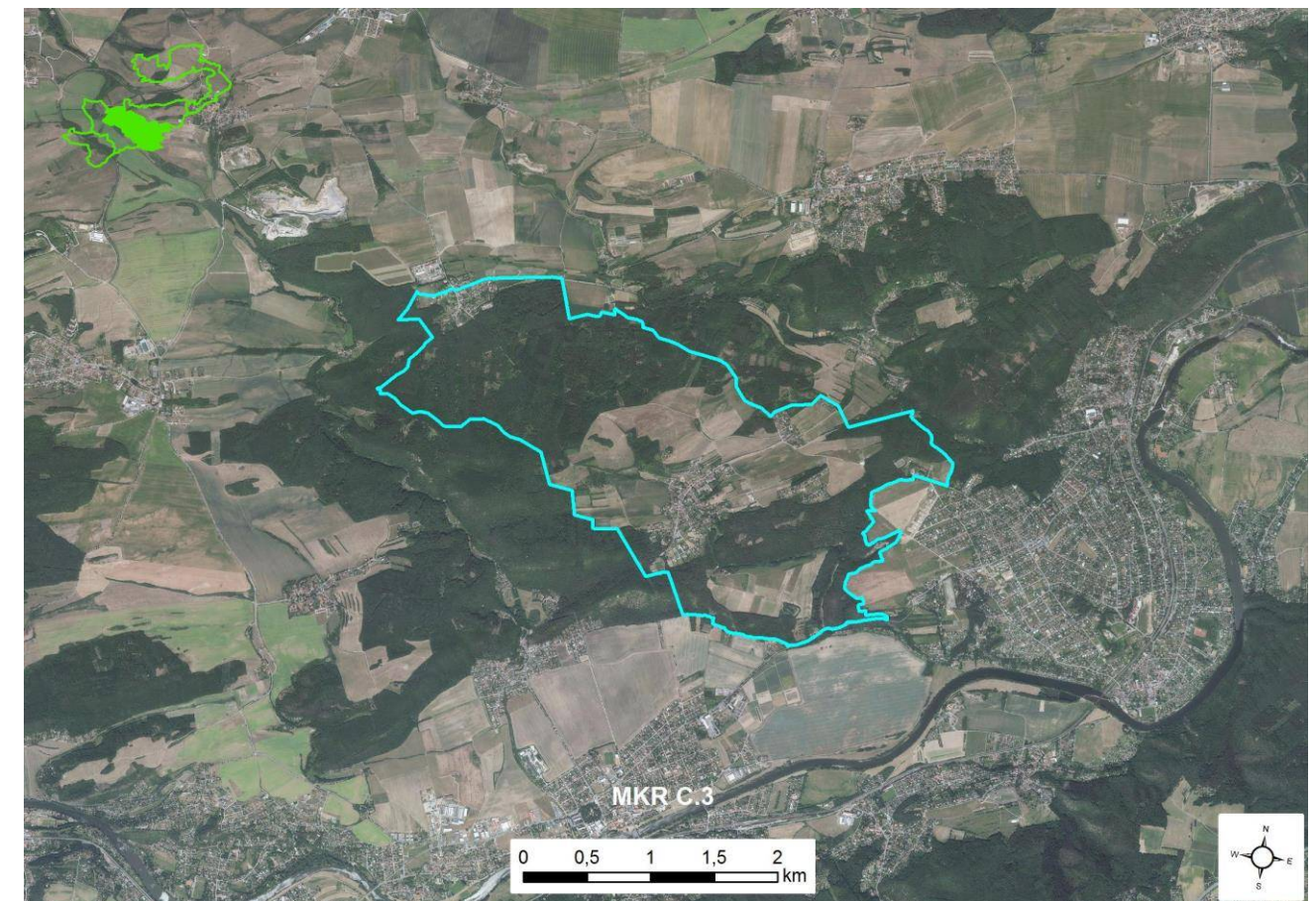
Při ochraně krajinného rázu v MKR C.2 je třeba zejména:

- Zachovat souvislý lesní pokryv jako krajinnou matici; udržet druhovou skladbu porostů s převahou stanovištně odpovídajících dřevin
- Důsledně chránit okrajový jižní lesnatý horizont nad Karlíkem zřetelně vymezující prostor (oblast)
- Vyloučit negativní zásahy do údolí i koryta Karlického potoka, jež by vedly k poškození jeho přírodních a estetických kvalit
- Doplnění zástavby realizovat ve velmi omezeném rozsahu ve vazbě na stávající zastavěné území
- Nerozšiřovat rekreační zástavbu (objekty individuální rekreace)

Obr. 3.4.8: MKR C.2. Pohled na Karlické údolí od Mořinky. (Foto: Jiří Kupka)

3.4.2.3 MKR C.3 – Vonoklasy

Obr. 3.4.9: Vymezení MKR C.3 – Vonoklasy. (Atelier V; upraveno L. Klouda)

Jedná se o krajinný prostor vyvýšené zemědělsko-lesní krajiny nad zalesněným údolím potoka Švarcavy na severu, nad hluboce zaříznutým zalesněným údolím Karlického potoka na jihozápadě a nad širokou a značně urbanizovanou nivou Berounky na jihu. Krajina je mírně zvlněná, částečně pokrytá zemědělskou půdou, částečně zalesněná. V jejím těžišti leží v mírném údolí obec Vonoklasy. Prostor je lemován nevysokými zalesněnými horizonty.

Přehled znaků a hodnot KR – souhrnná tabulka			
Identifikované hlavní znaky a hodnoty KR		klasifikace znaků	
		dle významu	dle cennosti
A	Znaky a hodnoty přírodní charakteristiky KR	XXX zásadní XX spoluručující X doplňující	XXX jedinečný XX význačný X běžný
A.1	Mělce modelovaný terén vyvýšeniny	XX	XX
A.2	Cenné lesní porosty	XX	XX
A.3	Nelesní zeleň v zemědělské krajině	X	X
B	Znaky a hodnoty kulturní a historické charakteristiky KR	XXX zásadní XX spoluručující X doplňující	XXX jedinečný XX význačný X běžný
B.1	Zástavba bez významných architektonických hodnot	X	X

C	Znaky estetických hodnot vč. harmonického měřítka a vztahů v krajině	XXX zásadní	XXX jedinečný
		XX spoleurčující	XX význačný
		X doplňující	X běžný
C.1	Zřetelně vymezený prostor	XXX	XX
C.2	Členité okraje lesů	XX	X
C.3	Přírodní partie, uplatňující se v krajině scéně	XX	X
C.4	Drobná mozaika polí a luk (Vonoklasy)	X	X

Opatření k ochraně identifikovaných znaků a hodnot, ochranné podmínky

Z hlediska odstupňované ochrany krajinného rázu je MKR C.3 - Vonoklasy zařazeno do pásma B – zprísňené ochrany krajinného rázu.

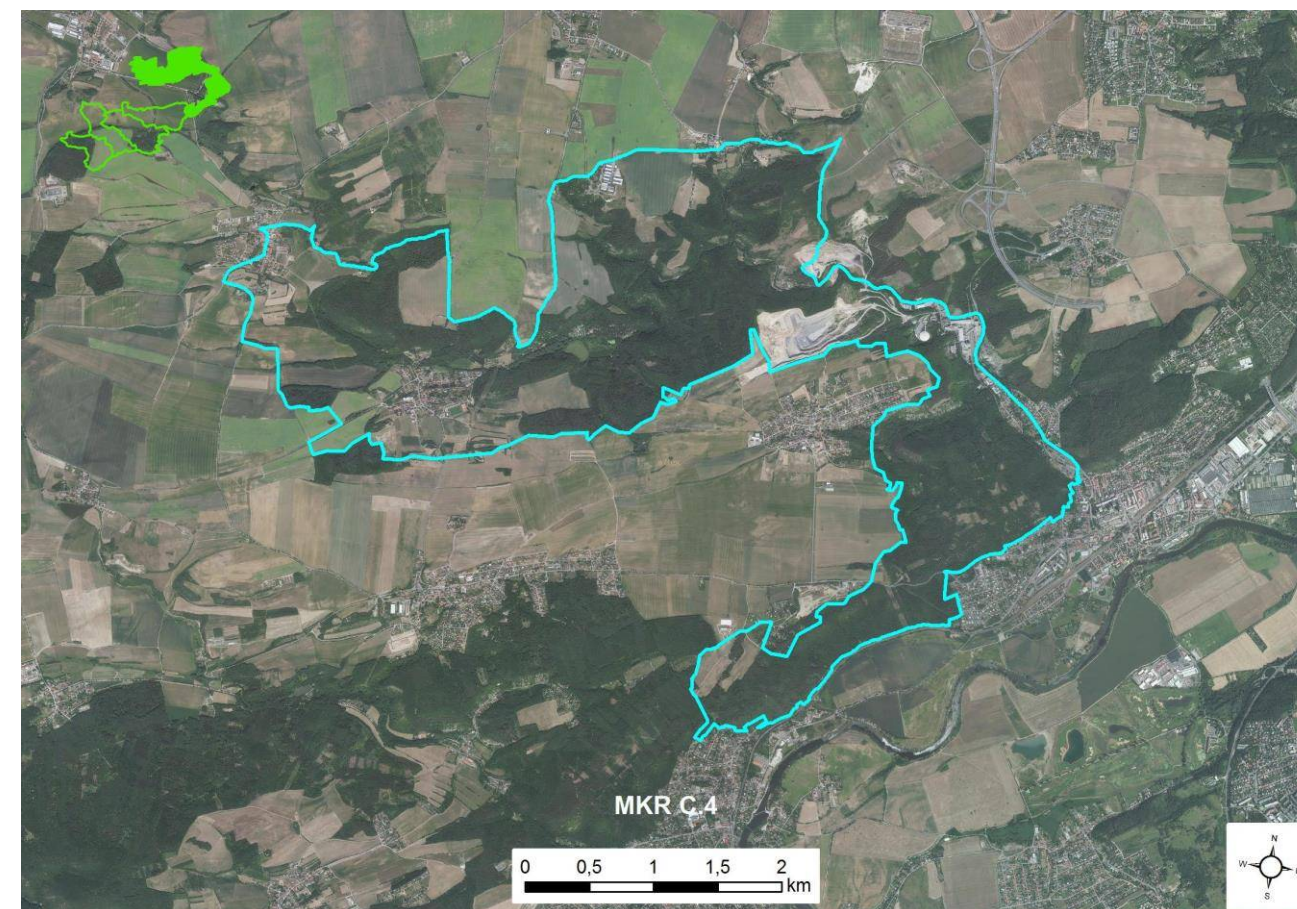
Při ochraně krajinného rázu v MKR C.3 je třeba zejména:

- Zachovat příznivé působení – začlenění sídelní zástavby v krajině s bohatou okrajovou zelení (Vonoklasy)
- Důsledně chránit pohledové horizonty v jižní části a severní části MKR; vyloučit zásahy s potenciálem negativního ovlivnění prostorového uspořádání či poškození obrazu krajiny
- Nenarušit projev obytné zástavby Roblína situované v krajinářsky exponované pozici
- Zachovat krajinnotvornou lesní i mimolesní zeleň – posílit (doplnit) vegetační složku v dílčích partiích zemědělsky využívané krajiny – prvky rozptýlené zeleně
- Doplnění zástavby realizovat ve vazbě na stávající zastavěné území

Obr. 3.4.10, 3.4.11: MKR C.3. Mírně zvlněná krajina mezi Solopisky a Vonoklasy. (Foto: Jiří Kupka)

3.4.2.4 MKR C.4 – Radotín

Obr. 3.4.12: Vymezení MKR C.4 – Radotín. (Atelier V; upraveno L. Klouda)

Protáhlý krajinný prostor, lemující severovýchodní cíp CHKO, je prostorem toku Radotínského potoka na území CHKO. Charakter prostoru se mění od Dubečského mlýna, kde mělké údolí je vymezeno ze severovýchodu lesnatými strmými svahy Škrábku a k jihu a západu se široce otevírá pozvolnými svahy polí, do podoby hluboce zaříznutého lesnatého údolí za Chotčí. Partie kolem Rutického mlýna a Cikánky, Černé rokle a Kaplice jsou místy charakteristickými pro přírodní hodnoty krajinného rázu (geologické profily, šípakové doubravy, skalní stepi, suťové lesy).

Rovněž zástavba se skupinami objektů kolem mlýnů, s významnou krajinnou kompozicí kostela sv. Kateřiny a obce Choteč a s výběžkem intenzivní zástavby Radotína při ústí údolí do prostoru Berounky, to jsou rovněž charakteristické rysy rázu tohoto krajinného prostoru.

Přehled znaků a hodnot KR – souhrnná tabulka			
Identifikované hlavní znaky a hodnoty KR		klasifikace znaků	
		dle významu	dle cennosti
A	Znaky a hodnoty přírodní charakteristiky KR	XXX zásadní XX spoleurčující X doplňující	XXX jedinečný XX význačný X běžný
A.1	Hluboce zaříznuté údolí	XXX	XX
A.2	Skalní útvary, geologické cennosti	XXX	XXX
A.3	Cenné lesní porosty	XX	XX
A.4	Cenná rostlinná společenstva	XX	XX

A.5	Přírodní tok Radotínského potoka s břehovými porosty	XX	X
B	Znaky a hodnoty kulturní a historické charakteristiky KR	XXX zásadní XX spoluurčující X doplňující	XXX jedinečný XX význačný X běžný
B.1	Samoty a skupiny objektů	X	X
B.2	Zástavba Chotče s architektonicky cennými objekty	XX	XX
B.3	Památkově chráněné objekty	X	XX
B.4	Kostel sv. Kateřiny (Mathey)	XX	XX
B.5	Hradiště na Zámkách	X	XX
C	Znaky estetických hodnot vč. harmonického měřítka a vztahů v krajině	XXX zásadní XX spoluurčující X doplňující	XXX jedinečný XX význačný X běžný
C.1	Zřetelně vymezené prostory	XX	XX
C.2	Uplatnění skalních partií v krajině scéně	XXX	XX
C.3	Uplatnění cenných porostů v krajině scéně	XX	X
C.4	Barevnost druhově bohatých porostů	X	X
C.5	Dominanta kostela sv. Kateřiny	X	XX
C.6	Lomy a vápenka	XX	XX

Opatření k ochraně identifikovaných znaků a hodnot, ochranné podmínky

Z hlediska odstupňované ochrany krajinného rázu je MKR C.4 - Radotín zařazeno do pásma B – území přísně ochrany krajinného rázu.

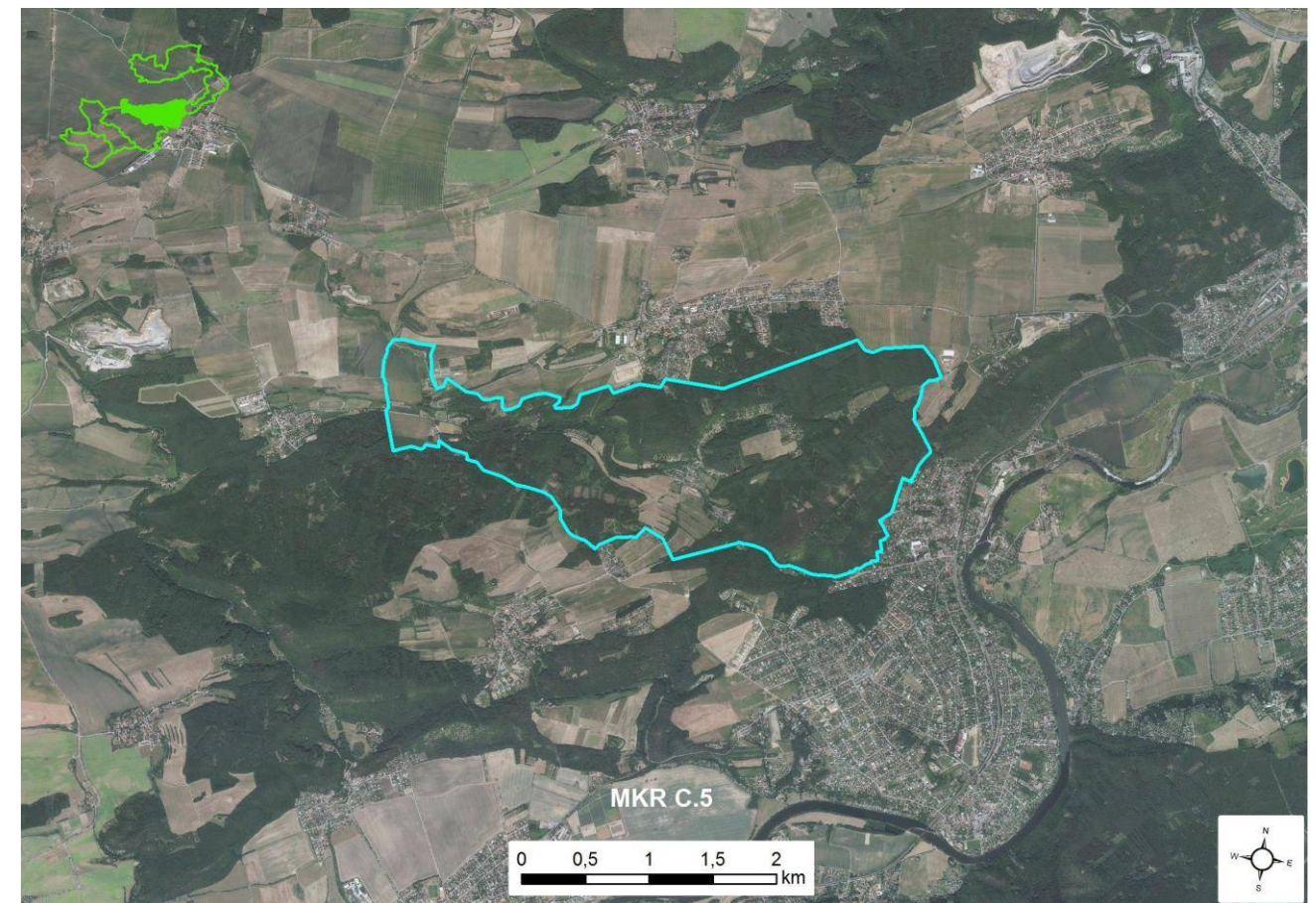
Při ochraně krajinného rázu v MKR C.4 je třeba zejména:

- Zachovat souvislý lesní pokrov jako krajinnou matici; udržet druhovou skladbu porostů s hojným zastoupením stanovištně odpovídajících dřevin
- Důsledně chránit okrajový jižní lesnatý horizont zřetelně vymežující prostor (oblast)
- Nenarušovat jedinečné formy krasového reliéfu v údolí Radotínského potoka (skalní tvary), působení dominant a zelených horizontů v krajině scéně; vyloučit negativní zásahy do údolí koryta toku, jež by vedly k poškození jeho přírodních a estetických kvalit
- Zachovat jedinečné působení kostela sv. Kateřiny v exponované (izolované) pozici nad zástavbou Chotče
- Nerozšiřovat areál technologického zázemí Cementárny Radotín
- Doplnění zástavby realizovat ve vazbě na stávající zastavěné území; v okolí samot či skupinové objektů zástavbu nerozšiřovat

Obr. 3.4.13: MKR C.4 Černá rokle a Klapice od Kosoře (Foto: L. Klouda)

3.4.2.5 MKR C.5 – Černošice

Obr. 3.4.14: Vymezení MKR C.5 – Černošice. (Atelier V; upraveno L. Klouda)

Jedná se o krajinný prostor potoka Švarcavy, zařezávajícího se od hranic CHKO u Roblína do členitého lesnatého území, vytvářejícího hranu údolí Berounky nad Černošicemi. Nad touto zalesněnou hranou vznikly mírně zvlněné prostory nad Slopisky. Vznikla tak vzájemně související soustava rozdílných dílčích prostorů sevřených údolí Švarcavy zejména přírodního (resp. rekreačního) charakteru, která spolu s charakterem lesních porostů, skalních a travnatých stepí (Kulivá hora) určuje krajinný ráz tohoto území. Citelný je již vliv předměstského osídlení Černošic na charakter zástavby.

Přehled znaků a hodnot KR – souhrnná tabulka			
Identifikované hlavní znaky a hodnoty KR		klasifikace znaků	
		dle významu	dle cennosti
A	Znaky a hodnoty přírodní charakteristiky KR	XXX zásadní XX spoluurčující X doplňující	XXX jedinečný XX význačný X běžný
A.1	Hluboce zaříznuté údolí	XX	XX
A.2	Cenné lesní porosty, skalní a travnaté stepi	XX	XX
A.3	Přirozený vodní tok s doprovodnou zelení	X	X

B	Znaky a hodnoty kulturní a historické charakteristiky KR	XXX zásadní XX spouštějící X doplňující	XXX jedinečný XX význačný X běžný
B.1	Zástavba harmonicky zapojená do přírodního rámce (Kala, Solopisky)	XX	XX
B.2	Zástavba bez významných architektonických hodnot	X	X
C	Znaky estetických hodnot vč. harmonického měřítka a vztahů v krajině	XXX zásadní XX spouštějící X doplňující	XXX jedinečný XX význačný X běžný
C.1	Zřetelně vymezený prostor	XXX	XX
C.2	Členité okraje lesů	XX	X
C.3	Barevnost druhově bohatých porostů	X	XX
C.4	Přírodní partie, uplatňující se v krajině scéně	XX	X

Opatření k ochraně identifikovaných znaků a hodnot, ochranné podmínky

Z hlediska odstupňované ochrany krajinného rázu je MKR C.5 - Černošice zařazeno do pásma **B – zpřísněné ochrany krajinného rázu**.

Při ochraně krajinného rázu v MKR C.5 je třeba zejména:

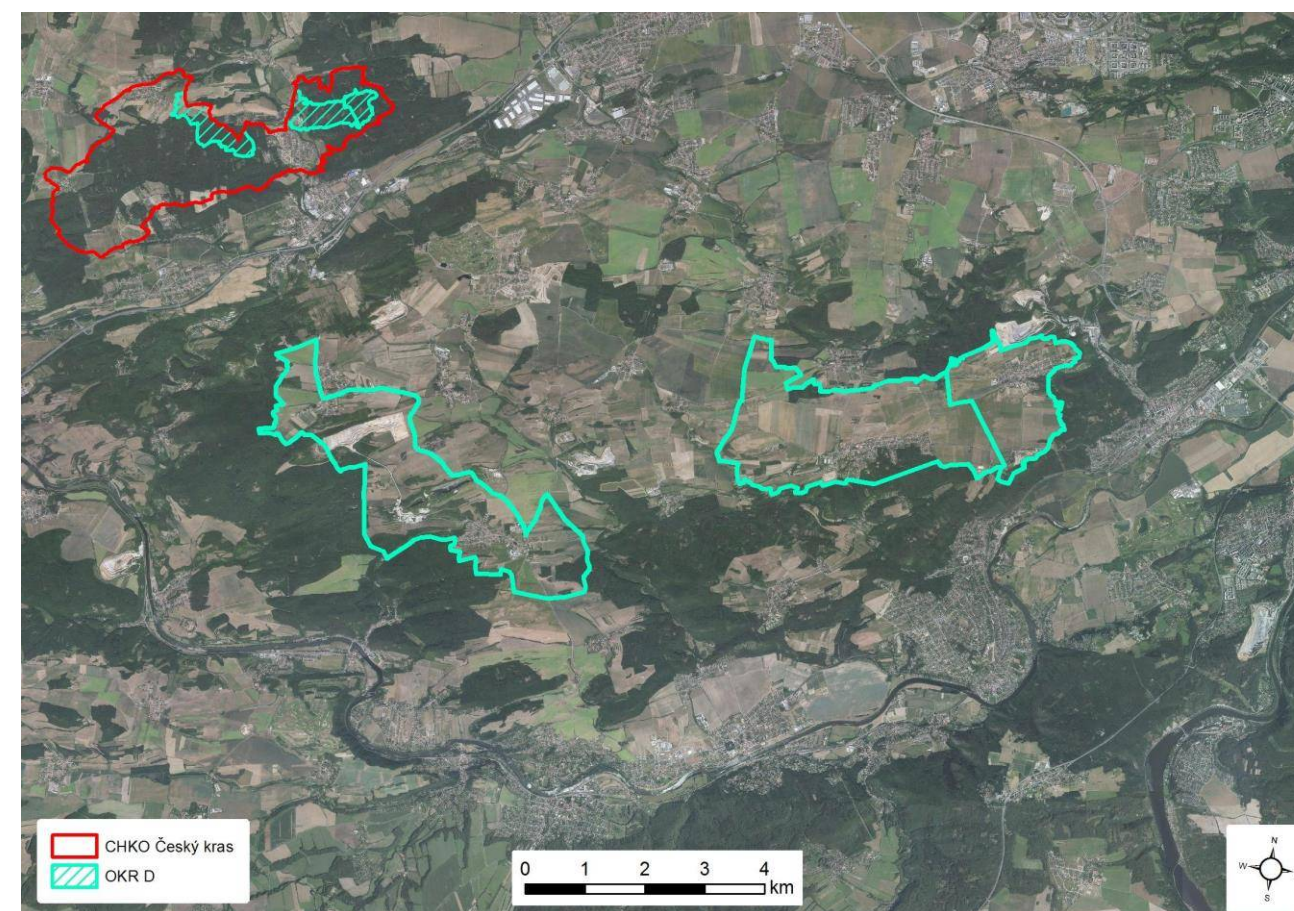
- Zachovat souvislý lesní pokryv jako krajinovou matici; udržet druhovou skladbu porostů s hojným zastoupením stanovištně odpovídajících dřevin a cenná přírodní společenstva (PR Kulivá hora)
- Důsledně chránit okrajový jihovýchodní lesnatý horizont (Babka) zřetelně vymežující prostor (oblast)
- Vyloučit negativní zásahy do údolí i koryta Švarcavy, jež by vedly k poškození jeho přírodních a estetických kvalit
- Zachovat početnou hodnotnou krajinotvornou mimolesní zeleň na údolních svazích (meze ad.)
- Doplnění zástavby realizovat ve vazbě na stávající zastavěné území

Obr. 3.4.15: Údolí Švarcavy se Solopisky. (Foto: L. Klouda)

3.5 Delimitace hranic oblasti krajinného rázu D

3.5.1 OKR D Třebotovská plošina

Obr. 3.5.1: Vymezení oblasti krajinného rázu D. (Atelier V; upraveno L. Klouda)

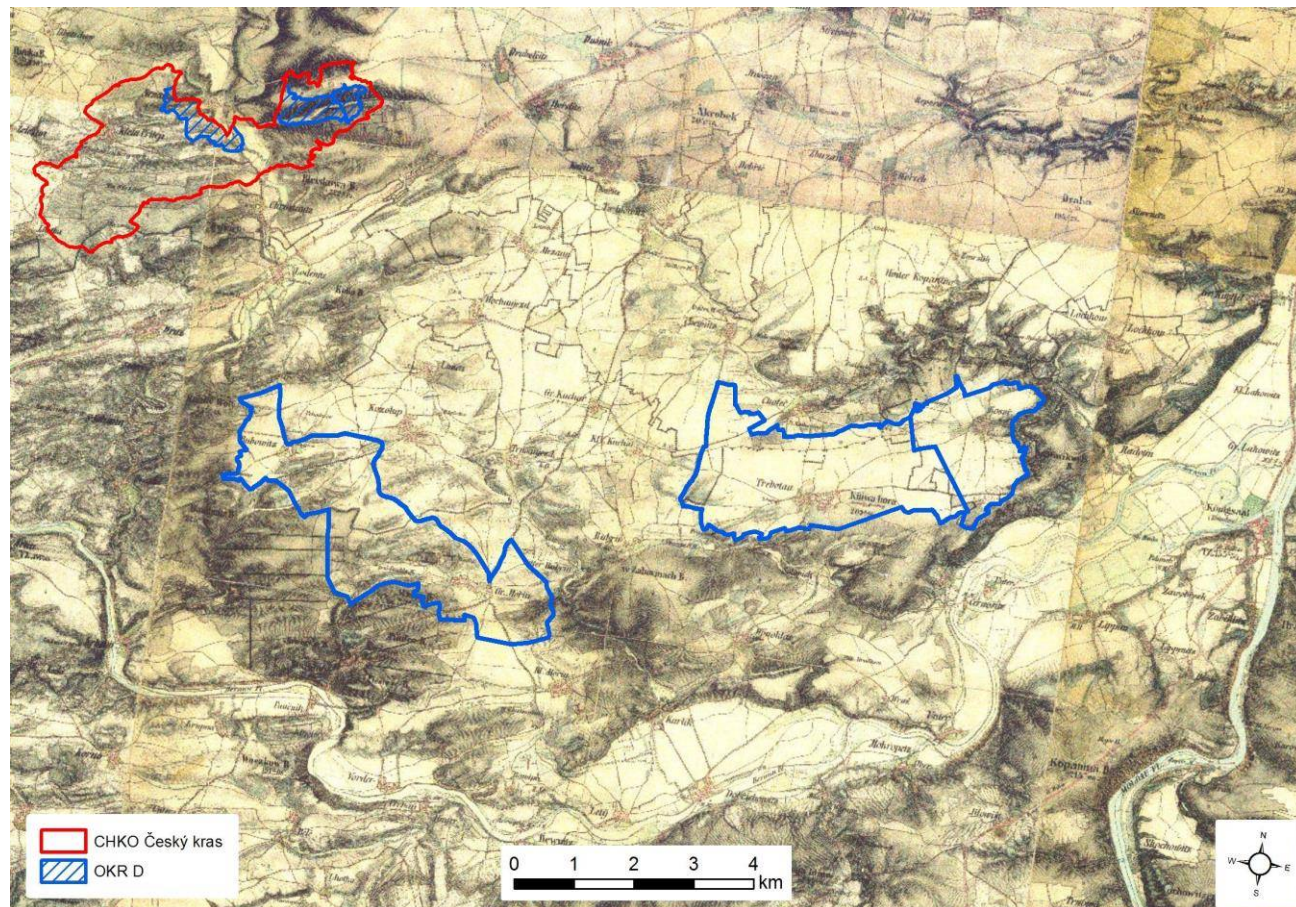
Obr. 3.5.2: Oblast krajinného rázu D. Simulace šikmého leteckého snímku z výšky cca 10 km. (Google Earth)

Území má ve své východní části charakter protáhlého plochého hřbetu - náhorní plošiny, táhnoucí se od výšiny Rohlová (408,4 m n.m.) přes obec Kuchařík k Třebotovu. Na severu je tato plošina omezena lesnatými svahy Radotínského údolí, spadajícími k obci Choteč. Na východě je omezena srázy Černé rokle, na jihovýchodě svahem Staňkovky a na jihu vyvýšeným hřbetem Kulivé hory.

3.5.1.1 Přírodní charakteristika

Charakter přírodních složek je dán zemědělským využitím území plochého terénního hřbetu, spadajícího prudkými svahy do sousedního krajinného celku. Můžeme hovořit o výrazně přetvořené zemědělské krajině.

3.5.1.2 Kulturní a historická charakteristika

Obr. 3.5.3: OKR D na historické mapě II. vojenského mapování. (Atelier V; upraveno L. Klouda)

Obce nacházející se v tomto celku jsou převážně středověkého založení. Třebotov je připomínán už ve 13. století, první písemné zmínky o Mořině a Roblíně jsou z roku 1338.

Mořina spolu s Kosoří si podržely původní urbanistickou strukturu středu obce s částečným dochováním původní zděné zástavby z 19. století. Obzvláště zachovalé objekty zděných statků drobného měřítka v jádru obce jsou v Kosoří, kde je i hodnotná novobarokní kaple sv. Anny z roku 1722 a na okraji obce novorenesanční zámeček z roku 1893.

V obci Mořina je památkově chráněn kostel sv. Stanislava s ohradní zdí, židovský hřbitov a obytné budovy zemědělského dvora č.p. 28. Hodnotná z památkového hlediska je barokní vjezdová brána s dvojkřídlými vraty a brankou v ohradní zdi mezi objekty č.p. 17 a č.p. 32.

Třebotov je v současné době sídlem, kde převažuje zástavba domy městského typu. Z památkového hlediska je zde cenný novorománský kostel sv. Martina z let 1866-67 a vodní tvrz z počátku 15. století. V Roblíně je hodnotná osmiboká kaple z roku 1806.

V části Bubovice - Mořina jsou obce v silně odtržené periferní poloze vzhledem k těžištím osídlení. Mořina do určité míry těží z významu blízkých vápencových lomů i z blízkosti Karlštejna. Druhá část oblasti v prostoru obcí Třebotov - Kosoř již těží z dobré dostupnosti z Radotína i z napojení přes Ořech na Jihozápadní město. To se také projevuje na charakteru zástavby obcí s vysokým podílem nové zástavby rodinnými domy. Z hlediska uplatnění zástavby v krajině nelze hovořit o vysokých pozitivních hodnotách, které by zvyšovaly cennost krajinného rázu.

3.5.1.3 Vizuální charakteristika interiéru a exteriéru oblasti

Charakter náhorní plošiny se odráží i v krajině scéně a ve vymezení prostorů. Náhorní prostor působí otevřeným dojmem s dalekými výhledy k severu do krajiny Pražské plošiny. Prostorové vymezení od západu k jihu se zvyrazňuje až k vystupujícímu masivu Kulivé hory. Část oblasti mezi Bubovicemi a Mořinou má charakter svažitého prostoru, zařezávajícího se údolími do lesnaté krajiny Karlštejnska.

Převaha zemědělských ploch, minimálně členěných mezemi a s minimálním podílem rozptýlené zeleně vytváří velkoplošnou krajinnou strukturu (hrubou zrnitost), vizuálně i prostorově spojenou s rozsáhlým územím obdobné zemědělské krajiny západního okraje Prahy.

Charakter plochého hřbetu a nečleněné plochy polí dávají vyniknout přímým úsekům silnic (zejména Třebotov - Choteč, Na Pískách - Kosoř, Radotín - Ořech) s doprovodem ovocných alejí a trasám vysokého napětí. Zastoupení přírodních složek je celkově malé, existuje však vizuální kontakt s přírodně cennými plochami po obvodu terénní plošiny (pohledy do Radotínského údolí a do Černé rokle, na Kulivou horu).

Oblast se nevyznačuje zvýšenými krajinářsko-estetickými hodnotami. Atraktivnost tkví pouze v dálkových pohledech k severovýchodu, do údolí k obci Choteč a na kostel sv. Kateřiny.

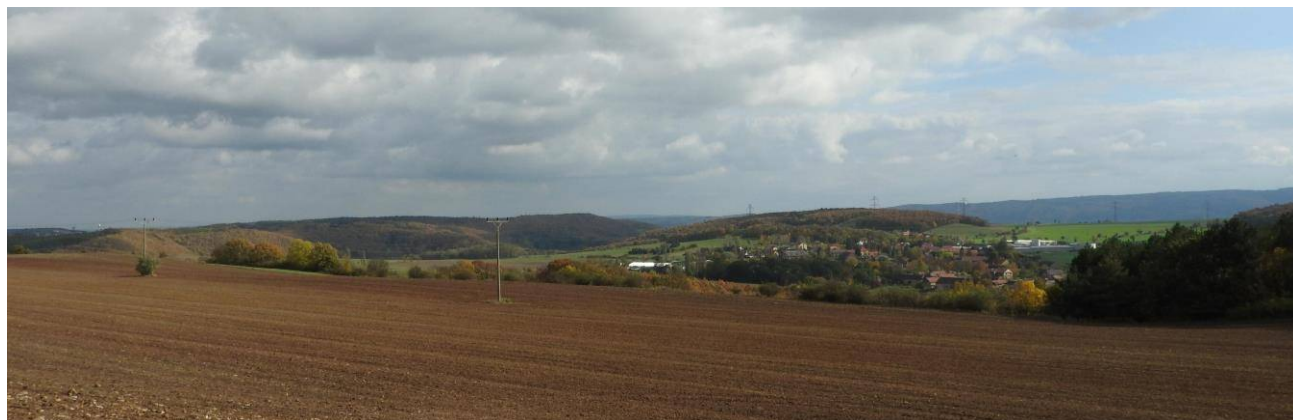
Obr. 3.5.4: OKR D. Třebotovská plošina (Foto: L. Klouda)

3.5.1.4 Cíle a rámcové podmínky ochrany krajinného rázu v OKR D

Specifický krajinný celek vytváří částečně okrajové pásmo CHKO (Bubovice, Mořina) a částečně jeho střed v náhorní poloze ohraničené srázy Radotínského údolí a Řevnické brázdy. Přejít zemědělské krajiny k okrajům karlíštejnských lesů a zemědělský charakter málo atraktivní nečleněné krajiny spolu s dobrou dostupností z okraje Prahy vytvořil charakter tohoto celku, ve kterém došlo k rozvoji obcí a setření podstatných rysů historické urbanistické struktury a charakteru zástavby.

Cílem ochrany bude zachování volného nezastavěného prostoru a omezení možností dalšího plošného rozšiřování zástavby na úkor zemědělských ploch a ochrana dochovaných staveb v historických středech obcí a jejich prostředí (včetně vizuálního uplatnění).

znaky dle §12	cíle
	rámcové podmínky ochrany krajinného rázu
Ochrana znaků přírodní charakteristiky	Jsou chráněny dle některých ustanovení zák. č. 114/1992 Sb. (MZCHÚ, VKP, ÚSES, NATURA)
Ochrana znaků kulturní a historické charakteristiky	Ochrana prostředí historických středů obcí včetně kulturních dominant a zachování charakteru zástavby bez měřítkově vybočujících staveb - Ochrana siluety středu obce Mořina s kostelem sv. Stanislava - Ochrana prostředí dochovaných objektů historického jádra Třebotova
Ochrana znaků estetických hodnot vč. harmonického měřítka a vztahů	Zachování charakteru krajiny se vztahem otevřených zemědělských ploch a obcemi Mořina v zahlubujícím se údolí a Třebotov na okraji náhorní plošiny - Ochrana vizuálně exponovaných terénních horizontů před zastavěním - Vyloučení výstavby mimo kontakt s existující zástavbou obcí - Omezení míry plošného rozšiřování existující zástavby - Posílení prvků nelesní rozptýlené zeleně s cílem dotvoření a zdrobnění prostorové struktury členění krajiny

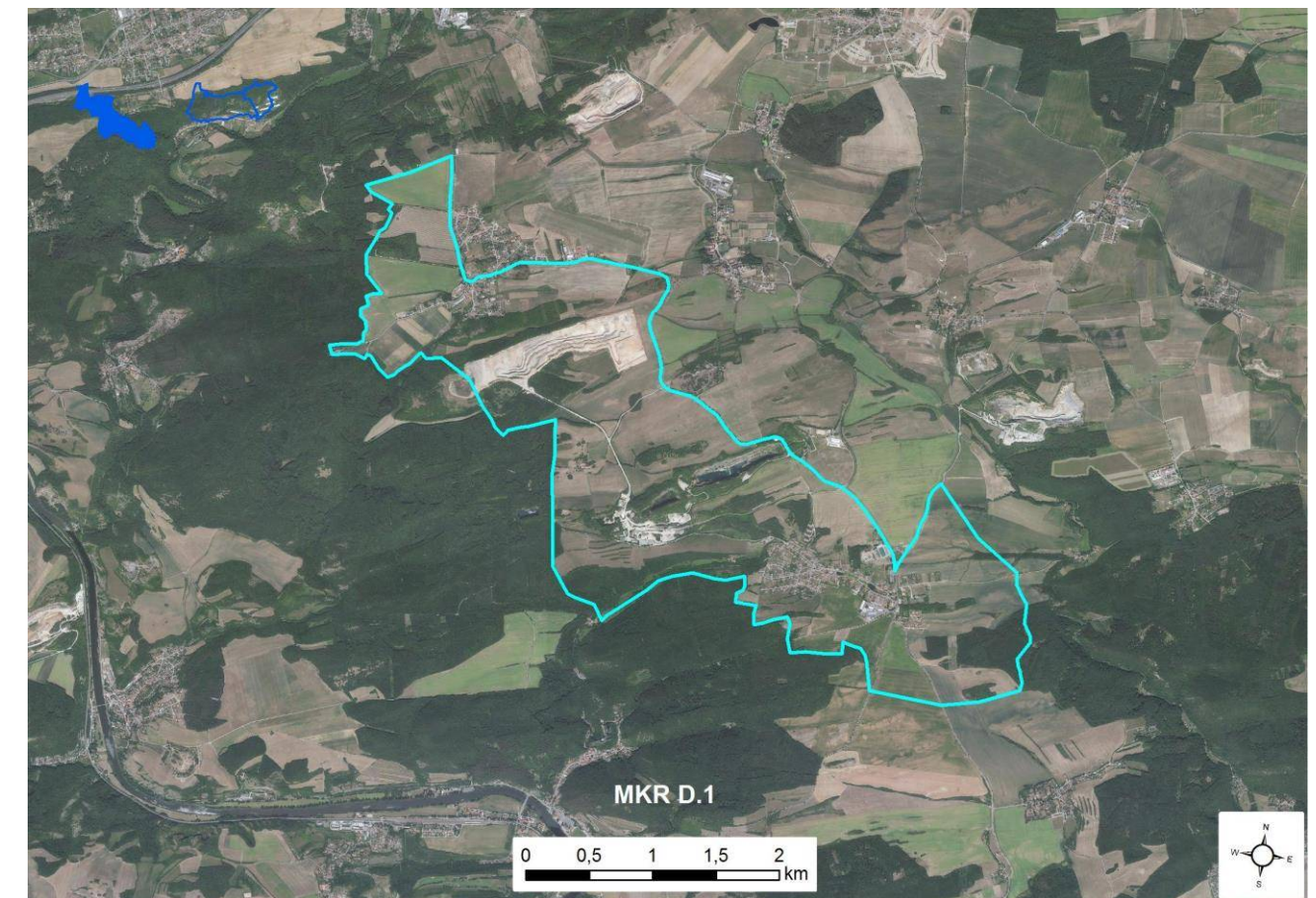
Obr. 3.5.5: OKR D. Mořina v pohledu od lomu Velká Amerika (Foto: L. Klouda)

Obr. 3.5.6: OKR D. Krajinářsky atraktivní území s liniovými formacemi zeleně v okolí PP Lom Kozolupy. (Foto: L. Klouda)

3.5.2 Delimitace krajinných prostorů uvnitř OKR D

3.5.2.1 MKR D.1 – Mořina

Obr. 3.5.7: Vymezení MKR D.1 – Mořina. (Atelier V; upraveno L. Klouda)

Krajinný prostor se nachází v části přechodu členitého lesnatého masivu NPR Karlštejn do náhorní polohy Pražské plošiny. Jedná se o svažité plochy polí, klesající od hranic CHKO k jihozápadu do zahlubujících se údolí. Východní částí prostoru je mělká kotlina kolem obce Mořina, která se uplatňuje i svou zástavbou. Charakter krajiny s četnými lomy, poli, drobnými lesíky a rozptýlenou zelení se zázemím scelených zemědělských ploch za hranicí CHKO je určující pro ráz této krajiny.

Přehled znaků a hodnot KR – souhrnná tabulka			
Identifikované hlavní znaky a hodnoty KR		klasifikace znaků	
		dle významu	dle cennosti
A	Znaky a hodnoty přírodní charakteristiky KR	XXX zásadní XX spoluručující X doplňující	XXX jedinečný XX význačný X běžný
A.1	Lomy v zahlubujících se údolí	X	XX
A.2	Drobné lesíky, rozptýlená zeleň, zarostlé lomy	X	X
A.3	Lom Amerika	XX	XXX

A.4	Členité okraje lesů	XXX	XX
B	Znaky a hodnoty kulturní a historické charakteristiky KR	XXX zásadní XX spoluurčující X doplňující	XXX jedinečný XX význačný X běžný
B.1	Zástavba bez výrazných architektonických hodnot a bez výrazné siluety	X	X
B.2	Zástavba s bezprostředním přechodem zemědělských ploch	X	X
B.3	Kostel sv. Stanislava v Mořině	XX	XX
B.4	Židovský hřbitov	X	XX
C	Znaky estetických hodnot vč. harmonického měřítka a vztahů v krajině	XXX zásadní XX spoluurčující X doplňující	XXX jedinečný XX význačný X běžný
C.1	Nezřetelně vymezený prostor	XX	X
C.2	Pohledy do dalších krajinných prostorů	XX	XX
C.3	Uplatnění kostela sv. Stanislava v krajinné scéně	X	XX

Opatření k ochraně identifikovaných znaků a hodnot, ochranné podmínky

Z hlediska odstupňované ochrany krajinného rázu je MKR D.1 – Mořina zařazeno do pásma C – běžné ochrany krajinného rázu.

Při ochraně krajinného rázu v MKR D.5 je třeba zejména:

- Vyloučit zásahy či záměry v severní výše položené části MKR – na odlesněném horizontu s potenciálem poškození obrazu krajiny
- Zachovat početnou hodnotnou krajnotvornou lesní i mimolesní zeleň; posílit (doplnit) vegetační složku v dílčích partiích zemědělsky využitě krajiny – prvky rozptýlené zeleně
- Doplnění zástavby realizovat ve vazbě na stávající zastavěné území
- Nerozšiřovat plošný rozsah stávajících disturbancí v krajině (průmyslové areály, plochy těžby)

Obr. 3.5.8: MKR D.1. Lom Velká Amerika. (Foto: L. Klouda)

3.5.2.2 MKR D.2 – Třebotov

Obr. 3.5.9: Vymezení MKR D.2 – Třebotov. (Atelier V; upraveno L. Klouda)

Krajinný prostor je součástí výběžku Pražské plošiny k lesnaté hraně údolí Berounky. Tento výběžek je na severu a východě vymezen zářezem Radotínského údolí. Plochý hřbet s nečleněnými zemědělskými plochami bez rozptýlené zeleně se táhne až ke Kosoři, je však opticky předělen na dvě vzájemně související části. Krajinný prostor Třebotov je jednou z nich. Opírá se na jihu o zástavbu obce Třebotov a výrazný lesnatý horizont Kulivé hory. Na severu umožňuje pohledy do údolí Radotínského potoka k Chotči a dále do náhorní roviny severozápadního okraje Prahy k Rudné. Charakter přehledné náhorní plošiny zemědělské krajiny lemované lesy - to jsou hlavní rysy krajinného rázu.

Přehled znaků a hodnot KR – souhrnná tabulka			
Identifikované hlavní znaky a hodnoty KR		klasifikace znaků	
		dle významu	dle cennosti
A	Znaky a hodnoty přírodní charakteristiky KR	XXX zásadní XX spoluurčující X doplňující	XXX jedinečný XX význačný X běžný
A.1	Plochý terénní hřbet	XX	X
A.2	Bez lesů a bez rozptýlené zeleně	XX	X
B	Znaky a hodnoty kulturní a historické charakteristiky KR	XXX zásadní XX spoluurčující X doplňující	XXX jedinečný XX význačný X běžný

B.1	Kompaktní zástavba Třebotova s tvrdým přechodem do zemědělských ploch	X	X
B.2	Plynulá vazba zástavby na lesopark na jižní straně	X	XX
B.3	Vzdušné vedení VN	X	XX
B.4	Kostel sv. Martina	X	XX
B.5	Tvrz č.p.1 a zástavba historického středu obce	X	XX
C	Znaky estetických hodnot vč. harmonického měřítka a vztahů v krajině	XXX zásadní XX spouštějící X doplňující	XXX jedinečný XX význačný X běžný
C.1	Otevřený prostor bez zřetelného vymezení	XX	XX
C.2	Průhledy do dalších prostorů	X	XX
C.3	Zázemí cenných přírodních ploch (Kulivá hora)	X	XX
C.4	Zástavba bez vysokých urbanistických a architektonických hodnot	X	X
C.5	Nečleněná pole, intenzivně využívané plochy	X	XX
C.6	Uplatnění kostela sv. Martina v obrazu sídla	X	XX

Opatření k ochraně identifikovaných znaků a hodnot, ochranné podmínky

Z hlediska odstupňované ochrany krajinného rázu je MKR D.2 – Třebotov zařazeno do pásma **C – běžné ochrany krajinného rázu**.

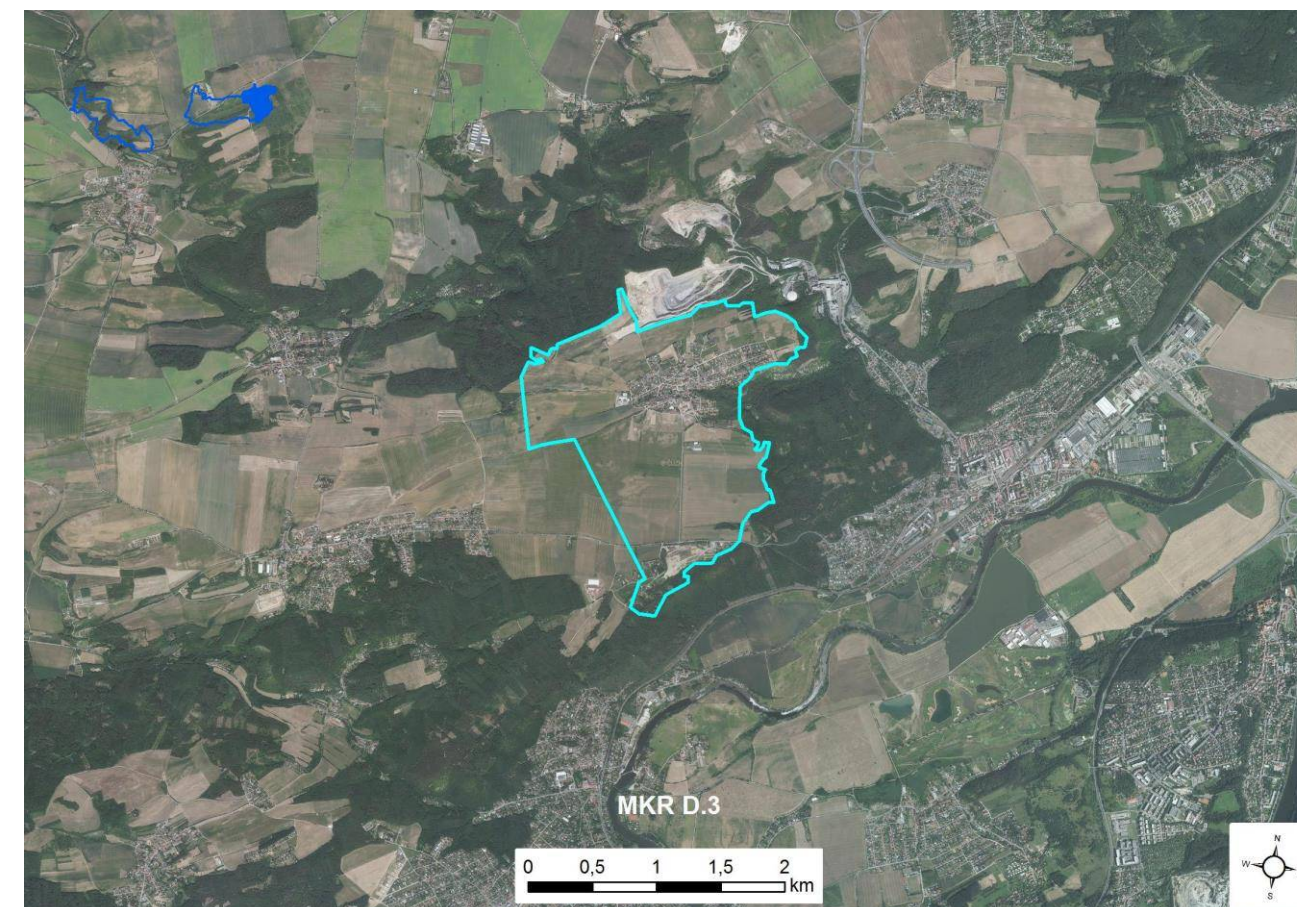
Při ochraně krajinného rázu v MKR D.2 je třeba zejména:

- Důsledně chránit vrcholový měkký odlesněný horizont v západovýchodní ose MKR (severně od Třebotova)
- Posílit (doplnit) vegetační složku v otevřených partiích zemědělské krajiny – prvky rozptýlené zeleně
- Nenarušit projev obytné zástavby v západní části Třebotova situované v krajinářsky exponované pozici
- Doplnění zástavby realizovat ve vazbě na stávající zastavěné území
- Nerozšiřovat stávající síť elektrovedů (o nová nadzemní vedení).

Obr. 3.5.10: MKR D2. Otevřená zemědělská krajina severně od Třebotova. (Foto: L. Klouda)

3.5.2.3 MKR D.3 – Kosoř

Obr. 3.5.11: Vymezení MKR D.3 – Kosoř. (Atelier V; upraveno L. Klouda)

Východní částí výběžku Pražské plošiny do ohybu Radotínského údolí je krajinný prostor Kosoř. Je to otevřená náhorní mírně zvlněná planina s nízkými lesnatými horizonty okrajů terénních hran a strží (Radotínské údolí, Černá rokle). Kompaktní a hustá zástavba obce Kosoř a nečleněná pole, táhnoucí se k horizontu na západě spoluvytvářejí charakter tohoto prostoru, podobajícího se svým rázem středočeské krajině Pražské plošiny. Oproti sousedícímu MKR D.2 – Třebotov je tento prostor jasněji vymezen a uzavřený nízkými horizonty, zabraňujícími dlouhým pohledům do okolní krajiny.

Přehled znaků a hodnot KR – souhrnná tabulka			
Identifikované hlavní znaky a hodnoty KR		klasifikace znaků	
		dle významu	dle cennosti
A	Znaky a hodnoty přírodní charakteristiky KR	XXX zásadní XX spouštějící X doplňující	XXX jedinečný XX význačný X běžný
A.1	Plochý terénní hřbet	XX	X
A.2	Bez lesů a bez rozptýlené zeleně	XX	X
B	Znaky a hodnoty kulturní a historické charakteristiky KR	XXX zásadní XX spouštějící X doplňující	XXX jedinečný XX význačný X běžný
B.1	Kompaktní zástavba Kosoře s tvrdým přechodem do zemědělských ploch	X	X

B.2	Bezprostřední vazba zástavby na přírodní útvar Černé rokle	X	X
B.3	Zástavba bez významných architektonických památek	XX	X
C	Znaky estetických hodnot vč. harmonického měřítka a vztahů v krajině	XXX zásadní XX spoluurčující X doplňující	XXX jedinečný XX význačný X běžný
C.1	Otevřený prostor, vymezený zřetelně nízkými lesními horizonty	XX	X
C.2	Uplatnění lesnatých horizontů a přírodního útvaru Černé rokle v krajině scéně	X	XX
C.3	Nečleněná pole, intenzivně využívané plochy	XX	X

Opatření k ochraně identifikovaných znaků a hodnot, ochranné podmínky

Z hlediska odstupňované ochrany krajinného rázu je MKR D.3 – Kosoř zařazeno do **pásma C – běžné ochrany krajinného rázu**.

Při ochraně krajinného rázu v MKR D.3 je třeba zejména:

- Důsledně chránit pohledový horizont v jižní části MKR zřetelně vymežující prostor (oblast)
- Posílit (doplnit) vegetační složku v otevřených partiích zemědělské krajiny – prvky rozptýlené zeleně
- Nenarušit projev obytné zástavby v jižní a severovýchodní části Kosoře situované v krajinářsky exponované pozici
- Doplnění zástavby realizovat ve vazbě na stávající zastavěné území
- Nerozšiřovat stávající síť elektrovedů (o nová nadzemní vedení)

Obr. 3.5.12: MKR D.3. Pohled na Kosoř přes údolí Radotínského potoka od Lochkova. (Foto: L. Klouda)

Obr. 3.5.13: MKR D.3. Krajina v okolí Kosoře. (Foto: Jiří Kupka)

Obr. 3.5.14: MKR D.3. Zemědělsky využitá krajina západně od Kosoře. (Foto: L. Klouda)

Obr. 3.5.15: MKR D.3. Okrajová zástavba Kosoře nad Černou roklí (Foto: L. Klouda)

4. NÁVRH ODSTUPŇOVANÉ OCHRANY KR

Obsah části 4

4.1	Principy ochrany.....	152
4.1.1	Zásady pro definování podmínek ochrany krajinného rázu v krajinných celcích a krajinných prostorech na území CHKO a omezení stavební činnosti v lokalitách se zástavbou.....	152
4.1.1.1	Východiska ochrany krajinného rázu	152
4.1.1.2	Podmínky ochrany krajinného rázu	152
4.1.1.3	Specifické rysy charakteru krajiny Českého krasu	152
4.1.2	Úrovně ochrany.....	153
4.1.2.1	Charakterová a prostorová diferenciacce	153
4.1.2.2	Tři úrovně ochrany krajinného rázu	153
4.2	Podmínky ochrany KR na území CHKO	154
4.2.1	I. úroveň ochrany – rámcové podmínky ochrany pro OKR.....	154
4.2.1.1	Oblast krajinného rázu A (Karlštejn-Tetín).....	154
4.2.1.2	Oblast krajinného rázu B (Koněprusy-Liteň)	154
4.2.1.3	Oblast krajinného rázu C (Radotín-Karlík)	154
4.2.1.4	Oblast krajinného rázu D (Třebotovská plošina)	154
4.2.2	II. úroveň ochrany – podmínky ochrany pro MKR.....	155
4.2.2.1	Pásmo A – přísné ochrany KR	155
4.2.2.2	Pásmo B – Zpřísněné ochrany KR	155
4.2.2.3	Pásmo C – Běžné ochrany KR.....	156
4.2.3	III. úroveň ochrany - kategorizace sídel	158
4.2.3.1	Sídla I. kategorie	158
4.2.3.2	Sídla II. kategorie	159
4.2.3.3	Sídla III. kategorie	160
4.2.3.4	Sídla IV. kategorie	161
4.2.3.5	Kategorizace sídel v CHKO Český kras - souhrn.....	162

4.1 Principy ochrany

4.1.1 Zásady pro definování podmínek ochrany krajinného rázu v krajinných celcích a krajinných prostorech na území CHKO a omezení stavební činnosti v lokalitách se zástavbou

4.1.1.1 Východiska ochrany krajinného rázu

V chráněných krajinných oblastech patří ochrana krajinného rázu k primárním principům veřejného zájmu. Území CHKO je tvořeno kulturní krajinou, ve které jsou vedle soustředěných přírodních hodnot přítomny i stopy osídlení a hospodářské činnosti. Sídla a prvky rozptýleného osídlení spolu s jejich krajinným rámcem spoluvytvářejí ráz krajiny, přičemž nelze sídla a prvky osídlení oddělovat od volné krajiny (dle KOREČEK, HUBÁČEK).

Proměny krajiny během jejího historického vývoje dospěly v určitých oblastech a místech do stavu, který se vyznačuje specifickou strukturou krajiny a jejím vizuálně vnímaným obrazem. Je to krajina se soustředěnými hodnotami přírodními, kulturně-historickými a estetickými. Taková krajina vyjadřuje určitý typ souladu civilizačního vývoje, osídlení, hospodářského využití a přírodního prostředí. Stává se místem odpočinku, poučení, výchovy a posílení lokální, regionální či národní identity, stává se součástí národního dědictví.

Dochovaný a v současné době zřetelný ráz určitých částí krajiny se stává předmětem ochrany s cílem jeho zachování a předání dalším generacím.

4.1.1.2 Podmínky ochrany krajinného rázu

V krajinách s cenným krajinným rázem musí být omezeno spektrum činností a způsobů využívání krajiny, které mohou mít vliv na strukturu a obraz krajiny. Zvláště se to týká sídel, jejichž zástavba je zapojena do struktury krajiny a projevuje se v prostorových vztazích a krajinné scéně. Jsou proto navrženy podmínky ochrany KR, které se promítají do nástrojů územního plánování v podobě limitů a regulativů.

Podmínky ochrany krajinného rázu:

- **jsou navrženy** na základě identifikovaných znaků a hodnot krajinného rázu, které spoluvytvářejí takový ráz krajiny, který je předmětem ochrany pro svoje hodnoty přírodní a estetické a pro přítomnost hodnot kulturních a historických.
- **vymezují způsob užívání krajiny** (hlavní činnosti odpovídající krajinnému typu) na úrovni oblasti krajinného rázu (OKR) a to včetně předpokládaného rozvoje sídel a infrastruktury.
- **vyjadřují** (dle LÖW) omezení činností zajišťující ochranu základních složek krajiny, přípustnost nebo nepřípustnost činností v sídlech, které mají vliv na krajinu.
- **vycházejí** z výsledků preventivního vyhodnocení území z hlediska ochrany krajinného rázu ve smyslu § 12 zákona č. 114/1992 Sb. o ochraně přírody a krajiny.
- **se obecně týkají** ochrany typických rysů krajiny daných přítomností znaků přírodní a historické charakteristiky a jejich vizuálního (resp. multisenzuálního) projevu, individuálních rysů krajiny daných kombinací přítomných znaků

Ochrana rázu krajiny je z praktického důvodu zaměřena k:

- **typickým částem krajiny** v hodnoceném území – k oblastem krajinného rázu (krajinným celkům) a k místům krajinného rázu (krajinným prostorům)
- **k specifickým částem krajiny**, které vyžadují zvýšenou pozornost – např. vizuálně otevřené segmenty krajiny či lokality se zástavbou

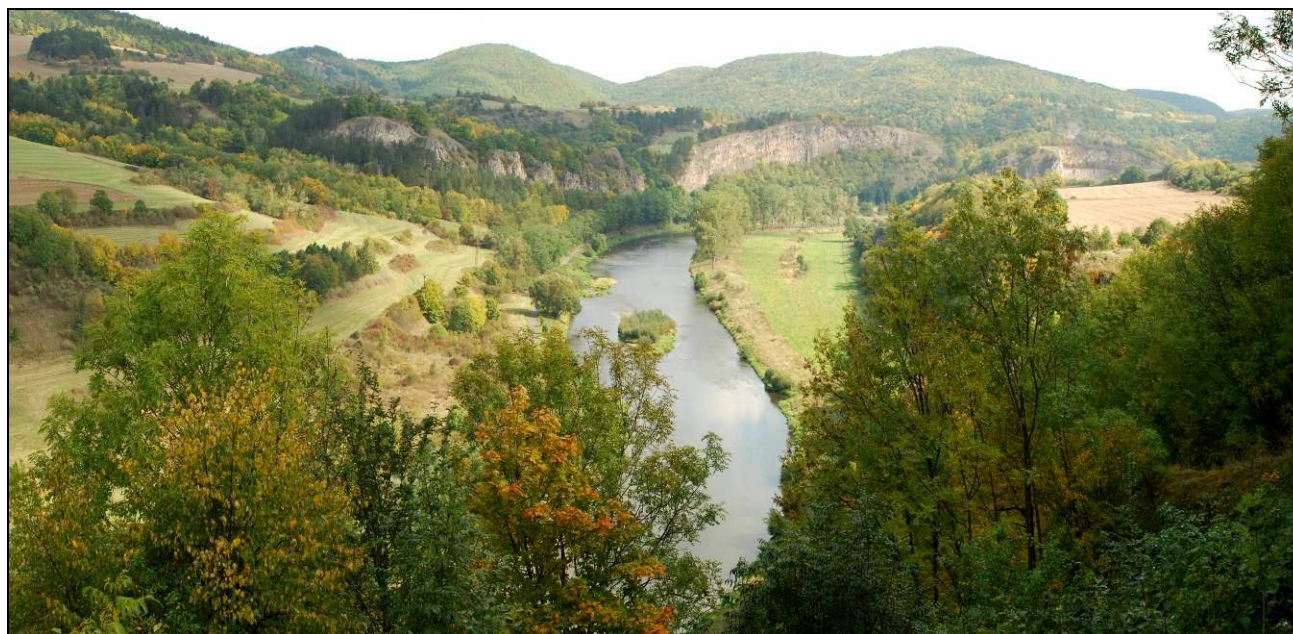
4.1.1.3 Specifické rysy charakteru krajiny Českého krasu

Území CHKO Český kras je oproti jiným CHKO specifické tím, že zahrnuje jak krajinu s významným přírodními hodnotami, tak i území se značným podílem ekonomicky aktivního obyvatelstva a silnou funkcí individuální rekreace. Blízkost těsně při okraji Prahy v tradiční rekreační oblasti údolí Berounky a jejich přítoků (Kačák) vyvolává silné tlaky na rozvoj trvalého bydlení a na rekreaci (zejména tradiční chatové oblasti u Berounky) a cestovní ruch. Tyto tendence se soustřeďují především podél krajinné osy Berounky, která je současně dopravní osou. Je to železniční trať s charakterem příměstské rychlodráhy, která při neexistenci radiálního silničního tahu na Prahu zajišťuje dopravu za zaměstnáním a za vybaveností do Prahy. V porovnání se sídly při železniční trati, jsou sídla ležící mimo blízkost koridoru Berounky poměrně málo atraktivní. Jedná se především o jihozápadní okraj Českého krasu směrem k Hostomické kotlině, kde je přístup od dálnice D4 poměrně problematický, zatímco sídla ležící blíže k okraji Prahy (okolí Radotína), okraji Berouna (Tetín) a k dálnici D5 (Bubovice, Janská) jsou pro investory mnohem atraktivnější. Nerealizovaný záměr Poberounské silnice napojené v Lipencích na Strakonickou výpadovkou by zřejmě přinesl ještě mnohem silnější tlaky na koridor Berounky a pro CHKO by mohl představovat devastující vliv. Poněkud obtížná oboustranná přístupnost z rychlostních komunikací D4 a D5 s vnitřní dopravní osou hromadné dopravy předměstskou rychlodráhou se jeví jako dostačující a ohleduplné řešení a realizace tunelu na železničním koridoru by zřejmě přinesla odvedení tranzitní dopravy mimo cenný koridor Berounky zejména v kontaktu s NPR Karlštejn a existující trať by lépe plnila funkci poměrně klidné předměstské rychlodráhy.

Vývoj území v blízkosti Prahy přinesl na jedné straně rozvoj příměstských vilových (za první republiky - Černošice, Všenory, Dobřichovice) a chatových lokalit (první republika i 50. a 60. léta) v koridoru Berounky a na druhé straně přinesl stagnaci tradičních zemědělských sídel v severovýchodní i jihovýchodní části CHKO v náhorních zvláště nad oběma břehy Berounky. Tento vývoj se projevil i v malé dochovanosti urbanistické struktury venkovských sídel a dochovanosti menšího množství cenných objektů a souborů lidové architektury v porovnání s jinými CHKO. Novodobá výstavba a přestavby tradičních objektů přinesly výrazné proměny charakteru obcí, přičemž samostatnou kapitolou je výstavba chatových kolonií v poměrně cenných polohách nivy Berounky a v zaříznutých údolích jejich přítoků.

Navzdory silně přeměněné struktuře zástavby (a do značné míry i struktuře osídlení) vyniká ráz krajiny Českého krasu častou harmonií zástavby a krajinného rámce, mimořádně působivým zasazením obcí do krajiny (Karlštejn, Hostím, Sv. Jan pod Skalou) a přítomností cenných objektů lidové architektury a dalších staveb (statky, zámečky, kostely, klášter). Charakter krajiny s mimořádnými kulturními a historickými hodnotami spoluvytváří hrad Karlštejn a hradiště Tetín.

Základním znakem krajinného rázu (charakteru krajiny) a rámcem prakticky všech panoramat je charakter georeliéfu a vegetačního krytu na vápencovém podloží a odkrytí geologického podloží těžbou kamene se specifickou vegetací a opuštěných lomů. Vznikl tak výrazný a nezaměnitelný obraz krajiny s dramatickými až bizarními scenériemi v kaňonu Berounky a v hlubokých skalných zářezích přítoků. Tento krajinný rámeček vytváří základní rys krajinného rázu a určujícím způsobem harmonizuje krajinné scenérie.

Obr. 4.1.1: Berounka pod Tetínem. (Foto: Ivan Vorel)

4.1.2 Úrovně ochrany

4.1.2.1 Charakterová a prostorová diferenciacie

Základní podmínkou pro systém ochrany krajinného rázu rozsáhlého území typu CHKO je **prostorová a charakterová diferenciacie krajiny a delimitace pásem odstupňované ochrany**. Systém ochrany (definování podmínek ochrany) je tvořen třemi úrovněmi, které vystihují dvě soustavy členění, individuální a typologické.

Cílem **individuálního členění** krajiny je vystihnout souvislé, z určitého hlediska relativně homogenní celky vystihující jedinečné, neopakovatelné vlastnosti území, tj. typické znaky krajinného rázu v daném regionu (oblasti – krajinné celky a místa krajinného rázu – krajinné prostory).

Cílem **typologického členění** je naopak vylišit typy, tj. řady územně nesouvislých segmentů, které mají podobnou kvalitu (dochovanost, jedinečnost) krajinného rázu, resp. podobné požadavky jeho ochrany.

Diferenciacie má následující podobu:

Hranice CHKO Český kras	
Prostorová a charakterová diferenciacie krajiny	
OKR	Vymezení oblastí krajinného rázu
MKR	Vymezení krajinných prostorů (míst krajinného rázu)
Kategorizace sídel	
sídla	Vymezení a kategorizace sídel

OKR oblast krajinného rázu
MKR místo krajinného rázu

4.1.2.2 Tři úrovně ochrany krajinného rázu

Ochrana krajinného rázu na území CHKO s hustou sídelní strukturou nebo se zemědělskou krajinou **je členěna do tří úrovní**:

1. úroveň ochrany – rámcové ochranné podmínky pro oblasti krajinného rázu (OKR)

Oblasti krajinného rázu (OKR) mají identifikované hlavní znaky spoluvytvářející krajinný ráz a stanoveny základní cíle a podmínky ochrany identifikovaných znaků.

2. úroveň ochrany – ochranné podmínky pro místa krajinného rázu (MKR)

Místa krajinného rázu (MKR) jsou dle soustředěnosti, cennosti a významu znaků a hodnot krajinného rázu rozdělena (delimitována) do „pásů odstupňované ochrany“ podle nutnosti různé přísnosti ochrany jednotlivých znaků při hodnocení vlivů navrhovaného záměru.

Pásmo A – přísné ochrany krajinného rázu Pásmo B – zpřísněné ochrany krajinného rázu Pásmo C – běžné ochrany krajinného rázu

3. úroveň ochrany – kategorizace sídel

Změny ve využití území a stavební akce budou směřovány v naprosté většině mimo lesní porosty do enkláv bezlesí, do existujících sídel a do jejich okolí. Proto musí být ochrana krajinného rázu směřována především do těchto území a je třeba se vyjádřit obecně k usměrnění takových záměrů. Vzhledem k tomu, že obecnou podmínkou ochrany je zákaz výstavby ve volné krajině a nutnost nové výstavby (v obcích k tomu vymezených) v kontaktu se zastavěným územím sídel, event. v kontaktu s rozptýlenou strukturou zástavby, je třeba pozornost věnovat otevřeným segmentům krajiny, ve kterých se vyskytuje zástavba sídel nebo prvky osídlení (samoty, rozptýlená zástavba).

Vymezená sídla jsou zařazena do čtyř kategorií (I. až IV.) v závislosti na **dochovanosti urbanistické struktury** a možností změn v této struktuře, **dochovanosti architektonických hodnot** a typického charakteru zástavby. V případech, kdy se dané sídlo vyznačuje diferencovaností výše uvedených znaků, bylo děleno do dílčích segmentů s individuálním zařazením do příslušné kategorie.

Pro jednotlivé kategorie sídel (I. – IV.) jsou stanoveny podmínky ochrany KR (regulativy), viz kapitola 4.2.3.

4.2 Podmínky ochrany KR na území CHKO

4.2.1 I. úroveň ochrany – rámcové podmínky ochrany pro OKR

Ochranné podmínky pro úroveň oblastí krajinného rázu (OKR) jsou definovány v rámci vymezení oblastí krajinného rázu (část 3).

4.2.1.1 Oblast krajinného rázu A (Karlštejn-Tetín)

znaky dle §12	cíle
	rámcové podmínky ochrany krajinného rázu
Ochrana znaků přírodní charakteristiky	Jsou chráněny dle některých ustanovení zák. č. 114/1992 Sb. (MZCHÚ, VKP, ÚSES, NATURA)
Ochrana znaků kulturní a historické charakteristiky	Ochrana vizuálního projevu kulturních dominant, siluet a urbanistické struktury v krajinné scéně, ochrana archeologických lokalit a jejich prostředí - Vyloučení takové výstavby v hlavních pohledových směrech, která by snižovala vizuální projev dominanty Karlštejna - Zachování siluety Tetína v pohledech ze severu a z jihozápadu - Přizpůsobení stavební činnosti v sídlech odstupňovaným podmínkám ochrany z hlediska urbanistické struktury a charakteru zástavby a to zejména v sídlech Karlštejn, Tetín, Sv. Jan pod Skalou, Korno, Krupná, Srbsko a Hostim - Vyloučení záměrů vybočujících z harmonického vztahu zástavby a krajinného rámce ve vizuálně exponovaných polohách
Ochrana znaků estetických hodnot vč. harmonického měřítka a vztahů	Zachování dominance přírodních prvků v krajinné scéně a projevu kulturních dominant - Respektování harmonického vztahu zástavby a krajinného rámce - Vyloučení záměrů vybočujících z harmonického měřítka krajiny - Vyloučení výstavby mimo kontakt s existující zástavbou sídel - Omezení míry plošného rozšiřování existující zástavby

4.2.1.2 Oblast krajinného rázu B (Koněprusy-Liteň)

znaky dle §12	cíle
	rámcové podmínky ochrany krajinného rázu
Ochrana znaků přírodní charakteristiky	Jsou chráněny dle některých ustanovení zák. č. 114/1992 Sb. (MZCHÚ, VKP, ÚSES, NATURA)
Ochrana znaků kulturní a historické charakteristiky	Ochrana siluet a urbanistické struktury sídel v krajinné scéně, zachování měřítka a forem zástavby - Omezení záměrů výstavby, která by se mohla nepříznivě projevit v siluetách venkovských sídel - Přizpůsobení stavební činnosti v sídlech odstupňovaným podmínkám ochrany z hlediska urbanistické struktury a charakteru zástavby (zejména Korno, Tobolka, Vinařice, Koněprusy) - Vyloučení záměrů výstavby ve vizuálně exponovaných polohách otevřené zemědělské krajiny
Ochrana znaků estetických hodnot vč. harmonického měřítka a vztahů	Zachování charakteru zemědělské krajiny a zachování a zlepšení vztahu zástavby a krajinného rámce, posílení podílu nelesní zeleně v prostorové struktuře zemědělské krajiny

	<ul style="list-style-type: none"> - Respektování harmonického vztahu zástavby a krajinného rámce (Korno, Tobolka, Vinařice, Koněprusy) - Vyloučení záměrů vybočujících z harmonického měřítka krajiny - Vyloučení výstavby mimo kontakt s existující zástavbou sídel - Omezení míry plošného rozšiřování existující zástavby - Posílení prvků nelesní rozptýlené zeleně s cílem dotvoření a drobnění prostorové struktury členění krajiny
--	---

4.2.1.3 Oblast krajinného rázu C (Radotín-Karlík)

znaky dle §12	cíle
	rámcové podmínky ochrany krajinného rázu
Ochrana znaků přírodní charakteristiky	Jsou chráněny dle některých ustanovení zák. č. 114/1992 Sb. (MZCHÚ, VKP, ÚSES, NATURA)
Ochrana znaků kulturní a historické charakteristiky	Ochrana kulturních hodnot cenné zástavby - Ochrana charakteru zástavby obcí - přizpůsobení stavební činnosti v sídlech odstupňovaným podmínkám ochrany z hlediska urbanistické struktury a charakteru zástavby a to zejména v obcích Mořinka a Choteč - Vyloučení záměrů vybočujících z harmonického vztahu zástavby a krajinného rámce ve vizuálně exponovaných polohách
Ochrana znaků estetických hodnot vč. harmonického měřítka a vztahů	Ochrana lesnatých horizontů levobřežních svahů nad nivou Berounky, ochrana estetických hodnot a přírodního charakteru zařízených údolí Radotínského a Karlického potoka - Omezení možnosti výstavby v blízkosti terénních horizontů pozorovatelných z údolí Berounky - Respektování harmonického vztahu zástavby a krajinného rámce - Vyloučení záměrů vybočujících z harmonického měřítka krajiny - Vyloučení výstavby mimo kontakt s existující zástavbou obcí - Omezení míry plošného rozšiřování existující zástavby

4.2.1.4 Oblast krajinného rázu D (Třebotovská plošina)

znaky dle §12	cíle
	rámcové podmínky ochrany krajinného rázu
Ochrana znaků přírodní charakteristiky	Jsou chráněny dle některých ustanovení zák. č. 114/1992 Sb. (MZCHÚ, VKP, ÚSES, NATURA)
Ochrana znaků kulturní a historické charakteristiky	Ochrana prostředí historických středů sídel včetně kulturních dominant a zachování charakteru zástavby bez měřítkově vybočujících staveb - Ochrana siluety středu obce Mořina s kostelem sv. Stanislava - Ochrana prostředí dochovaných objektů historického jádra Třebotova
Ochrana znaků estetických hodnot vč. harmonického měřítka a vztahů	Zachování charakteru krajiny se vztahem otevřených zemědělských ploch a obcemi Mořina v zahlubujícím se údolí a Třebotov na okraji náhorní plošiny - Ochrana vizuálně exponovaných terénních horizontů před zastavěním - Vyloučení výstavby mimo kontakt s existující zástavbou sídel - Omezení míry plošného rozšiřování existující zástavby - Posílení prvků nelesní rozptýlené zeleně s cílem dotvoření a drobnění prostorové struktury členění krajiny

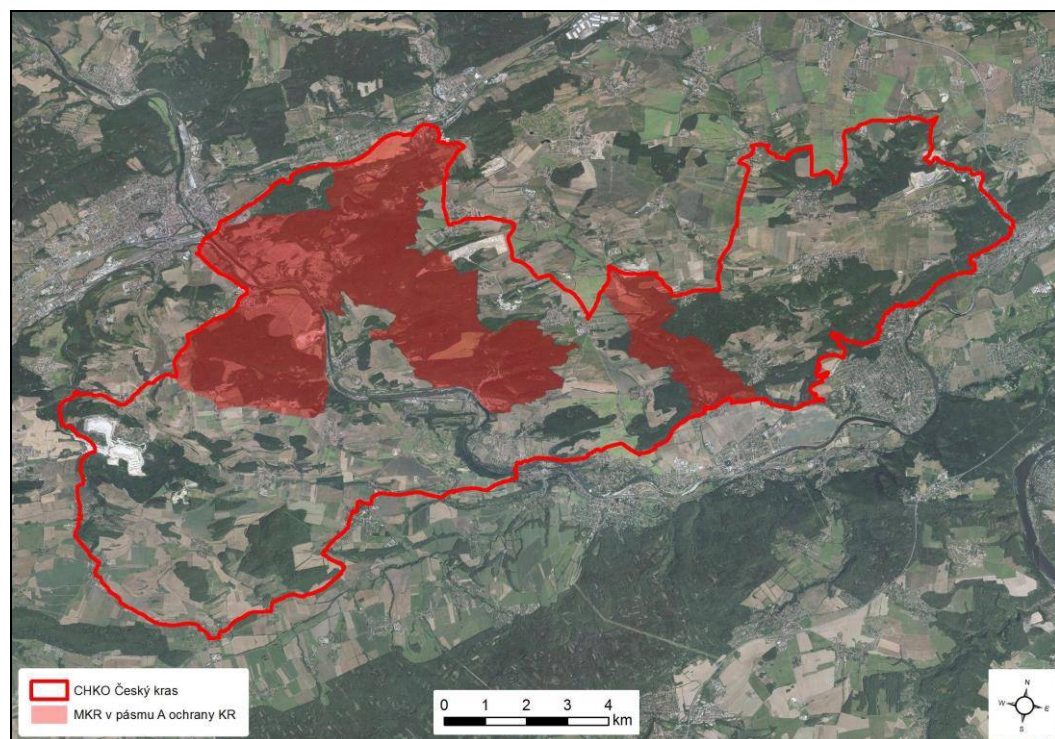
4.2.2 II. úroveň ochrany – podmínky ochrany pro MKR

Ochranné podmínky pro vymezená pásma ochrany krajinného rázu představují obecné zásady či principy, jež je žádoucí respektovat v rámci ochrany krajinného rázu.

4.2.2.1 Pásma A – přísné ochrany KR

V pásma A ochrany krajinného rázu je nezbytné věnovat pozornost především:

- Zachování mimořádně cenného rázu území vyznačujícího se hodnotami přírodního, kulturně-historického i vizuálního charakteru, včetně krajinářsky významného projevu zástavby sídel s unikátními architektonickými dominantami
- Důsledné ochraně pohledově exponovaných partií území, především terénních hran, lesnatých horizontů či prostorových dominant (elevací)
- Zabránění prostorově nevhodnému rozšiřování zástavby (včetně stávajícího rozsahu zastavěného území sídel)
- Zabránění vzniku nových (umělých) krajinných dominant s negativním projevem
- Vyloučení negativní zásahů do cenných přírodních partií krajiny (hluboce zaříznutá údolí, krasové jevy, skalní výchozy, cenné lesní porosty, vegetace skalních stepí, prameniště aj.)
- Uchování stávajícího projevu jedinečných kulturně-historických dominant, popř. lokalit (s významem přesahujícím hranice CHKO)

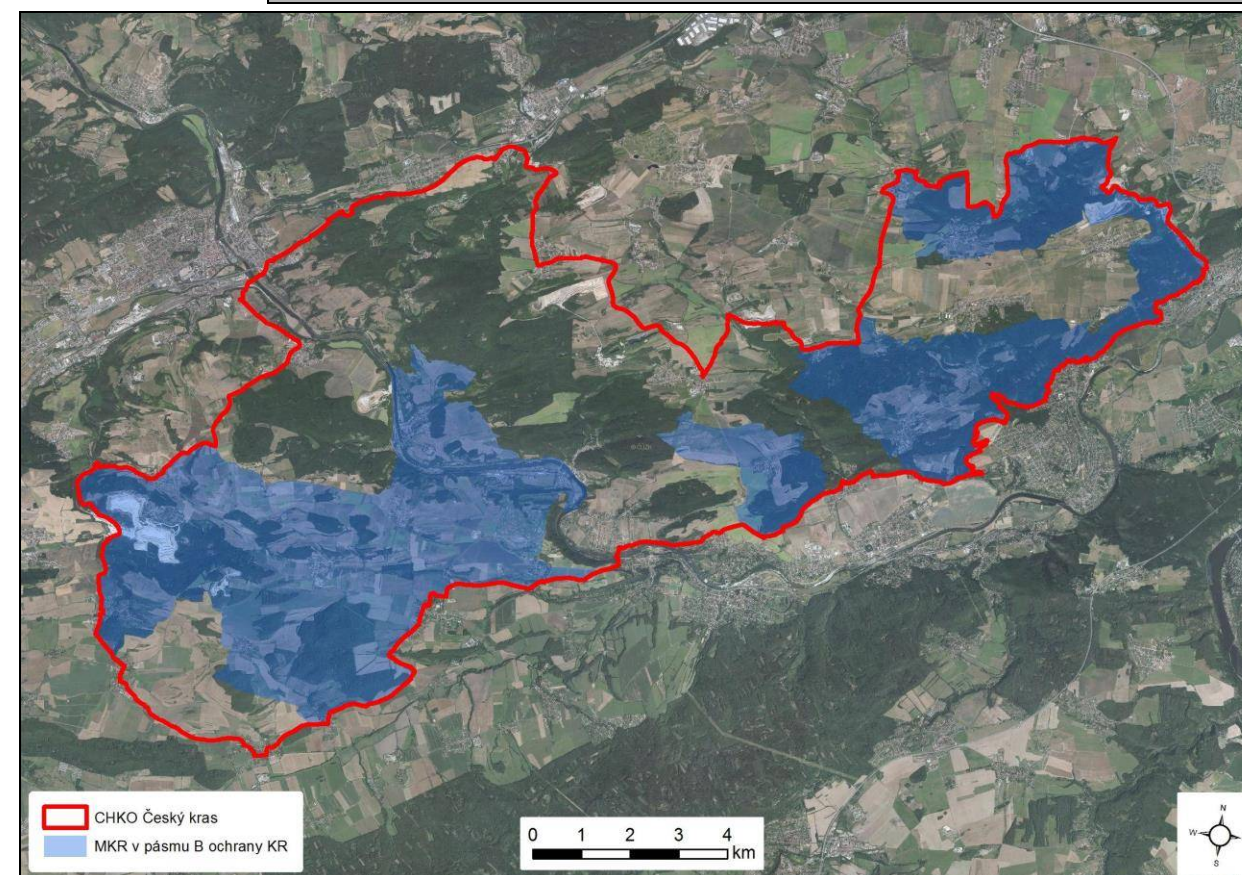

Obr. 4.2.1: Schéma pásma A odstupňované ochrany. (Atelier V; upraveno L. Klouda))

4.2.2.2 Pásma B – Zpřísněné ochrany KR

V pásma B ochrany krajinného rázu je žádoucí:

- Dbát zachování hodnotných vizuálních vazeb spoluvytvářených přírodními znaky a dlouhodobým kultivováním území včetně pozice a projevu sídel (kulturně-historických dominant) v obrazu krajiny
- Důsledně chránit pohledově exponované partie území, především terénní hrany údolí – lesnaté horizonty či prostorové dominanty (elevace)
- Zabránění prostorově nevhodnému rozšiřování zástavby (včetně stávajícího rozsahu zastavěného území sídel)
- Zabránit vzniku nových (umělých) krajinných dominant s negativním projevem
- Vyloučení negativní zásahů do cenných přírodních partií krajiny (krasové jevy, skalní útvary, cenné lesní porosty, cenná rostlinná společenstva, prameniště aj.)
- Realizovat opatření k eliminaci projevu negativních dominant (krycí výsadby); technické doplňky umísťovat s ohledem na zachování tradičního výrazu zástavby; pro tyto účely preferovat objekty v zemědělských či průmyslových areálech
- Podporovat vznik a údržbu krajinnotvorných prvků – vodních útvarů, vegetačních doprovodů cest, přechodové sídelní zeleně apod.

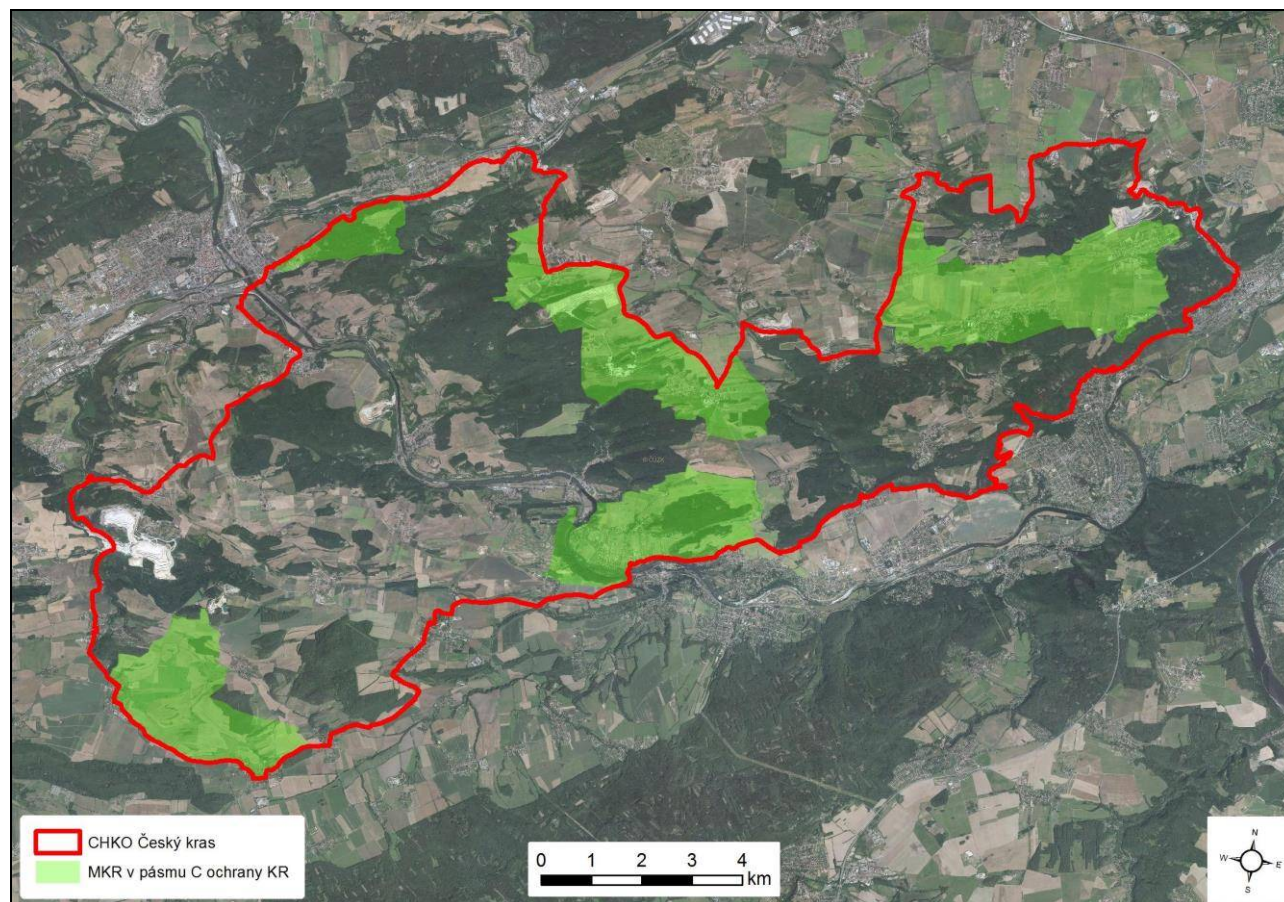

Obr. 4.2.2: Schéma pásma B odstupňované ochrany. (Atelier V; upraveno L. Klouda))

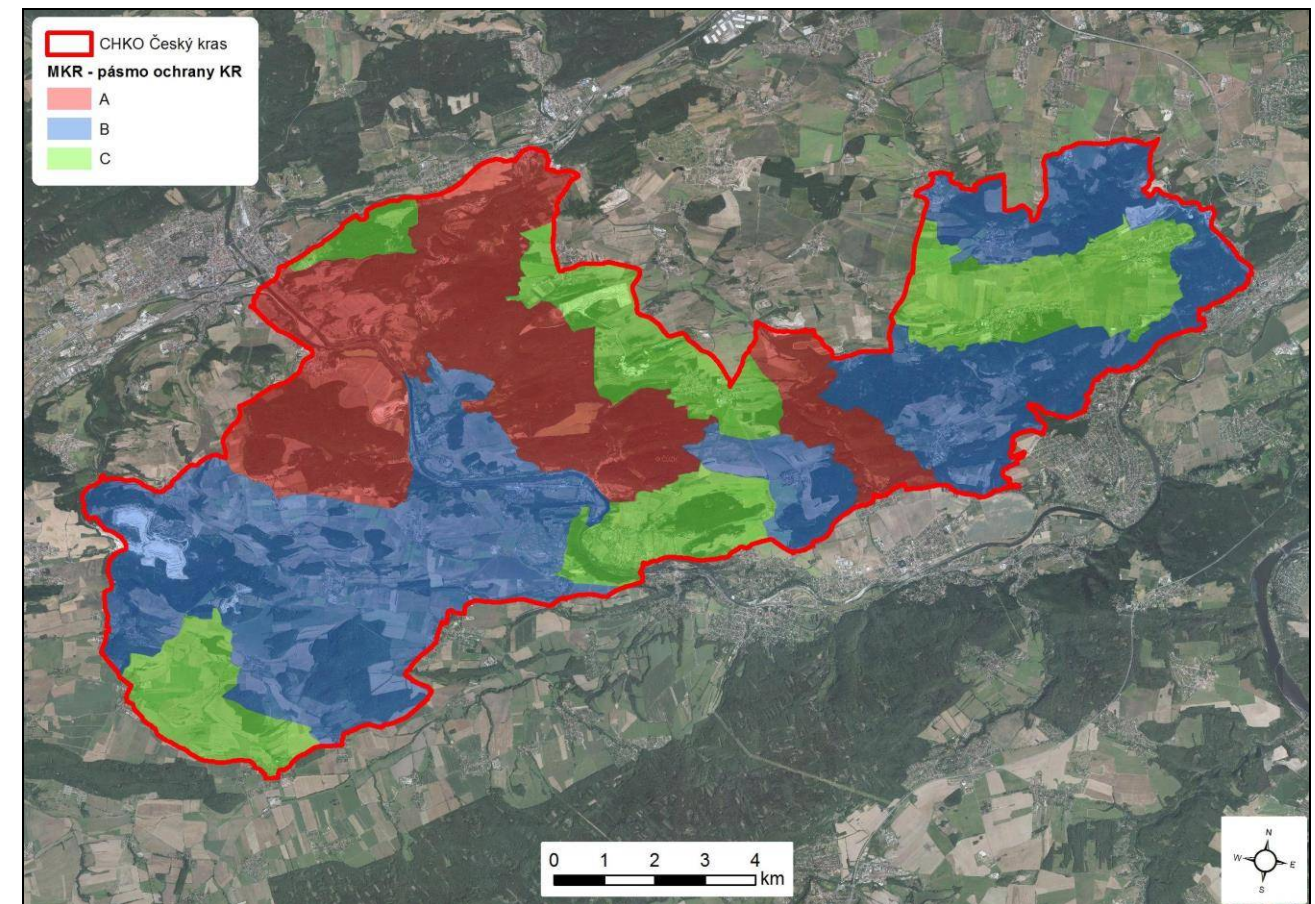
4.2.2.3 Pásmo C – Běžné ochrany KR

V pásmu C ochrany krajinného rázu je žádoucí:

- Důsledně chránit pohledově exponované partie území, především terénní hrany údolí – lesnaté horizonty či prostorové dominanty (elevace)
- Zabránit vzniku nových (umělých) krajinných dominant; uchovat projev stávajících pozitivních krajinných dominant
- Zabránit prostorově nevhodnému rozšiřování zástavby (včetně stávajícího rozsahu zastavěného území sídel); dodržováním stavebních zvyklostí venkovské zástavby kultivovat urbanistický výraz sídel či tento výraz obnovovat
- Vyloučit negativní zásahy do cenných přírodních partií krajiny (suťové lesy, popř. další)
- Realizovat opatření k eliminaci projevu negativních dominant (krycí výsadby); technické doplňky umísťovat s ohledem na zachování tradičního výrazu zástavby; pro tyto účely preferovat objekty v zemědělských či průmyslových areálech
- Podporovat vznik a údržbu krajinnotvorných prvků – vodních útvarů, vegetačních doprovodů cest, přechodové sídelní zeleně apod.

Obr. 4.2.3: Schéma pásma C odstupňované ochrany. (Atelier V; upraveno L. Klouda)

Obr. 4.2.4: Pásma odstupňované ochrany pro území CHKO. (Atelier V; upraveno L. Klouda)

4.2.2.4 Delimitace pásem ochrany KR v jednotlivých MKR

OKR A Karlštejn - Tetín	MKR A.1 Tetín	PÁSMO A
	MKR A.2 Koda	PÁSMO A
	MKR A.3 Karlštejn-Srbsko	PÁSMO B
	MKR A.4 NPR Karlštejn	PÁSMO A
	MKR A.5 Svatý Jan pod skalou	PÁSMO A
	MKR A.6 Herinky	PÁSMO C
	MKR A.7 Hlásná Třebaň	PÁSMO C
OKR B Koněprusy - Liteň	MKR B.1 Zlatý kůň	PÁSMO B
	MKR B.2 Bykoš	PÁSMO C
	MKR B.3 Vinařice	PÁSMO B
	MKR B.4 Mramor	PÁSMO B
	MKR B.5 Měňany	PÁSMO B
	MKR B.6 Tobolka	PÁSMO B
	MKR B.7 Běleč	PÁSMO B
OKR C Radotín - Karlík	MKR C.1 Mořinka	PÁSMO B
	MKR C.2 Karlické údolí	PÁSMO A
	MKR C.3 Vonoklasy	PÁSMO B
	MKR C.4 Radotín	PÁSMO B
	MKR C.5 Černošice	PÁSMO B
OKR D Třebotovská plošina	MKR D.1 Mořina	PÁSMO C
	MKR D.2 Třebotov	PÁSMO C
	MKR D.3 Kosoř	PÁSMO C

4.2.3 III. úroveň ochrany - kategorizace sídel

4.2.3.1 Sídla I. kategorie

Charakteristika

Venkovské sídlo a lokalita se zástavbou – zpravidla vizuálně otevřený segment krajiny, v jehož obraze se sídlo projevuje – zahrnuje území, ve kterých má zástavba mimořádně silný vliv na vznik výrazného rázu krajiny a kde přírodní rámeček (morfologie terénu a vegetační kryt) dotváří estetické hodnoty a harmonii krajiny. Jedná se zejména o území se zástavbou, která mají dochované tradiční formy, zřetelný architektonický výraz, architektonické a památkové hodnoty. Jedná se o sídla, kde výrazně dochovaná historická struktura zástavby je zcela typická, dokládá způsob osídlení území, obhospodařování zemědělských ploch a spoluvytváří typickou krajinnou scénu. Sídlo se často vizuálně projevuje v okolní otevřené krajině, zástavba sídla má mimořádně silný vliv na vznik výrazného rázu krajiny.

Jedná se o sídlo s některými z následujících znaků krajinného rázu:

- Sídlo (nebo ucelená část sídla) jehož charakter urbanistické struktury, charakter zástavby a architektonický výraz staveb zásadním způsobem spoluvytvářejí ráz krajiny
- sídlo (nebo ucelená část sídla) s výrazně dochovanou historickou urbanistickou strukturou a s dochovanými stavbami lidové architektury
- sídlo se zřetelnými stopami členění historické plázně

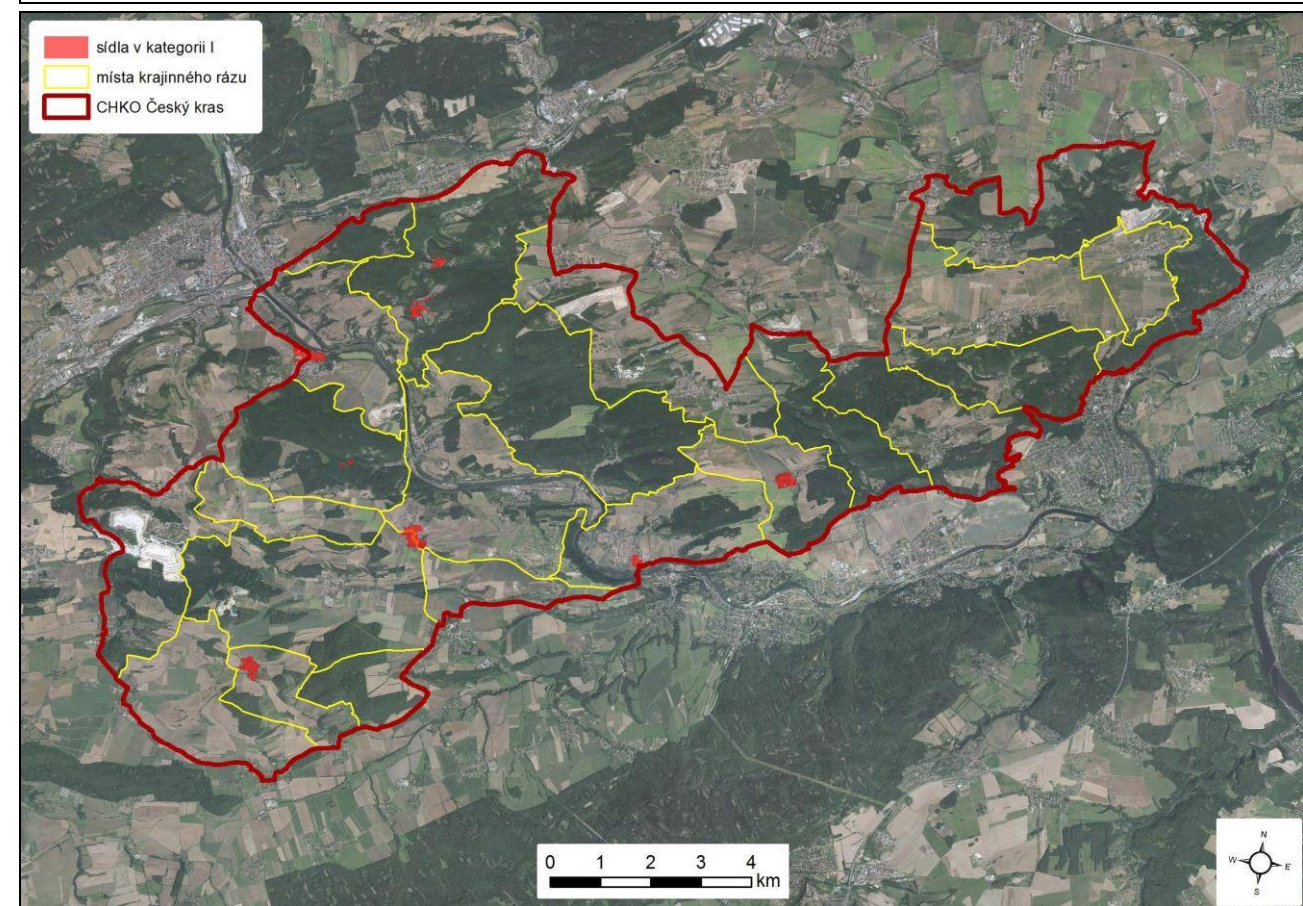
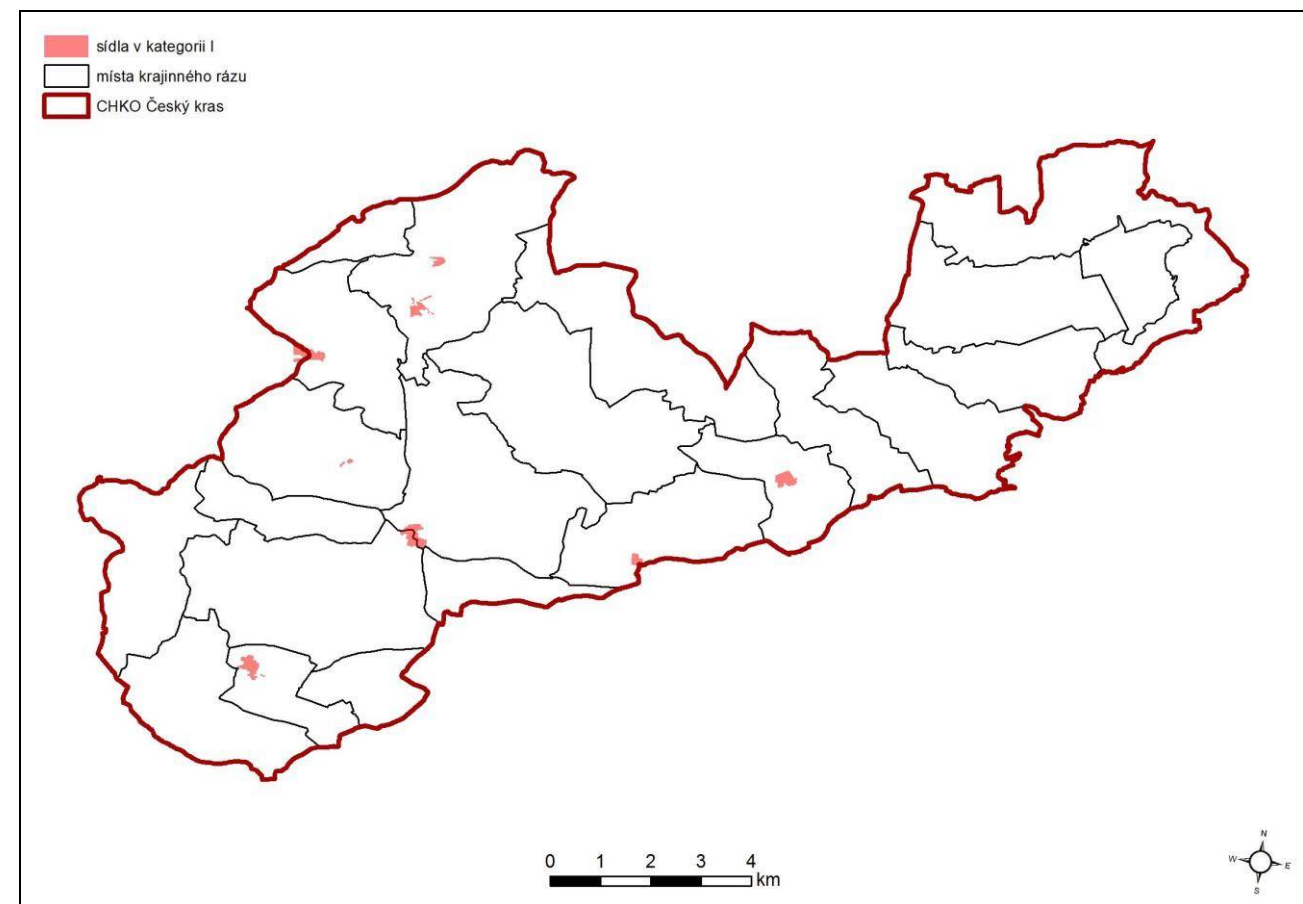
Podmínky ochrany krajinného rázu (regulativy)

K účelu **ochrany struktury zástavby** byly definovány následující podmínky:

- Bude zachována historická struktura zástavby s výrazně omezenou možností jejího rozšíření (rozvoj obce je ukončen a bude dále směřovat k přestavbě a obnově existujících objektů, nová výstavba je možná pouze omezeně)
- Bude chráněna dochovaná silueta sídla a jeho vizuální projev v krajině (je třeba vyloučit stavby, které by měřítkem, formou, materiálem nebo barevností vytvářely nový znak vizuálního projevu sídla v krajině)

K účelu **ochrany charakteru zástavby** byly definovány následující podmínky:

- Při přestavbách, obnově nebo nové výstavbě bude chráněn charakter zástavby při využití tradičních architektonických forem, prvků a materiálů (zejména v kontextu s objekty a soubory se zřetelnými architektonickými hodnotami a s kulturními památkami), nová výstavba se bude podřizovat formám a výrazu tradičních objektů - půdorysný tvar, výška, tvar střechy, materiály a barevnost

Obr. 4.2.5, 4.2.6: Schéma sídel I. kategorie. (Atelier V; upraveno L. Klouda)

4.2.3.2 Sídla II. kategorie

Charakteristika

Sídla zařazená do II. kategorie se vyznačují rovněž výraznou krajinnou hodnotou, vystupují jako významný spoluvůrčí krajinný prvek s příznivým projevem v kontextu širšího krajinného rámce. Samotná zástavba v těchto případech nemusí vynikat významnými architektonickými nebo památkovými hodnotami, ale spoluvytváří harmonii prostředí po stránce měřítkové i estetické. Zástavba v sídle odráží jeho dřívější status bez výraznějších prvků vybočujících mimo kontinuum historického vývoje – jak ve smyslu měřítka tak také funkce.

Jedná se o sídlo s některými z následujících znaků krajinného rázu:

- sídlo (nebo ucelená část sídla) jehož charakter urbanistické struktury, charakter zástavby a architektonický výraz staveb spoluvytvářejí ráz krajiny
- sídlo (nebo ucelená část sídla) s částečně zachovanou, příp. mírně narušenou historickou urbanistickou strukturou a dochovanými objekty lidové architektury event. jinými hodnotnými objekty doplněnými dalšími stavbami hmotově, ani výškově výrazně nenarušujícími dochovaný ráz lokality
- sídlo s dochovanými dílčími stopami členění historické plužiny.

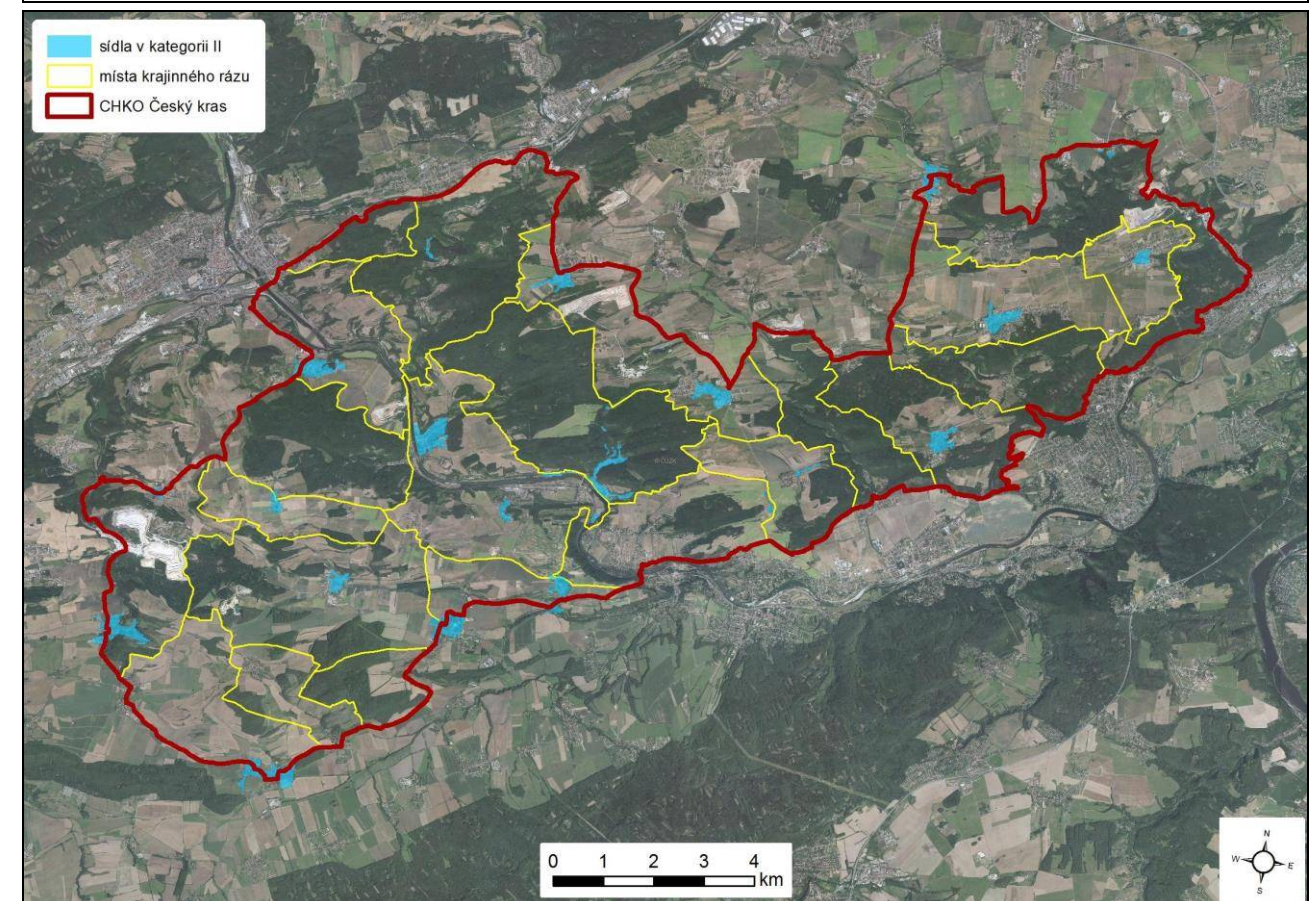
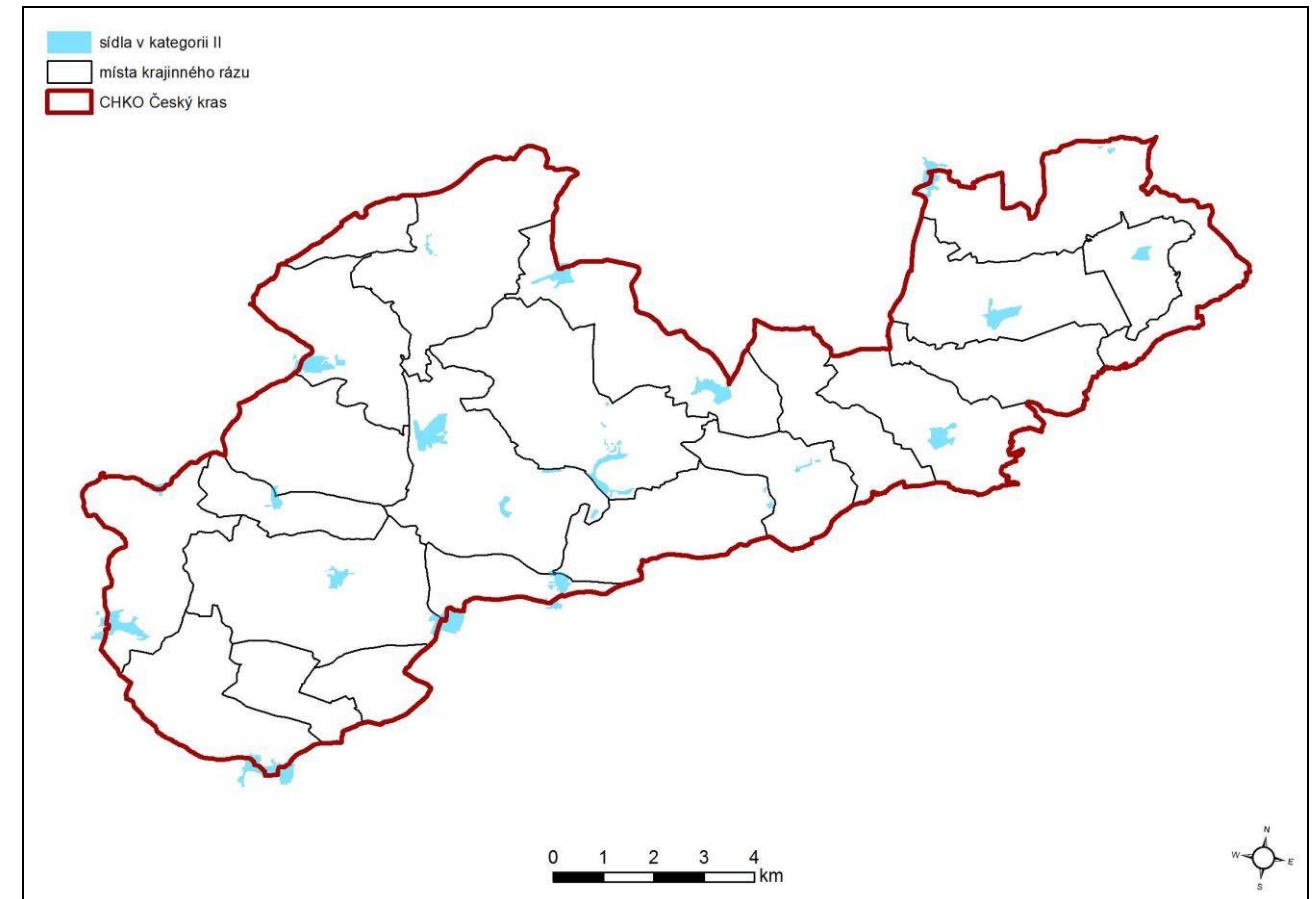
Podmínky ochrany krajinného rázu (regulativy)

K účelu **ochrany struktury zástavby** byly definovány následující podmínky:

- Bude respektována historická struktura zástavby s možností jejího úměrného doplnění
- Nová výstavba bude situována do kontaktu s existující zástavbou, jiné řešení je možné pouze u specifických typů rozptýlené zástavby
- Je třeba omezit zásahy ovlivňující siluetu sídla a vyloučit stavby, které by vytvářely nový výrazný znak siluety existující zástavby.

K účelu **ochrany charakteru zástavby** byly definovány následující podmínky:

- Bude chráněn charakter zástavby (zejména měřítko a hmoty) při architektonickém výrazu korespondujícím s dochovanou architekturou, nová výstavba se bude podřizovat formám a výrazu objektů – měřítko, hmoty, půdorysný tvar, výška, tvar střechy.

Obr. 4.2.7, 4.2.8: Schéma sídel kategorie. (Atelier V; upraveno L. Klouda)

4.2.3.3 Sídla III. kategorie

Charakteristika

Sídla zařazená do III. kategorie, nevynikají významnými urbanistickými ani architektonickými či památkovými hodnotami, jejich projev v obrazu krajiny (vnější působení) je však do značné míry harmonický. Charakter zástavby v sídle je různorodý, v měřítku či vzhledu nejednotný. Typická je absence tradiční dominanty, zřetelný kontakt (promíšenost) starší a novodobé zástavby, hojnost rekonstrukcí starších objektů s realizací přístaveb, výskyt opuštěných či zchátralých objektů, popř. celková nevyváženost výrazu stavebního fondu.

Jedná se o sídlo s některými z následujících znaků krajinného rázu:

- sídlo (nebo ucelená část sídla), které se dílčím způsobem podílí na rázu krajiny
- sídlo (nebo ucelená část sídla) se setřenou historickou urbanistickou strukturou s výrazně přestavěnými původními objekty a s novodobou zástavbou nevymykající se hmotově z tradičního charakteru hmot a forem objektů.

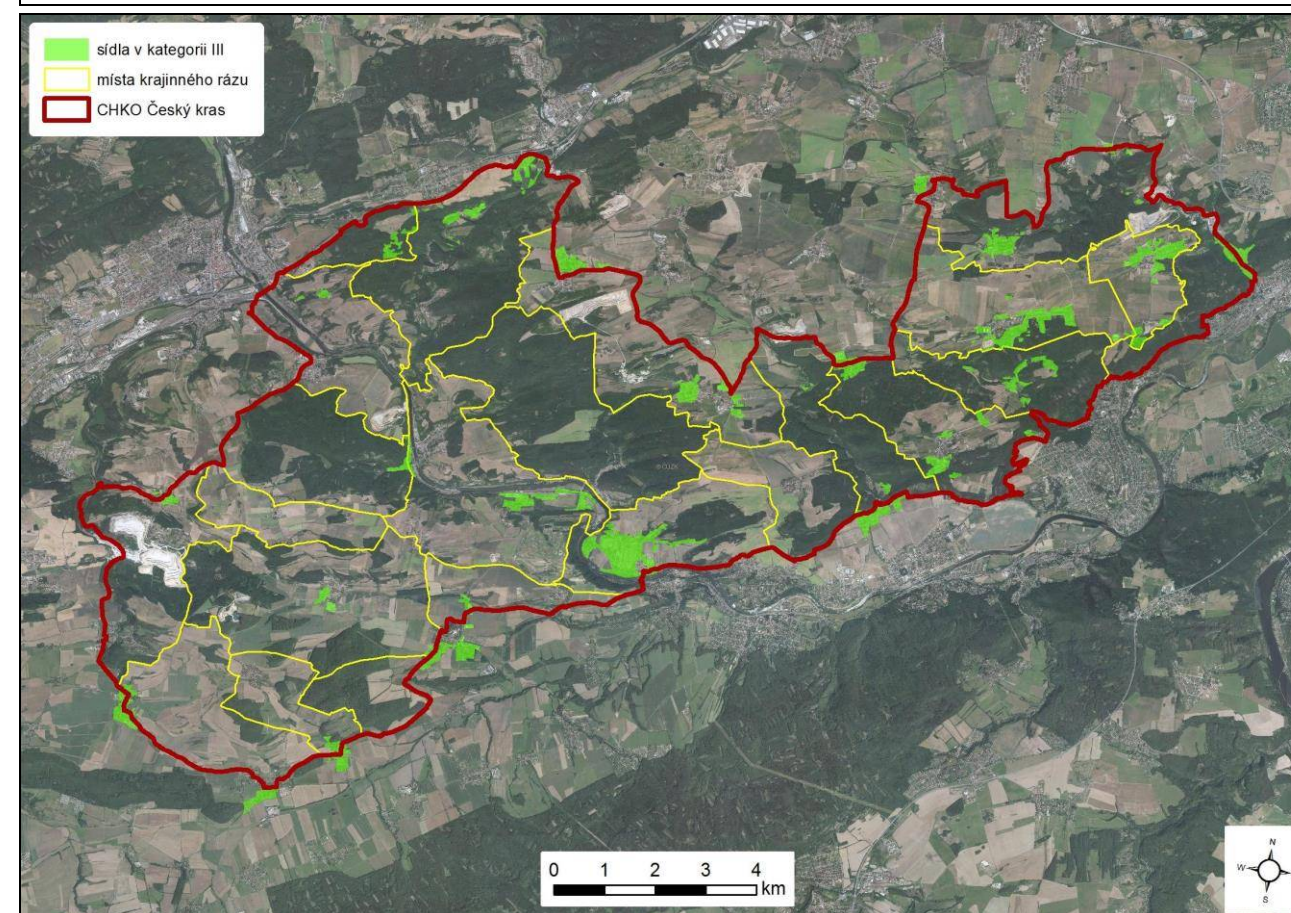
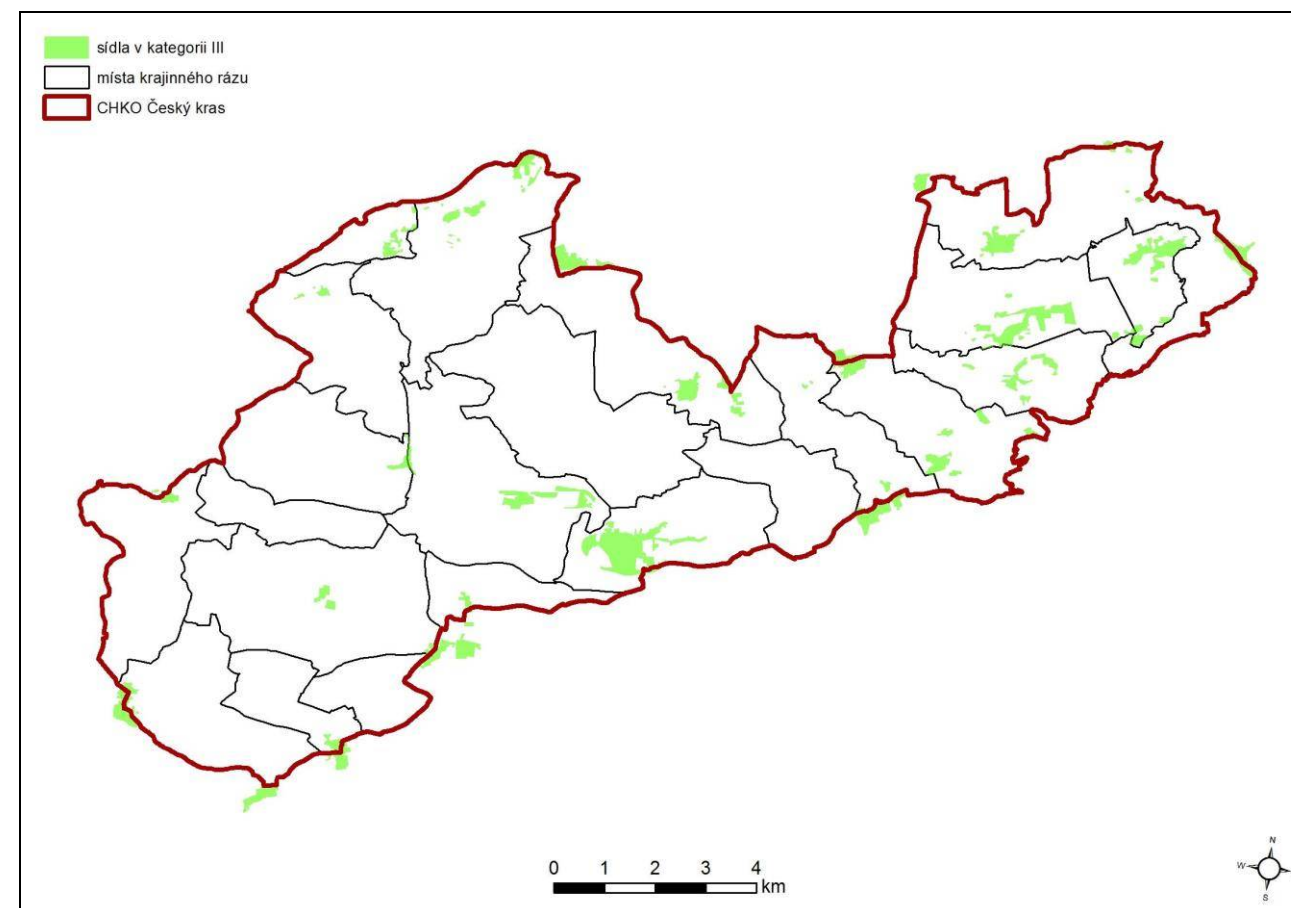
Podmínky ochrany krajinného rázu (regulativy)

K účelu **ochrany struktury zástavby** byly definovány následující podmínky:

- Urbanistická struktura sídla může být upravena a doplněna, rozvoj sídla je možný pouze v návaznosti na existující zástavbu sídla.
- Nová výstavba na okrajích existující zástavby bude navržena s cílem vytvoření harmonického přechodu sídla do krajiny.

K účelu **ochrany charakteru zástavby** byly definovány následující podmínky:

- Bude zachován charakter zástavby (zejména měřítko a hmoty) při individuálním architektonickém výrazu s respektováním (nesnižováním případných cenných hodnot) architektury stávajících objektů ležících ve vizuálním kontextu.

Obr. 4.2.9, 4.2.10: Schéma sídel III. kategorie. (Atelier V; upraveno L. Klouda)

4.2.3.4 Sídla IV. kategorie

Charakteristika

Sídla zařazená do IV. kategorie nevynikají významnými urbanistickými ani architektonickými či památkovými hodnotami ani harmonickým projevem v obrazu krajiny. Mohou se vyznačovat negativním, rušivým, popř. velmi kontrastním působením v širším krajinném rámci. Charakteristické pro sídla zařazená do této kategorie je výskyt netradičních či cizorodých prvků v zástavbě, které vybočují z běžného měřítka zástavby, abstrahují od architektonických zvyklostí či narušují původní historickou strukturu sídla. Absentují zde cenné architektonické či památkově chráněné objekty.

Jedná se o sídlo s některými z následujících znaků krajinného rázu

- sídlo projevující se v krajině siluetou s rušivými prvky – měřítkově a tvarově cizorodými stavbami
- sídlo (nebo ucelená část sídla) se setřenou historickou urbanistickou strukturou a s převážně různorodou výstavbou bez zřetelných architektonických hodnot a bez jednotlích rysů
- sídlo v přetvořené, esteticky neatraktivní agrární krajině se setřenými stopami historické kultivace.

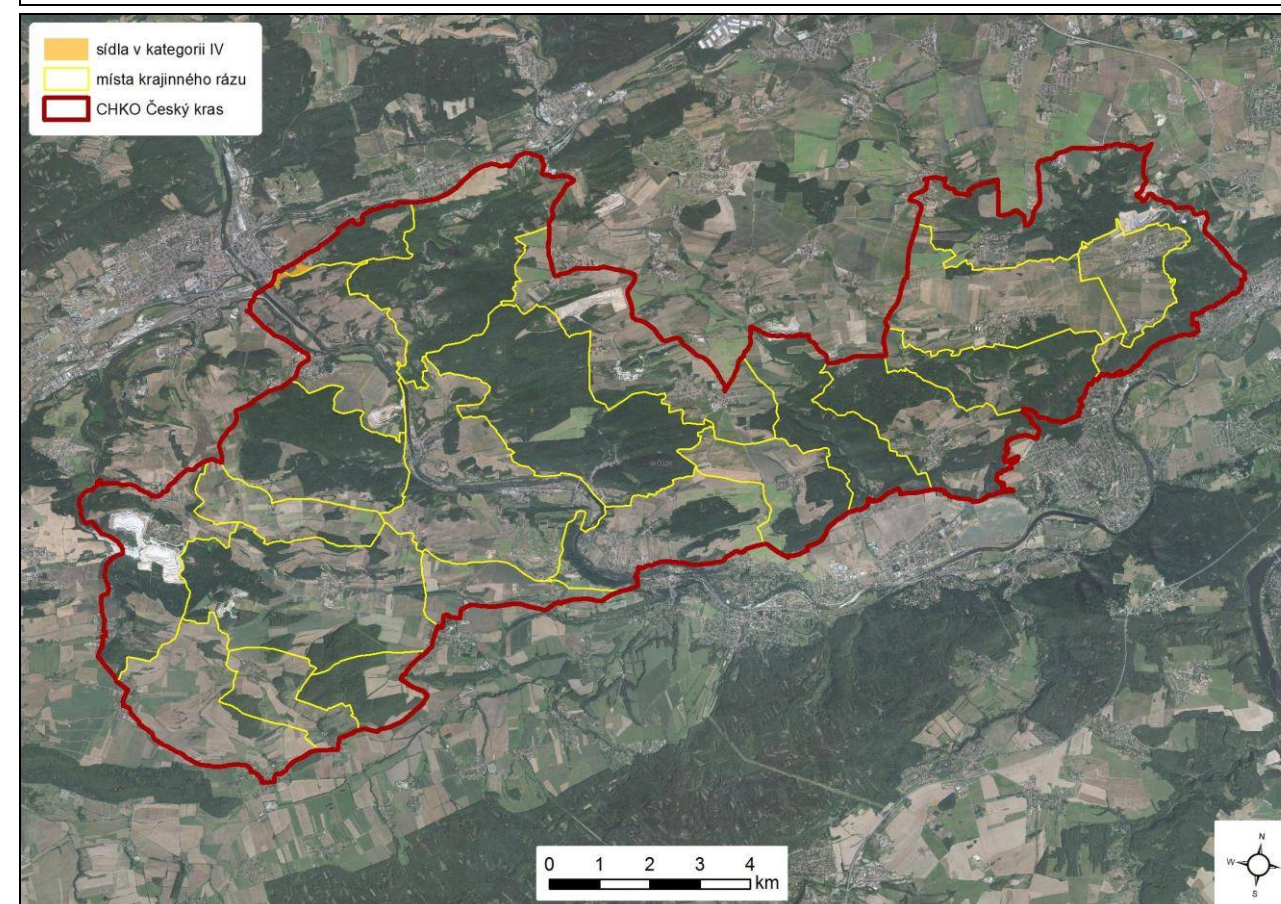
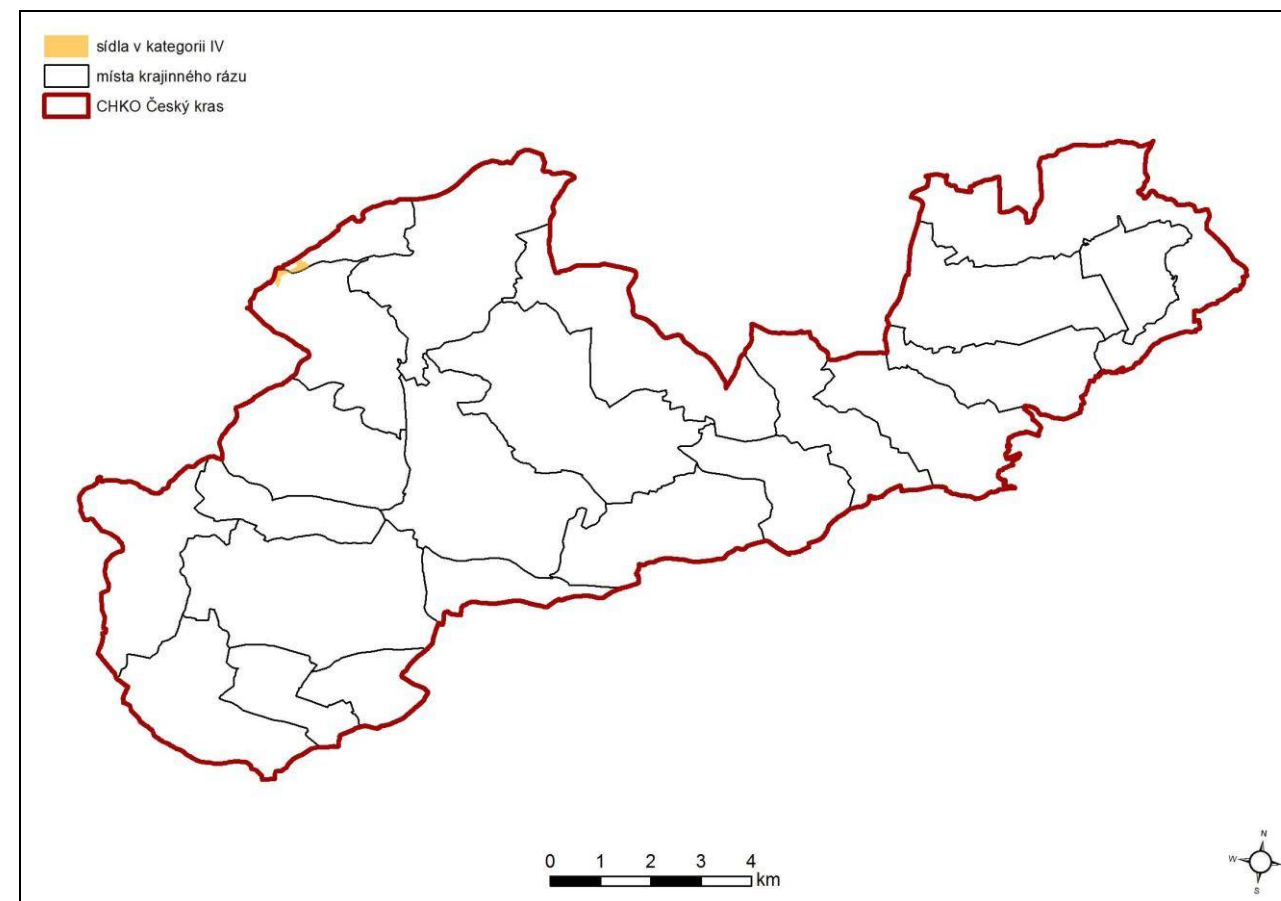
Podmínky ochrany krajinného rázu (regulativy)

K účelu **ochrany struktury zástavby** byly definovány následující podmínky:

- Nestanovují se specifická omezení v zásahu do struktury sídla; rozvoj sídla nesmí vést k posílení negativního projevu zástavby v širším krajinném rámci (vnějšího působení)
- Doplnění a přestavba struktury sídla musí být směřována k vytvoření nových hodnot harmonie měřítko a vztahů v krajině.

K účelu **ochrany charakteru zástavby** byly definovány následující podmínky:

- Nová výstavba a přestavby stávajících objektů nebudou vytvářet prvky měřítkově, hmotově a barevně cizorodé venkovskému prostředí
- Formy a arch. výraz staveb budou posuzovány individuálně vzhledem k vizuálnímu projevu v krajině a ke kontextu s okolní zástavbou.

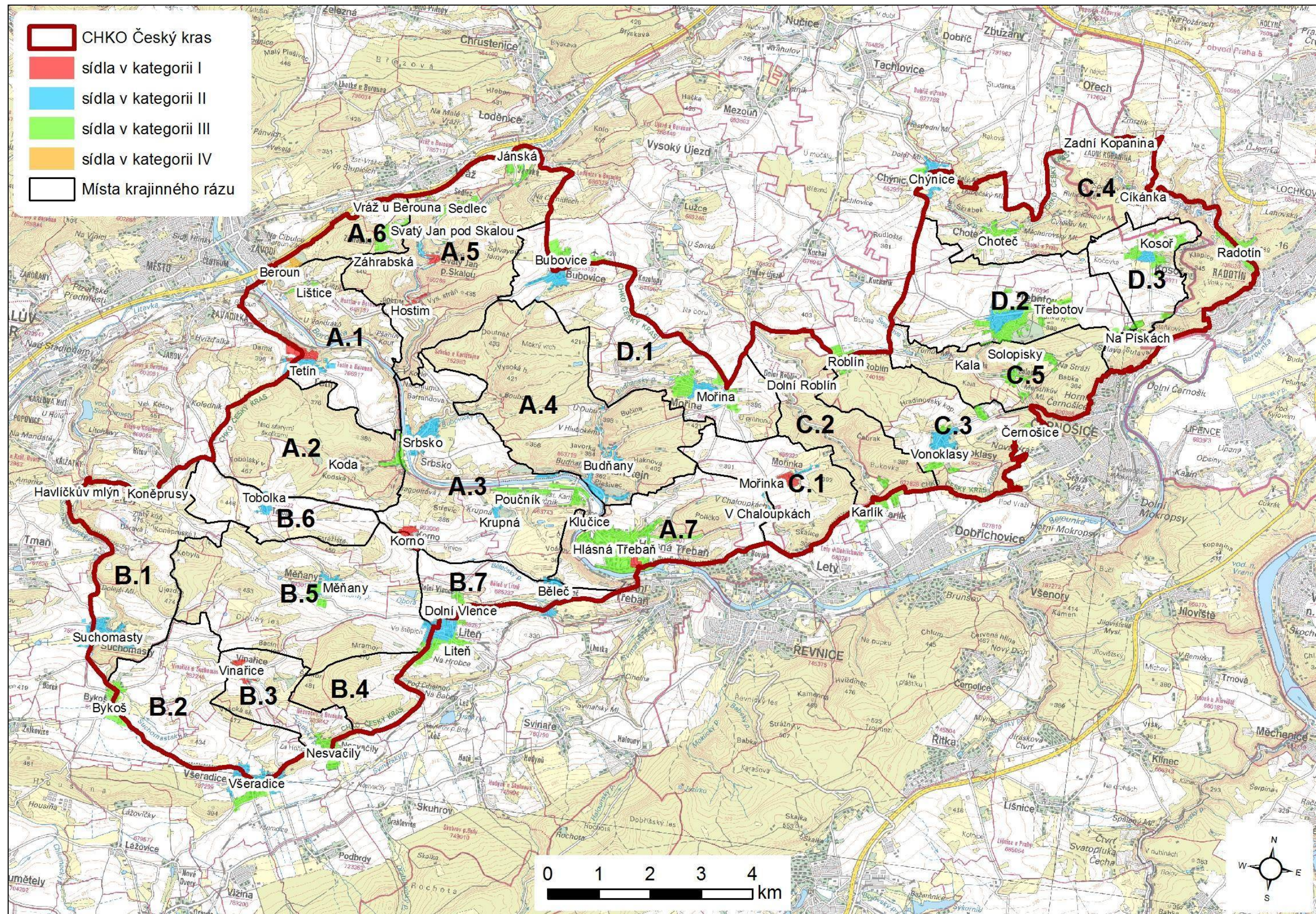
Obr. 4.2.11, 4.2.12: Schéma sídel IV. kategorie (Atelier V; upraveno L. Klouda)

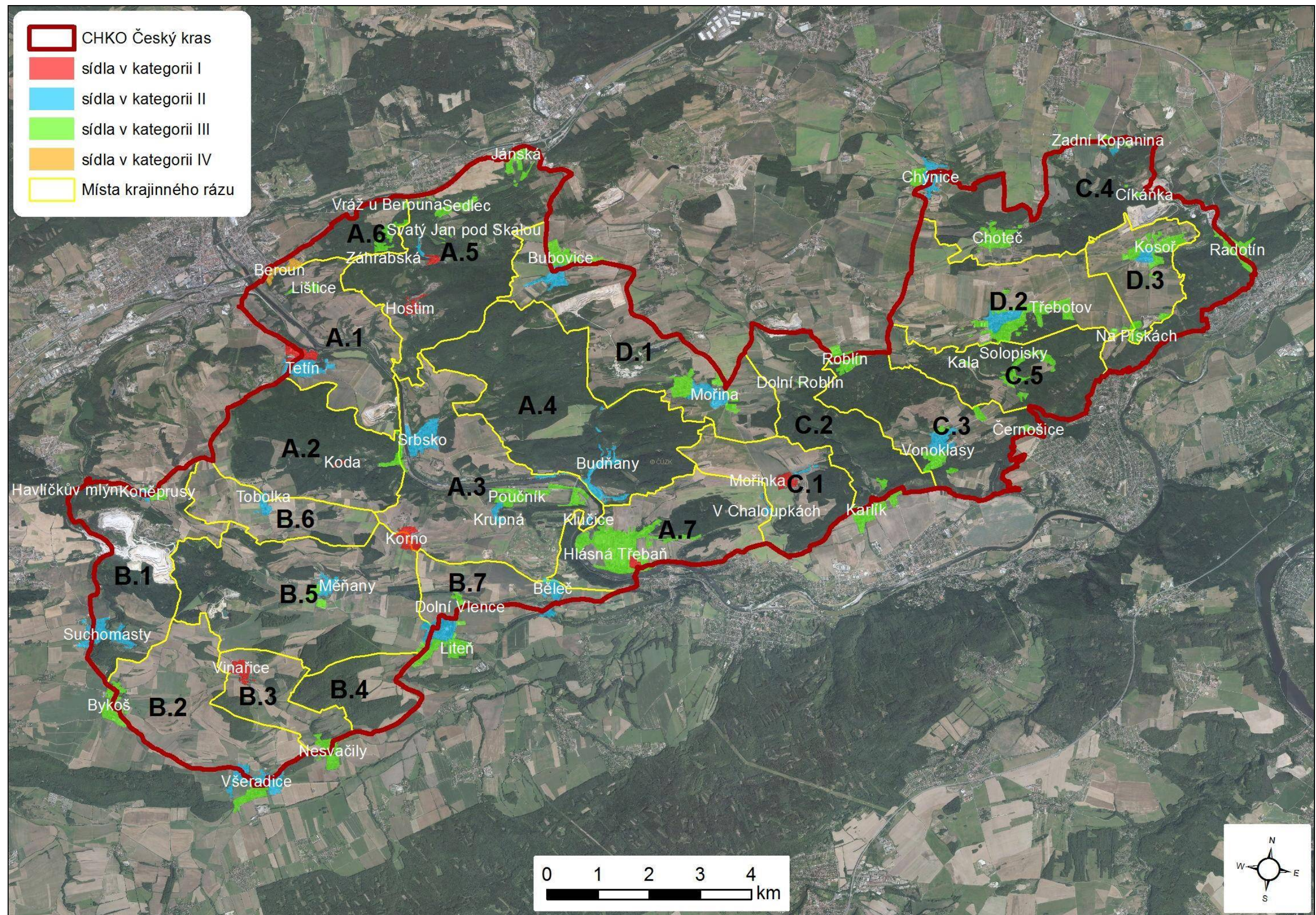
4.2.3.5 Kategorizace sídel v CHKO Český kras - souhrn

Sídlo (část)	OKR	MKR	pásmo ochrany	sídlo - kategorie
Běleč	A / B	A.3 / A.7 / B.7	B / C / B	II
Beroun – u nemocnice	A	A.1 / A.6	A / C	IV
Bubovice – jižní část	D	D.1	C	II
Bubovice – severní část	D	D.1	C	III
Budňany	A	A.3 / A.4	B / A	II
Bykoš	B	B.2	C	III
Cikánka	C	C.4	B	III
Černošice (část sídla v CHKO)	C	C.3	B	III
Dolní Roblín	C	C.2	A	II
Dolní Vlence	B	B.7	B	III
Havlíčkův Mlýn	B	B.1	B	II
Hlásná Třebaň - centrum	A	A.7	C	I
Hlásná Třebaň – zástavba vně historického jádra	A	A.7	C	III
Hostim	A	A.5	A	I
Choteč	C	C.4	B	III
Chýnvice - histor. část včetně navazující zástavby	C	C.4	B	II
Chýnvice - západní část s novodobou zástavbou	C	C.4	B	III
Jánská	A	A.5	A	III
Kala	C	C.5	B	III
Karlík	C	C.2	A	III
Klučice	A	A.3	B	II
Koda	A	A.2	A	I
Koněprusy - starší část zástavby	B	B.1	B	II
Koněprusy - mladší část zástavby	B	B.1	B	III
Korno	A / B	A.3 / B.5	B	I
Kosoř - historická část sídla	D	D.3	C	II
Kosoř - mladší část sídla	D	D.3	C	III
Krupná	A	A.3	B	II
Lištice	A	A.1	A	III
Liteň - starší část zástavby	B	B.5 / B.7	B	II
Liteň - mladší část zástavby	B	B.4 / B.5	B	III
Měňany - starší část zástavby	B	B.5	B	II
Měňany - mladší část zástavby	B	B.5	B	III
Mořina - historická část sídla (střed)	D	D.1	C	II

Mořina - západní část sídla	D	D.1	C	III
Mořina - východní část sídla	D	D.1	C	III
Mořinka - historická část zástavby (západ)	C	C.1	B	I
Mořinka - mladší část zástavby (východ)	C	C.1	B	II
Na Pískách	D	D.2 / D.3	C	III
Nesvačily	B	B.3	B	III
Poučnick	A	A.3	B	III
Radotín (část zástavby situovaná v údolí Radotínského potoka)	C	C.4	B	III
Roblín	C	C.3	B	III
Sedlec	A	A.5	A	III
Solopisky	C	C.5	B	III
Srbsko - zástavba na levém břehu		A.3	B	II
Srbsko - zástavba na pravém břehu	A	A.2 / A.3	A / B	III
Suchomasty	B	B.1	B	II
Svatý Jan pod Skalou – dolní část sídla	A	A.5	A	I
Svatý Jan pod Skalou – horní část sídla	A	A.5	A	II
Tetín – starší část zástavby	A	A.1	A	I
Tetín – mladší část zástavby	A	A.1	A	II
Tobolka	A / B	A.2 / B.6	A / B	II
Třebotov - starší zástavba sídla	D	D.2	C	II
Třebotov - mladší zástavba sídla	D	D.2	C	III
V Chaloupkách	A	A.7	C	II
Vinařice	B	B.3	B	I
Vonoklasy - starší část zástavby	C	C.3	B	II
Vonoklasy - mladší část zástavby	C	C.3	B	III
Vráž u Berouna (část sídla v CHKO)	A	A.5 / A.6	A / C	III
Všeradice – starší část zástavby	B	B.2	C	II
Všeradice – mladší část zástavby	B	B.2	C	III
Zadní Kopanina – horní část	C	C.4	B	III
Zadní Kopanina – dolní část	C	C.4	B	II
Záhrebská	A	A.6	C	III

Obr. 4.2.13, 4.2.14: Celkové schéma sídel na území CHKO (na následujících stranách). (L. Klouda)

- CHKO Český kras
- sídla v kategorii I
- sídla v kategorii II
- sídla v kategorii III
- sídla v kategorii IV
- Místa krajinného rázu

